PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 8999 | Miercuri 15 decembrie 1971 | 8 PAGINI — 40 BANI

ÎN PAGINA A III-A

CONSILIILE INTERCOOPERATISTE LA UN AN DE ACTIVITATE

Experiența Doljului dă răspuns la cîteva întrebări esențiale

ŞEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL C. C. AL P. C. R.

În ziua de 14 decembrie 1971 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Au participat, ca invitați, miniștri și alți conducători ai unor organe centrale.

Comitetul Executiv a examinat planul de dezvoltare economică și socială a Republicii Socialiste România pe anul 1972, actualizat pe baza propunerilor rezultate în urma analizelor care au avut loc în întreprinderi, centrale economice și ministere, precum și proiectul bugetului de stat pe anul 1972. Comitetul Executiv a aprobat propunerile de îmbunătățire a planului pe anul 1972 și proiectul bugetului de stat și a hotărît să fie supuse dezbaterii Plenarei Comitetului Central al partidului.

În continuare, a fost examinat proiectul de hotărîre cu privire la activitatea organelor și organizațiilor de partid în înfăptuirea politicii de cadre a partidului, care urmează să fie supusă dezbaterii plenarei Comitetului Central al partidului. Comitetul Executiv a mai aprobat principalii indicatori tehnico-economici ai unor lucrări de investiții prevăzute a fi puse în funcțiune în actualul cincinal și a rezolvat probleme ale activității curente.

Ieri, la Rovinari

JIUL A FOST DEVIAT PE O NOUĂ albie

TG. JIU (corespondentul „Scînteii", M Dumitrescu) : Platforma Rovinari, cum este denumită zona Gorjului, în care au fost create în ultimii ani cinci mari exploatări carbonifere „la zi", unde se ridică în prezent o puternică centrală termoelectrică — a cunoscut ieri animația specifică momentelor-cheie din viața marilor șantiere. În punctul Roșia, milenara albie a Jiului a fost închisă, apele bătrînului rîu ce scaldă Oltenia fiind îndrumate spre o nouă albie, de data aceasta săpată de mîna omului. Lucrarea respectivă, de mare amploare, a fost executată de șantierul Baraj-Rovinari al Întreprinderii de lucrări hidrotehnice speciale din București și terminată cu doi ani mai devreme decît termenul stabilit inițial.

Retrăgîndu-se pe noul canal, în lungime de 7,2 km, de la Roșia la Vlăduleni, Jiul eliberează o importantă suprafață de teren, unde urmează să se deschidă încă o exploatare minieră „la zi", denumită Roșia, cu o mare capacitate de producție.

Cu prilejul acestui eveniment deosebit, colectivul șantierului a trimis o telegramă **C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU,** în care se spune, printre altele : „Sub conducerea organizației de partid, muncitorii, tehnicienii și inginerii șantierului nostru, mobilizați de grandioasele prevederi ale Congresului al X-lea al partidului, au reușit să termine cu doi ani mai devreme complexul de lucrări hidrotehnice de deviere a Jiului, creînd astfel posibilitatea deschiderii celei mai mari exploatări „la zi" a lignitului din bazinul carbonifer Rovinari, exploatarea Roșia. Ne angajăm să nu precupețim nici un efort pentru îndeplinirea importantelor obiective ce ne stau în față din prevederile actualului cincinal și asigurăm conducerea partidului, pe dumneavoastră personal, stimate tovarășe secretar general, de profundul nostru atașament la politica înțeleaptă a partidului, menită să ridice România socialistă pe noi culmi ale civilizației și progresului".

Problema primordială a acestor zile:

REALIZAREA INTEGRALĂ A PLANULUI ȘI A ANGAJAMENTELOR

Ne mai despart doar 17 zile de sfîrșitul anului 1971. De-a lungul acestui an, oamenii muncii au dovedit din plin, prin forța de necontestat a faptelor, capacitatea lor de a obține realizări economice superioare prevederilor planului. Ei își mobilizează acum, zi de zi și ceas de ceas, eforturile pentru a îmbogăți rezultatele obținute, pentru a încheia primul an al cincinalului cu sarcinile de plan și angajamentele îndeplinite.

Care este dimensiunea economică a acestei munci entuziaste desfășurate în acest an? Cifrele statistice pe 11 luni sînt edificatoare. Practic, la majoritatea produselor de bază planul a fost nu numai îndeplinit, ci și depășit : **proporția de realizare a planului producției globale industriale a fost de 102,3 la sută.** Un alt rezultat de mare semnificație, care definește consecvența dinamismului nostru economic, îl constituie **ritmul înalt de creștere a producției industriale în acest an, de 11,8 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.** Importante sînt și rezultatele înregistrate în ridicarea nivelului calitativ al activității economice. Sarcina de sporire a productivității muncii a fost îndeplinită pe ansamblul industriei ; s-au realizat însemnate economii prin reducerea sub nivelul planificat a cheltuielilor de producție, precum și un volum important de beneficii peste plan De remarcat sînt, totodată, rezultatele obținute în numeroase întreprinderi în domeniul îmbunătățirii calității produselor și innoirii producției. Pentru întregirea acestui bilanț îmbucurător amintim, fie și numai succint, că în aceleași eforturi generale de realizare a sarcinilor de plan din primul an al cincinalului se înscrie și activitatea lucrătorilor de pe șantierele de construcții-montaj, în 11 luni fiind puse în funcțiune aproape 300 noi capacități de producție în industrie și agricultură.

Început sub auspiciile entuziastei întreceri socialiste, care a cuprins pe toți oamenii muncii, anul 1971 este revelator prin succesele deosebite obținute în îndeplinirea planului și a angajamentelor, succese care amplifică prestigiul pe care și l-a cîștigat țara noastră între statele cu dezvoltarea economică cea mai dinamică. Pornind de la aceste realizări, cu tot temeiul putem să afirmăm că **programul realist, deosebit de mobilizator, elaborat de partid pentru dezvoltarea economică și socială a țării în actualul cincinal, este pe deplin realizabil, că el corespunde întrutotul intereselor poporului nostru** și se înfăptuiește cu deplin succes.

LA ZI, pe teme economice

Fără îndoială, zilele care au mai rămas pînă la sfîrșitul anului vor împlini bilanțul rezultatelor obținute pînă acum, prin intensificarea eforturilor în fabrici și uzine, pe șantiere, pentru realizarea și depășirea prevederilor planului din primul an al cincinalului, a angajamentelor asumate în întrecere, pentru recuperarea grabnică — în acele unități unde s-au înregistrat — a unor restanțe la un indicator sau altul, la un produs sau altul. Asupra căror probleme mai importante trebuie concentrată întreaga atenție ?

Cerința primordială este ca planul pe acest an să fie realizat nu numai pe ansamblul economiei, al ramurii sau centralei industriale, ci și în fiecare unitate în parte. Dacă și întreprinderile care au înregistrat, din diferite cauze, rămîneri în urmă la un indicator sau altul își vor mobiliza în aceste zile toate forțele de care dispun pentru a nu lăsa, nicidecum, restanțele să crească pentru a le diminua și chiar lichida, atunci nivelul realizărilor pe ansamblul industriei va fi mai mare. Insistăm asupra acestui imperativ întrucît, în mod cu totul greșit, unele conduceri de centrale industriale „oferă" întreprinderilor restanțiere soluția liniștitoare a alinierii sarcinilor de plan la nivelul realizărilor acoperind diferența din producția suplimentară obținută în alte unități. **Trebuie să se pună cu desăvîrșire capăt unor asemenea practici antieconomice, de escamotare a neajunsurilor din anumite unități, de tolerare — prin această soluție „salvatoare", de sfîrșit de an — a deficiențelor existente în activitatea lor economică.** Planul trebuie realizat integral, la toți indicatorii, în fiecare întreprindere și asupra acestei necesități se cere concentrată atenția specialiștilor din centralele industriale și ministere trimiși acum în întreprinderile „cu probleme", pentru a le sprijini să recupereze anumite rămîneri în urmă în domeniul producției și productivității muncii, economiilor sau beneficiilor.

Totodată, **trebuie stăvilite și înlăturate energic orice tendințe de a îndeplini cu orice chip planul doar sub aspect valoric,** ignorîndu-se imperativul realizării în cantitatea prevăzută a fiecărui sortiment în parte. În luna noiembrie, de pildă, la unele sortimente, cum sînt locomotive Diesel hidraulice de 1250 CP (uzinele „23 August" din București), transformatoare de forță de 50 kVA (uzina „Electroputere"-Craiova), aparate de radio au apărut restanțe, iar la alte produse — vagoane de

Viorel SĂLĂGEAN

(Continuare în pag. a III-a)

COMUNISTUL luptător pentru adevăr

O vorbă spune : „Adevărul așteaptă ; numai minciuna e grăbită", Realitatea din care s-a născut această cugetare a durat pînă în urmă cu cîteva decenii. Era vremea cînd minciuna se urca la tribună și perora grăbită ; răzbătea din palate, unde „stătea cu regele la masă", suia apoi în paginile ziarelor, tipărite și ele cu cerneala neadevărului.

În această beznă, în această lungă și neagră noapte a minciunii, o făclie generoasă a strălucit mereu mai vie, traversînd deceniile ca o uriașă cometă a speranțelor ; nimic n-a putut stăvili marșul ei victorios ; nici glonțul : nici teroarea bestială ; nici zidurile tuturor Doftanelor vechiului regim.

Generoasa torță era torța ADEVĂRULUI, purtată cu demnitate și cinste de comuniști. Comunistul a înscris drept motto pe steagul său de luptă cuvîntul **adevăr.** Adevărul pe care-l rostea răspicat comunistul în acei ani negri arăta că milioane de oameni trăiesc într-o societate așezată nedrept, împărțită în exploatați și exploatatori ; că asuprirea, nedreptatea, privațiunile pot fi abolite numai prin lupta pentru răsturnarea vechii societăți și construirea noii societăți, întemeiate pe adevărurile fundamentale ale marxism-leninismului. Adevărul comunist, revoluționar — adevărul este prin „vocația" sa revoluționar — pe care-l așteptau milioane, a vibrat adînc în inimile milioanelor de asupriți, a mobilizat milioane de conștințe la înfăptuirea lui. Căci adevărul presupunea **luptă,** nu numai simplă afirmare filozofică.

De aceea și prețul cu care se plătea nu de puține ori era prețul luptei — jertfa de sînge. Luptînd pentru afirmarea necontenită a adevărurilor timpului său, comunistul și-a închinat existența triumfului năzuințelor esențiale ale maselor de muncitori, țărani, intelectuali, nobletea acestor țeluri făcînd din comunist exponentul luptei pentru adevărul epocii lui. Comunistul-luptător a spus adevărul în timpul crizelor și grevelor ce cuprinseseră țara de la un capăt la altul între cele două războaie mondiale ; a rostit răspicat, chiar și din boxa acuzaților, adevărul despre starea muncitorimii spoliate, a țărănimii spoliate, a intelectualității desconsiderate. Și-a asumat curajul de a demasca fascismul, războiul, asuprirea, nedreptatea. Și iarăși acest curaj a fost plătit cu jertfe grele ; pentru că dușmanul cel mai înverșunat al vechii orînduiri era **adevărul,** iar cel care-l proclama cu cea mai mare consecvență, comunistul, reprimat cu brutalitate. Pe furtunoasa scenă a istoriei, adevărul a învins însă. Poporul muncitor, condus de comuniști, și-a construit o nouă țară, pe măsura aspirațiilor sale.

Partidul comuniștilor a știut să aibă tăria de a spune maselor adevărul — pornind tocmai de la **adevărul cauzei sale.** În numele respectului pentru adevăr, nu o dată comunistul a trebuit să-l afirme chiar și atunci cînd, omenește vorbind, era greu de rostit. Să ne amintim numai de anii reconstrucției orașelor, ai uzinelor distruse de război, anii unor greutăți și lipsuri dramatice. Glasul comunistului a răsunat atunci vibrant chemînd la un drum greu, la eforturi și sacrificii, la privațiuni și muncă îndîrjită — într-un cuvînt înfățișînd adevărul așa cum era. Era pentru întîia oară cînd adevărul se rostea pînă la capăt și, tocmai pentru că a fost rostit **astfel,** masele l-au înțeles, i-au urmat pe comuniști. Au înțeles că se pot bizui pe cuvîntul lor, că **membrul partidului comunist este un militant al adevărului, un ostaș al partidului care își bazează întreaga sa politică și activitate pe adevărurile științifice ale legilor dezvoltării sociale.** Astăzi poporul s-a convins că **partidul comunist este partidul adevărului, căci ceea ce au proclamat comuniștii și-a găsit sau**

Ilie TĂNĂSACHE

(Continuare în pag. a VI-a)

Comuna arată cum muncește primarul

„Să-i asculți pe oameni, să înveți cît mai mult de la fiecare!"

Comuna Carcaliu e pe malul Dunării, mai sus de Măcin ; Sarichioi e pe malul Razelmului, iar Horia e situată în inima județului, la răscrucea drumurilor spre Tulcea, spre Constanța, spre Brăila, spre Niculițel. Geografic, aceste trei comune sînt situate la distanțe de zeci de kilometri unele de altele. Dar oricărui vizitator ele îi înfățișează o caracteristică dominantă care le apropie, imprimîndu-le aceeași notă distinctivă — simțul omului gospodar, care ți se dezvăluie la tot pasul. Fiecare dintre ele începe să semene, tot mai mult, cu acel tip de localitate rurală preconizat de Conferința Națională a partidului, acel centru administrativ capabil să asigure cadrul propice pentru valorificarea intensă a resurselor materiale și umane, pentru înflorirea vieții social-economice a comunelor și satelor.

„O latură esențială a acțiunii de îmbunătățire a organizării administrativ-teritoriale — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea prezentată la sesiunea Marii Adunări Naționale din februarie 1968 — este transformarea comunelor în unități administrative puternice, cu răspunderi depline pentru activitatea economică, social-culturală și gospodărească ce se desfășoară pe teritoriul lor". De la acest deziderat major am pornit discuția cu primarii celor trei comune, încercînd schițarea unui bilanț a ceea ce s-a realizat în cei trei ani și ceva, care au trecut de atunci, dar mai ales să descifrăm căile, mijloacele folosite, într-un cuvînt, experiența vie, concretă, trăită de acești oameni în toate reușitele și eșecurile.

— Dacă ar fi să evaluați comparativ, care considerați că este cea mai de seamă realizare pe care ați obținut-o în munca dv ?

— Încrederea oamenilor. Fără această încredere n-am fi putut realiza nimic în comuna noastră. Cinstea, corectitudinea, o comportare fără besc de buna gospodărire a comunei. Dar oricîte treburi ai avea pe cap, niciodată nu ai dreptul ca, la adăpostul scuzei că te ocupi de problemele mari ale comunei, să nu-ți faci timp pentru oameni. Trebuie să-ți faci timp și să stai de vorbă cu fiecare om care vine să-ți ceară sprijin, ajutor, îndrumare. Pentru săteni, tu, ca primar, reprezinți statul, autoritatea. De aceea și vin la tine cu încredere. Și tu ești obligat să-ți faci timp și să-i asculți cu răbdare, indiferent

ASTĂZI, OPINIA TULCENILOR

pată în munca și în viața de toate zilele — sînt atribute elementare, fără de care nu poți sta în fruntea comunei Dar nu e de ajuns numai atît. De ce ? Să vă explic : ca primar, răspunzi de tot ceea ce se face în comună. Și sînt destule lucruri de făcut. Nimic nu-ți poate fi indiferent : nici dacă cooperativa agricolă merge bine sau nu, nici dacă copiii sînt instruiți cum trebuie, nici dacă gestionarii cooperativei de consum își fac sau nu datoria, nici dacă se realizează la timp sau nu prevederile bugetului local etc., etc. — ca să nu mai vorteză. Comuna Sarichioi are 12 700 de locuitori. Pe raza comunei își desfășoară activitatea 4 cooperative agricole de producție, o secție a Întreprinderii piscicole Jurilovca, o carieră de exploatare industrială a pietrei și un complex de sere intercooperatist la Zebil, centrul de embrionare a icrelor de șalău de la Enisala, se desfășoară vaste lucrări hidroameliorative pe lacul Babadag, pentru transformarea lui într-o crescătorie intensivă a peștelui. Ca să nu mai pomenim de rețeaua magazinelor și atelierelor cooperației de consum și meșteșugărești, de rețeaua școlară, de cea sanitară etc. Probleme mari ar fi destule care să-i ocupe și să-i răsocupe tot timpul primarului. Și, cu toate acestea, în satele în care merge cu program fix săptămînal, tovarășul Moise își face timp să-i asculte pe oameni, să-i ajute și în rezolvarea problemelor personale.

Stelian SAVIN
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a II-a)

dacă au sau nu dreptate în ceea ce-ți cer. Mai ales cînd nu au dreptate, să nu consideri că îți pierzi timpul dacă stai și le explici, cu calm și răbdare, de ce nu au. Omul, cînd pleacă de la primar, să înțeleagă că legea e una pentru toți, nu că primarul nu i-a rezolvat problema pentru că „are ceva cu dînsul". (Cuzmici Lovin, primarul comunei Carcaliu).

— Subscriu întrutotul la cele spuse de tovarășul Lovin. Eu, personal, de 12 ani mă bucur de încrederea oamenilor din comuna Sarichioi de a le fi primar. Și, în toți acești ani, m-am convins că tocmai această încredere a oamenilor a fost hotărîtoare în tot ceea ce s-a realizat în comuna noastră. Carcaliu are numai un singur sat — centrul de comună. La noi, situația e puțin deosebită : Sarichioi are încă 4 sate, situate la distanțe între 8 și 17 kilometri de centrul comunei. Cu toate acestea, nu este săptămînă în care să nu merg, cîte o zi, în fiecare din satele comunei. Mi-am stabilit un program fix, pe care-l respect cu sfințenie, încît a intrat de acum în obișnuința oamenilor din fiecare sat. Ei știu că în cutare zi din săptămînă vine primarul la dînșii. (Dumitru Moise, primarul comunei Sarichioi).

Aici se cuvine să facem o paranteză. Și, în toți acești ani, m-am convins că tocmai această încredere a oamenilor a fost hotărîtoare în tot ceea ce s-a realizat în comuna noastră. Cîte o singură dorință, niciodată nu ai dreptul ca, la adăpostul scuzei că te ocupi de problemele mari ale comunei, să nu-ți faci timp pentru oameni. Trebuie să-ți faci timp și să stai de vorbă cu fiecare om care vine să-ți ceară sprijin, ajutor, îndrumare. Pentru săteni, tu, ca primar, reprezinți statul, autoritatea. De aceea și vin la tine cu încredere. Și tu ești obligat să-ți faci timp și să-i asculți cu răbdare, indiferent

Amintiri din viitor

PICĂTURA DE CERNEALĂ

1961. Stăm pe o cîmpie goală, în marginea Galaților, o cîmpie vălurită, cu ierburi țepene abia mișite și o baltă sticlind în depărtare. Sîntem zece oameni în pardesie, prin care vîntul de aprilie trece iute și rece. Privirea aleargă nestingherită pînă la calea ferată, apoi la tivul de locuințe mărunte al urbei, spre spinările gălbui ale dealurilor, spre oglinzile de apă risipite fără noimă. „Am telefonat după directorul combinatului siderurgic — zice tovarășul care ne însoțește — vine numaidecît. Pînă atunci să vă explic unde vom muta linia, unde va fi clădirea principală, cum vom seca balta". După vreo jumătate de ceas, urcă spre movila pe care ne aflăm un bărbat scund, rotofei, cam nedormit. „Vă rog să mă scuzați, îmi căutam o cameră la hotel. Am fost numit aseară și am sosit azi dimineață". „Noi am fi vrut să trecem pe la biroul dumneavoastră — zice careva — dar ni s-a spus că n-aveți încă birou". Omul scoate o hartă din haină, o sucește în toate felurile, face cîțiva pași spre stînga, se învîrte în loc și apoi bate talpa rîzînd : „cam aici va fi biroul meu, probabil însă că la etaj"... Ridem toți și ne uităm la cele cîteva oi zbîrlite, pline de glod, pe care le mînă agale spre poala dealului un flăcău ursuz.

Directorul unui teatru bucureștean convocase zece scriitori și-i rugase să-l însoțească la Galați, să vadă împreună locul unde se va construi cel mai mare combinat de fontă și oțel. Pe urmă, dacă le-o plăcea, să scrie zece piese scurte pe care teatrul să le joace de îndată.

Ne-am plimbat, deci, nu fără fior, pe acea cîmpie pînă ni s-au înviețit urechile și nasurile, am vorbit apoi, la căldură, cu activiști de partid, topometri și ingineri, economiști și funcționari, ne-am întors acasă, am scris ce-am gîndit — și n-a ieșit nimic. Poate că scriitorii aceia n-au fost bine aleși, poate că schițele lor au ieșit prea firave, poate că teatrul s-a speriat de propria sa inițiativă — în jocul amintirii se învîrt mulți de „poate" — vorba e că fiecare și-a publicat sceneta ori povestirea lui într-o revistă ori într-o carte, faptul s-a șters, s-a evaporat, s-a uitat. Dar de curînd, preumblîndu-mă din nou prin acele locuri, prin orașul acela de fontă și oțel din coasta Galaților, pe bulevardele din interiorul acelui uriaș monument industrial, pot să spun, cu mîna pe inimă, că oamenii de atunci s-au ținut de cuvînt, și-au făcut treaba, ba chiar și-au întrecut cu mult gîndurile de pe hîrtiile de calc.

Pe o altă cîmpie, undeva lîngă apa cotită și repede a Neajlovului, un poet, pe care-l însoțeam, s-a oprit fermecat, rugîndu-mă să-l las singur un ceas, fiindcă aude viforul bătăliei de odinioară și vrea să-l treacă pe hîrtie. A și scris un foarte frumos poem de evocare.

M-am întrebat atunci de ce oare, aflîndu-ne pe un șes gol, unde ni se spune : aici va fi un oraș, cu zeci de mii de destine, și se va da o luptă grandioasă, crîncenă și pașnică, pentru întemeierea lui, nu sîntem în stare să trecem pe hîrtie fantastica imagine viitoare ? Și mi-am răspuns, într-un fel poate stîngaci, că ne vine mai ușor să evocăm azi ceea ce a fost cîndva și pentru că martorii de atunci ne-au lăsat vești scrise despre ce a fost. Iar dacă noi nu vom da atari mărturii despre ce este, celor de după noi le va veni mult mai greu să povestească despre cîmpia aceea goală pe care s-au turnat și modelat pe urmă, printr-un efort eroic miliarde de metri cubi de beton, fier, sticlă, lemn, idei și un vis.

De aceea eu pledez pentru prezența oamenilor de condei, a poeților pe cîte o asemenea cîmpie unde cineva cu harta în mînă povestește despre ce va fi cînd nu e încă nimic — și apoi totul devine și ESTE.

Valentin SILVESTRU

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți dimineața pe D. R. Kawatra, însărcinat cu afaceri ad-interim al Indiei la București, la cererea acestuia.

Cu acest prilej, diplomatul a înmînat un mesaj din partea primului ministru al Indiei, Indira Gandhi.

La primire a participat Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe. (Agerpres)

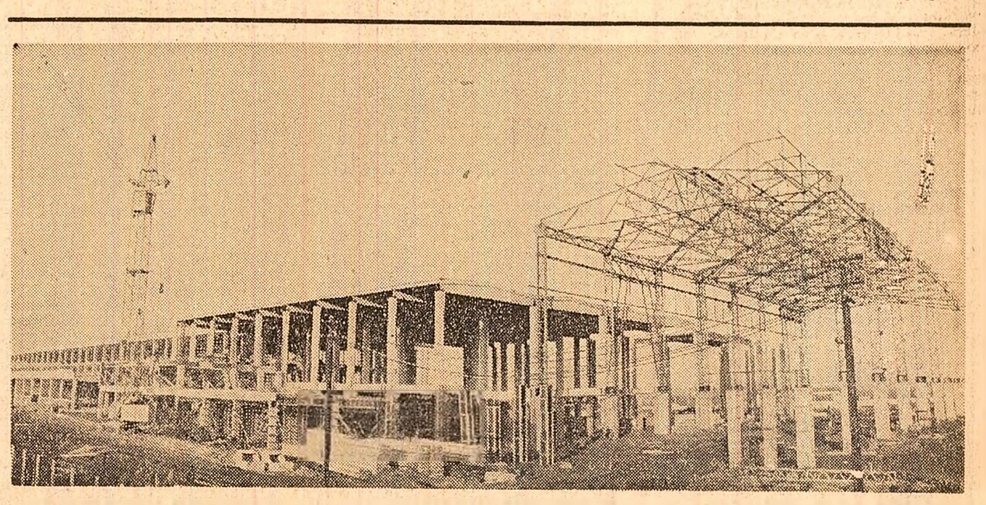

La Tîrgoviște se ridică o nouă unitate industrială — întreprinderea „Romlux" Foto : S. Cristian

ROLUL ȘI FUNCȚIILE STATULUI NOSTRU SOCIALIST ÎN ETAPA ACTUALĂ

Fenomen social deosebit de complex, statul a constituit subiectul a numeroase studii științifice și controverse. Pentru prima oară un răspuns cu adevărat științific a fost dat problemelor statului de către marxism-leninism, care a dezvăluit mecanismul apariției sale în condițiile societății împărțite în clase antagoniste, natura sa, ca organizație politică a clasei dominante în societate, avînd menirea de a apăra și promova interesele acestei clase.

Un loc central ocupă în teoria marxistă problemele statului socialist. Definind caracteristicile lui, care-l deosebesc radical de tipurile de stat anterioare, Marx, Engels, Lenin au relevat în primul rînd **democratismul real,** decurgînd din faptul că statul socialist nu mai exprimă o dictatură a minorității exploatatoare împotriva majorității exploatate, ci dimpotrivă, conducerea politică a societății de către clasa muncitoare, aliată cu țărănimea și cu ceilalți oameni ai muncii — cu alte cuvinte exprimă trecerea puterii în mîinile poporului. **„Primul pas în revoluția muncitorească** — arătau Marx și Engels în „Manifestul Partidului Comunist" — **este ridicarea proletariatului la rangul de clasă dominantă, este cucerirea democrației".** *(vezi Marx și Engels : Opere, vol. 4, pag. 487).* Cu privire la aceeași problemă, Lenin sublinia că **„Dacă puterea politică în stat se află în mîna clasei ale cărei interese coincid cu interesele majorității, atunci este posibilă o conducere a statului care să fie într-adevăr conformă cu voința majorității".** *(vezi Lenin, Opere, vol. 25, pag. 190 ; de asemenea, Opere, vol. 31 p. 335).*

O dată cu esența democratică a noului tip de stat, clasicii marxism-leninismului au relevat rolul deosebit ce-i revine, ca **principal instrument al construirii socialismului,** rol ce derivă din faptul că în societatea socialistă principalele mijloace de producție aparțin întregului popor, întregii societăți, care are ca exponent, ca factor de conducere centralizată, statul. Viața însăși a demonstrat că **cucerirea puterii politice din mîinile claselor exploatatoare, făurirea statului de tip nou, socialist, reprezintă o necesitate legică,** condiția sine qua non pentru edificarea noii orînduiri.

Categorie istorică, statul a apărut pe o anumită treaptă a dezvoltării sociale și va dispare atunci cînd vor dispare clasele sociale. În această viziune dialectică despre stat, proprie marxism-leninismului, este limpede că și statul socialist nu este ceva imuabil, neschimbător, ci cunoaște, inevitabil, o anumită **evoluție dialectică,** în funcție de evoluția întregului proces al construcției socialiste, de schimbările intervenite în baza tehnico-materială și în baza economică, în structura socială, în nivelul de conștiință al oamenilor. Nu este vorba, desigur, de schimbarea **conținutului** puterii, care exprimă, în continuare, puterea politică a clasei muncitoare, aliată cu celelalte categorii de oameni ai muncii, ci de **evoluția funcțiilor statului** chemate să răspundă, într-o etapă sau alta, unor necesități diferite, de **lărgirea bazei sociale** pe care el se sprijină — constituită de clasa muncitoare, țărănimea cooperatistă, intelectualitatea, toate celelalte pături și categorii sociale, unite prin aceleași interese fundamentale — unitatea politică a întregului popor asigurînd statului nostru o trăinicie de nezdruncinat.

Ca atare, ar fi greșit să se pună semnul identității între activitatea statului în etapa actuală și cea desfășurată în primii ani după cucerirea puterii. Tocmai în acest sens arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul la Congresul al X-lea: **„Fără îndoială, după lichidarea claselor exploatatoare, pe măsura desfășurării procesului de omogenizare a societății socialiste, rolul statului se schimbă, modificîndu-se și formele sale de acțiune. În perspectiva făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, a creării premiselor pentru trecerea la comunism, funcțiile statului se vor schimba și mai mult, activitatea sa internă concentrîndu-se în direcția organizării producției, a vieții științifice și culturale".**

În concordanță cu această concepție, partidul nostru este preocupat de continua adaptare a organismului statal și funcționalității sale la noile necesități ale societății. *(vezi Nicolae Ceaușescu : Raport la cel de al X-lea Congres al P.C.R., capitolul „Rolul statului în etapa actuală a edificării socialismului în România"; Raport la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1967, capitolele III, V și VI ; expunerea „Semicentenarul glorios al P.C.R.", din 7 mai 1971, capitolul „Un obiectiv esențial al etapei actuale — perfecționarea continuă a organizării societății").*

Astfel, în această etapă cunoaște o considerabilă amplificare **funcția economico-organizatorică,** în relație cu necesitatea dezvoltării bazei tehnico-materiale a socialismului, a diversificării economiei naționale, a sporirii gradului de complexitate a relațiilor sociale. Practic, funcția economico-organizatorică dă expresie rolului uriaș jucat de stat în dezvoltarea industriei, agriculturii cooperatiste, comerțului, ca pîrghie hotărîtoare a organizării și dezvoltării economiei naționale. Cît de amplu sporește această funcție — tot mai extinsă, mai profundă și mai complexă — o ilustrează înseși **sarcinile noului cincinal,** prevederile sale superioare cantitativ și mai ales calitativ *(vezi Expunerea asupra proiectului de dezvoltare economico-socială pe perioada 1971—1975, publicată în „Scînteia" din 21 octombrie 1971).*

Principala formă de manifestare a funcției economico-organizatorice a statului socialist este **conducerea planificată a economiei.** Cuprinzînd într-un tot armonios problemele esențiale privind dezvoltarea forțelor de producție, întărirea proprietății socialiste, folosirea forței de muncă, formarea cadrelor, repartizarea venitului național, planul reprezintă în mîinile statului principalul instrument în vederea mobilizării tuturor resurselor materiale și de muncă ale țării, a dirijării lor coordonate potrivit intereselor generale ale societății. Așa cum este știut, anii din urmă au adus **un șir de perfecționări în activitatea statului de conducere și planificare a economiei.** Esența lor o constituie înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv, creșterea competențelor unităților economice de la bază, mai buna folosire a factorilor economici, a pîrghiilor valorice, încît să se asigure eliminarea subiectivismului, a arbitrariului, concordanța tot mai strînsă cu posibilitățile și necesitățile, cu cerințele legilor economice obiective. Este de remarcat totodată trecerea în tot mai mare măsură la **o planificare de largă perspectivă,** fiind semnificativă în acest sens acțiunea în curs pentru elaborarea prognozelor dezvoltării României pe perioada 1976—1990, iar pentru unele sectoare pînă în anul 2000.

Dezvoltarea pe planuri tot mai largi a funcției economico-organizatorice a statului se exprimă pregnant în **amploarea pe care a căpătat-o activitatea statală pe plan local,** organelor locale ale puterii de stat revenindu-le sarcina de a conduce întreaga viață economică, politică, culturală în raza unităților teritorial-administrative.

Vorbind despre direcțiile în care se exercită funcția economico-organizatorică a statului în prezent, trebuie să relevăm **vasta activitate destinată să asigure continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste, dezvoltarea multilaterală a agriculturii.** Dată fiind importanța deosebirii pe care a căpătat-o dezvoltarea intensivă a economiei, statul situează în primul plan al activității sale **indicii calitativi ai creșterii economice, incorporarea în producție a cuceririlor științei și tehnicii înaintate,** creșterea productivității muncii, reducerea cheltuielilor materiale, creșterea eficienței întregii activități economice. O principală preocupare a statului o constituie **repartizarea rațională a forțelor de producție pe teritoriul național,** prin aceasta urmărindu-se atît obiective economice — lichidarea disproporțiilor în dezvoltarea economică, moștenite de pe vremea capitalismului, valorificarea întregului potențial uman și material al țării, cît și obiective politice — creșterea numerică a clasei muncitoare în toate zonele țării, întărirea rolului ei conducător, considerarea pe plan economic a rezolvării problemei naționale.

Asigurînd progresul economic neîntrerupt, funcția economico-organizatorică a statului joacă un rol de prim ordin în crearea premiselor pentru **ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc,** obiectiv pe care statul îl urmărește și direct, prin ampla sa activitate în domeniul serviciilor publice, ocrotirii sănătății, bunei gospodăriri a orașelor, comunelor, construcțiilor de locuințe etc.

Modificările rapide care au loc în baza tehnico-materială impun **perfecționarea continuă a relațiilor de producție,** încît să se asigure concordanța acestora cu caracterul forțelor de producție, evitarea oricăror nepotriviri și discordanțe. Pe acest tărîm, funcția economico-organizatorică a statului nostru s-a manifestat în ultimii ani deosebit de activ, fapt exprimat în ansamblul de măsuri vizînd consolidarea, dezvoltarea și apărarea proprietății socialiste de stat și cooperatiste : perfecționarea relațiilor de repartiție în spiritul principiilor eticii și echității socialiste ; perfecționarea relațiilor de cooperare între unitățile productive, precum și între producție și știință, între producție și învățămînt etc.

Concomitent cu procesul de continuă amplificare a activității economico-organizatorice determinată de cerințele obiective ale formării **premiselor materiale** ale trecerii spre comunism, cunoaște o creștere continuă și capătă un conținut tot mai bogat **funcția cultural-educativă a statului.** Aceasta decurge din importanța excepțională pe care o are activitatea educativă, ca parte integrantă a operei de făurire a socialismului multilateral dezvoltat, din necesitatea stringentă a formării **premiselor spirituale** ale înaintării spre comunism, a educării constructorilor socialismului ca oameni cu o solidă pregătire profesională și un larg orizont cultural, o înaltă conștiință politică.

Programul vast de educație socialistă a întregului popor, elaborat de partid, a definit cu cea mai mare claritate direcțiile în care trebuie să se desfășoare activitatea cultural-educativă a statului *(vezi documentele plenarei C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie 1971).* În conformitate cu aceste exigențe, statul acordă o atenție excepțională dezvoltării și perfecționării activității instructiv-educative în școala de toate gradele, împrospătării și îmbogățirii sistematice a cunoștințelor profesionale ale cadrelor și tuturor celor ce muncesc, în pas cu progresul tehnico-științific. Sub conducerea partidului, statul stimulează și îndrumă creația literar-artistică, activitatea instituțiilor de artă și cultură, vasta activitate de difuzare a științei și culturii în rîndul maselor largi. Rolul dobîndit în prezent de știință, ca forță nemijlocită de producție, face ca în activitatea economico-organizatorică și cultural-educativă (care nu trebuie înțelese, în mod metafizic, absolut distincte și izolate una de alta) să capete o tot mai mare pondere **organizarea și orientarea cercetării științifice.**

Trebuie să observăm că în timp ce funcțiile economico-organizatorică și cultural-educativă au cunoscut și cunosc în etapa actuală o continuă lărgire, modificări profunde, calitative s-au petrecut în **funcția represivă,** exercitată de stat **în perioada luptelor de clasă** pentru înfrîngerea împotrivirii claselor exploatatoare. Ca urmare a schimbărilor intervenite în structura societății noastre, a dispariției claselor exploatatoare, a procesului de omogenizare socială și făuririi unității politico-morale a întregului nostru popor, conținutul activității coercitive este determinat de necesitatea de a se asigura **apărarea cuceririlor socialiste ale poporului, a ordinii de drept, ocrotirea drepturilor cetățenești.**

Ceea ce caracterizează societatea noastră este atașamentul profund al maselor populare față de idealurile socialismului, activitatea de masă pentru înflorirea țării, respectarea ordinei de drept socialiste. Dar nu se poate face abstracție de faptul că mai pot exista și mai există unele elemente ostile, rămășițe ale claselor exploatatoare tînjind după trecut. Puternic, de neclintit, prin voința poporului care l-a făurit, statul nostru dispune de toate mijloacele pentru a-i face inofensivi pe cei care ar încerca să atenteze la cuceririle socialismului. Organele statului nostru socialist, miliția, securitatea, justiția, procuratura, înconjurate cu dragoste și sprijinite de oamenii muncii își îndeplinesc cu cinste sarcinile încredințate de popor.

Activitatea statului socialist, ca instrument al făuririi și dezvoltării noii societăți, slujește înfăptuirii unor obiective revoluționare. Aceasta nu înseamnă însă nicidecum a considera că spiritul revoluționar ar permite ignorarea sau desconsiderarea legalității. Legile statului socialist au, prin natura lor, un caracter revoluționar, sînt emanația voinței poporului, consacrînd și fiind menite să apere cuceririle sale revoluționare. Tocmai de aceea, respectarea legilor, asigurarea legalității sînt cerințe de prim ordin ale întăririi orînduirii socialiste. Partidul și statul nostru, dezvăluind deschis, cu curaj și înaltă principialitate, abuzurile și ilegalitățile săvîrșite într-o anumită perioadă, au luat măsuri care să facă cu neputință repetarea acestora în viitor. Aceste măsuri se referă la îmbunătățirea activității organelor de securitate și ale Ministerului Afacerilor Interne, a procuraturii, justiției etc. *(Vezi Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, publicată în „Scînteia" din 11 aprilie 1970 ; legile privind organizarea judecătorească, organizarea și funcționarea Procuraturii („Scînteia" din 28 decembrie 1968), organizarea și funcționarea miliției („Scînteia" din 19 noiembrie 1969).*

Acțiunea coercitivă a statului este îndreptată îndeosebi împotriva **manifestărilor antisociale** care se mai produc în societatea noastră. Viața arată că în opoziție cu atitudinea majorității covîrșitoare a membrilor societății, mai dăinuie încă atitudini, comportări în care se reflectă influența mentalităților și moravurilor vechi, burgheze și mic-burgheze — cazuri de furturi, delapidări, sustrageri din avutul obștesc, tendințe de parazitism, încercări de a trăi fără muncă etc. Față de asemenea fenomene negative, care lovesc direct în interesele societății, statul manifestă intransigență, uzînd de mijloacele prevăzute de lege pentru stîrpirea și prevenirea lor.

Au fost inițiate **măsuri de așezare a întregii activități sociale pe temelia legalității, de perfecționare a ordinii de drept, de înnoire și perfecționare a legislației existente.** Prin adoptarea noului Cod penal, a Codului de procedură penală și a altor legi, statul nostru a dobîndit importante instrumente menite să-l ajute în îndeplinirea importantelor misiuni ce i-au fost încredințate de popor. *(Vezi expunerea privitoare la proiectul Codului penal, publicată în „Scînteia" din 21 iunie 1968).*

În apărarea cuceririlor socialiste, a ordinii de drept, statul nostru primește un puternic sprijin din partea maselor largi, a opiniei publice. În prezent, comisiile de judecată, controlul obștesc rezolvă multe din problemele care înainte erau de competența organelor de stat.

Statul socialist exercită **funcția de apărare a țării, a independenței și suveranității ei,** funcție cu atît mai necesară în condițiile cînd în lume mai există imperialism, forțe reacționare ostile socialismului. Acordînd întreaga însemnătate acestei funcții, statul nostru se preocupă continuu de perfecționarea organizării și înzestrării forțelor noastre armate, chemate să slujească interesele poporului. Participînd la Tratatul de la Varșovia, România dezvoltă colaborarea cu armatele țărilor membre ale organizației, precum și cu armatele celorlalte țări socialiste, fiind gata să-și îndeplinească oricînd obligațiile în cazul unui atac imperialist. Ținînd seama că în condițiile de azi, un război antiimperialist, de apărare, ar implica participarea tuturor cetățenilor țării, partidul și statul nostru se preocupă de întărirea forței de luptă a întregului popor. Acestui scop îi slujesc măsurile luate pentru formarea și instruirea gărzilor patriotice și pregătirea militară a tineretului.

Statul nostru desfășoară o amplă activitate pe plan extern, în concordanță cu interesele construcției socialiste în țară și ale cauzei socialismului pe plan mondial. Promovarea unei politici de alianță, prietenie și întrajutorare tovărășească, pe toate planurile, cu toate țările socialiste ; solidaritatea și sprijinul față de mișcările de eliberare națională, de noile state independente ; promovarea unei politici de pace și destindere ; dezvoltarea colaborării internaționale, a cooperării cu toate statele, fără deosebire de sistem social, potrivit imperativului coexistenței pașnice — iată coordonate esențiale care configurează vasta activitate internațională a statului nostru. Așa cum este cunoscut, la baza acestei activități se află respectarea principiilor suveranității, independenței, egalității, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc — principii de natură să asigure progresul popoarelor, întărirea păcii și securității internaționale.

★

Organizarea și funcționarea statului nostru se întemeiază pe principiul **centralismului democratic,** care îmbină conducerea centrală, unitară, a economiei și a vieții sociale, cu atribuirea de drepturi și răspunderi organelor locale, unităților economice și social-culturale. Perfecționările aduse activității statului în etapa actuală vizează o mai justă aplicare a acestui principiu, corespunzător cerințelor noi ale societății noastre. În esență, este vorba de introducerea unor asemenea forme organizatorice și a unui asemenea sistem de relații pe verticală și orizontală, încît **întregul mecanism statal să devină mai suplu, să funcționeze mai bine și să poată soluționa în modul cel mai eficient și operativ problemele ce se ivesc, pe plan local și central.**

În acest scop a fost considerabil sporit rolul organelor locale ale puterii de stat — consiliile populare — atît sub raportul atribuțiilor în rezolvarea problemelor din raza lor de acțiune, cît și sub acela al participării lor la elaborarea hotărîrilor organelor centrale. În același cadru se înscriu măsurile luate în ultimii ani, pe baza orientării stabilite de Congresul al IX-lea, de Conferința Națională și Congresul al X-lea, pentru întărirea autonomiei întreprinderilor, pentru investirea lor cu largi atribuții în planificarea, organizarea și conducerea activității economice.

Întărirea autonomiei, a inițiativei și răspunderii organelor locale nu înseamnă însă nicidecum renunțarea la conducerea centralizată, ci doar la centralismul excesiv, care, așa cum a dovedit practica, generează birocratism, imobilism și lipsă de răspundere, frînează inițiativa. Combătînd centralismul excesiv, partidul și statul nostru sînt în același timp împotriva oricăror concepții anarhice, liberaliste, după care reglementarea vieții economice și sociale ar trebui lăsate la voia întîmplării, a dezvoltării spontane. Viața arată că, în condițiile lărgirii drepturilor și atribuțiilor organelor locale. **conducerea unitară, centralizată își păstrează însemnătatea și caracterul necesar, ca singura modalitate de a evita tendințele divergente, dispersante, de a concentra energiile în direcțiile hotărîtoare pentru progresul general.** Numai îmbinînd armonios conducerea unitară cu inițiativa și experiența de jos se poate asigura mersul înainte al societății noastre socialiste.

★

Înfăptuirea funcțiilor statului nostru socialist în procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate presupune **perfecționarea necontenită a activității organelor și aparatului de stat, a stilului și metodelor lor de muncă.**

Este cunoscut că, pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a partidului, a fost stabilită **noua structură administrativ-teritorială a țării,** care a creat un cadru mai prielnic pentru ridicarea eficienței și operativității organelor locale ale puterii de stat. Ca un fir roșu trece prin măsurile luate în acest domeniu preocuparea pentru **a accentua caracterul democratic al organelor și aparatului de stat,** a le lega cît mai strîns de masele largi. *(Căile prin care se asigură o tot mai activă participare a oamenilor muncii la conducerea statului au fost amplu înfățișate în consultația „Democrația noastră socialistă pe calea dezvoltării consecvente", publicată în „Scînteia" din 1.XII.1971).*

Substanțiale îmbunătățiri pe linia adîncirii permanente a conținutului democratic al activității lor au fost aduse în modul de funcționare a Marii Adunări Naționale, a Consiliului de Stat, a Consiliului de Miniștri, a consiliilor populare. *(Vezi regulamentul de funcționare a Marii Adunări Naționale („Scînteia" din 14 martie 1969) ; expunere asupra proiectului de lege privind organizarea și funcționarea Consiliului de Miniștri („Scînteia" din 18 decembrie 1969), expunere la proiectul legii de organizare și funcționare a consiliilor populare („Scînteia" din 27 decembrie 1968).*

Între caracteristicile principale ale măsurilor luate pe această linie se înscriu : **eliminarea paralelismelor și suprapunerilor, a verigilor intermediare, apropierea conducerii de unitățile de bază de producție,** încît să se asigure simplificarea muncii de elaborare a hotărîrilor și creșterea operativității în înfăptuirea lor ; **instituționalizarea, ca principiu de bază al activității în întregul mecanism statal a principiului conducerii colective,** ceea ce își găsește expresie în creșterea rolului colegiilor, consiliilor și altor forme colective de conducere, în cadrul organelor locale și centrale ale administrației de stat, al comitetelor și adunărilor generale ale oamenilor muncii în unitățile socialiste ; **întărirea răspunderii personale ; întărirea controlului de sus și pînă jos.**

Desigur că dezvoltarea formelor și metodelor activității de stat nu are loc fără greutăți, lipsuri, obstacole. Partidul și statul nostru sînt statornic preocupate de combaterea fenomenelor de birocratism, adoptă în continuare măsuri pentru perfecționarea muncii de conducere și îndrumare, reducerea formularisticii la strictul necesar, micșorarea numărului de acte normative, circulare, curmarea tendințelor de tărăgănare a rezolvării problemelor, de dispersare a răspunderilor.

Toate măsurile de perfecționare întreprinse în scopul creșterii eficienței întregului organism social-politic românesc se înfăptuiesc **sub conducerea permanentă a partidului,** forța politică conducătoare a statului. Realizarea rolului politic conducător în orientarea și exercitarea funcțiilor statului este o necesitate legică a îndeplinirii rolului de covîrșitoare importanță ce revine statului în edificarea noii societăți *(vezi și consultația „Creșterea rolului conducător al partidului" publicată în „Scînteia" din 10.XI.1971).* Prin orientarea permanentă a activității desfășurate în toate verigile aparatului de stat, prin măsurile concrete întreprinse în vederea perfecționării formelor și metodelor de muncă, prin controlul exercitat asupra modului cum se înfăptuiesc linia politică și hotărîrile adoptate, rolul conducător al partidului în activitatea de stat sporește și se diversifică — chezășuind îndeplinirea într-un mod tot mai larg democratic a funcțiilor și atribuțiilor ce revin întregului mecanism de stat în opera constructivă pe care o înfăptuim.

Prof. univ. dr. Dumitru MAZILU

CONSULTAȚIE

V. În sprijinul celor care studiază în învățămîntul de partid

Deschiderea cursurilor Institutului central de pregătire a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat al Academiei „Ștefan Gheorghiu"

Marți dimineața a avut loc într-un cadru festiv deschiderea cursurilor Institutului central de pregătire a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat al Academiei „Ștefan Gheorghiu".

Creat în urma recentelor hotărîri adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie, cursul reunește cadre cu munci de răspundere, directori, ingineri-șefi și asimilați ai acestora, din unitățile economice, industrie, construcții, agricultură, transporturi și telecomunicații, din sistemele de planificare, statistică, financiar, circulația mărfurilor și servicii, precum și din administrația publică.

Ședința festivă a fost deschisă de tovarășul Miron Constantinescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., rectorul Academiei „Ștefan Gheorghiu".

Au luat cuvîntul Jean Beiu, prorector al Academiei „Ștefan Gheorghiu", directorul Institutului, și Ion Dragomir, din partea cursanților.

Participanții la adunare — cadre didactice și studenți — au adresat **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu,** o telegramă în care se spune : În lumina sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului, călăuziți de amplul program în domeniul muncii politico-ideologice, dezbătut la recenta plenară a Comitetului Central, sîntem deplin conștienți de marea însemnătate a perfecționării activității de conducere și organizare a economiei naționale, a întregii vieți sociale, de necesitatea însușirii și aplicării celor mai înaintate cunoștințe, la nivelul revoluției științifico-tehnice contemporane. Vă asigurăm, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom spori eforturile și aportul cadrelor didactice, cursanților la activitatea științifică, ideologică și de educare a cadrelor de conducere în spiritul ideologiei marxist-leniniste, de combatere intransigentă a influențelor ideologiei burgheze, sub orice formă s-ar manifesta ele.

Angajați în procesul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România, toți comuniștii din Institutul central de perfecționare și pregătire a cadrelor din economie și administrația de stat vom milita fără preget pentru promovarea neabătută a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, politică ce se identifică pe deplin cu interesele clasei muncitoare ale întregului popor, cu țelurile ridicării patriei noastre pe noi culmi ale progresului și civilizației.

Astăzi, opinia tulcenilor

(Urmare din pag. 1)

— Vedeți dumneavoastră, oamenii știu că, în calitatea pe care o ai, trebuie să rezolvi numeroase alte probleme, cu mult mai importante decît problema lor personală. Și, cu toate acestea, vin la tine și îți cer sprijin, deoarece pentru ei, în acel moment, problema lor personală e o chestiune vitală. În asemenea cazuri, ai oare dreptul să-i privești pe oameni de la înălțimea funcției ce o ai, a răspunderii cu care ești investit și să raportezi „măruntele" lor probleme de viață la marile tale probleme, ca autoritate a comunei, tratîndu-le pe cele dintîi ca fleacuri pentru care nu merită să-ți pierzi timpul ? Categoric, nu. Ascultă-l și ajută-l pe fiecare, dacă poți. (Dumitru Moise)

— Solicitudinea, grija și atenția cu care ascultați pe fiecare om care vine la dv. reprezintă — așa cum v-a demonstrat-o propria experiență — o condiție hotărîtoare pentru încrederea, autoritatea și prestigiul de care trebuie să se bucure primarul în ochii cetățenilor. Ar fi însă foarte interesant dacă ne-ați vorbi și despre felul cum ați reușit să antrenați masa oamenilor la soluționarea unor probleme vitale pentru viața social-economică a comunei. Avem în vedere atît atribuțiile largi și răspunderile mari pe care le au acum consiliile populare comunale, cît și cerința ca ele să acționeze ca organe de lucru, caracterizate prin multă mobilitate, prin operativitate în rezolvarea sarcinilor ce le revin, să fie catalizatori ai inițiativelor cetățenești în buna gospodărire a comunei.

— Cooperativa agricolă de producție din comuna Horia, pînă mai acum cîțiva ani, se zbătea pe undeva printre codașii județului. Ajunseseră și oamenii să creadă că, la ei, treburile nu pot merge altfel decît prost. De vreo doi ani însă, lucrurile au început să se schimbe și la noi. Ba, în acest an, cooperativa și-a depășit sarcinile planificate în ce privește producția de grîu și porumb obținută la hectar, iar valoarea unei norme convenționale va ajunge la vreo 26 de lei. Ce dovedește acest lucru ? Nu oamenii erau de vină, ci faptul că nu prea se ocupa nimeni de ei. Nu vreau să spun cu asta că revirimentul s-a produs numai datorită nouă, celor de la consiliul popular comunal. S-a ocupat și se ocupă, de cîțiva ani, de C.A.P. din comuna noastră, personal, un tovarăș secretar al comitetului județean de partid ; reglementările privind îmbunătățirea organizării, planificării și retribuirii muncii au avut, și ele, un rol deosebit de însemnat ; dar hotărîtor a fost faptul că s-a muncit cu oamenii, s-a stat de vorbă cu ei, au fost îndrumați și sprijiniți permanent. La aceasta și-a adus și consiliul popular comunal contribuția. De pildă, într-o sesiune din iunie, în perioada de vîrf a prașilei, am analizat concret ce fac deputații noștri pentru mobilizarea cooperatorilor la muncă. Pe membrii comitetului executiv i-am repartizat la ferme și brigăzi, să ajute efectiv la buna organizare a muncii. Personal, m-am convins că nu este suficient să te rezumi la a analiza, în sesiune sau în ședință de comitet executiv, diverse laturi ale activității unităților economice din comună. Deosebit de important este să mergi tu, ca primar, să participi la ședințele de consiliu, la adunări, să discuți cu oamenii din ferme și brigăzi, să afli direct de la sursă ce gîndesc oamenii, de ce nu merg lucrurile bine, să te sfătuiești cu ei, stabilind împreună ce este mai bine de făcut. Așa am procedat, și m-am convins că oamenii sînt înțelegători dacă are cine să stea de vorbă cu ei, să le explice, să-i îndrume, dacă-ți simt umărul alături de dînșii. (Dumitru Ioniță, primarul comunei Horia).

— Și la Horia, dar mai ales la Sarichioi, sînt vizibile eforturile susținute, care se fac pentru a transforma centrul de comună într-o localitate care, treptat, își va șterge deosebirile față de oraș, adică într-un adevărat centru politic și administrativ, cultural și social, așa cum și trebuie să fie. Dar satele aparținătoare de comună sînt ele ajutate să țină pasul, cît de cît, cu ceea ce se realizează la centru ?

— Vrînd-nevrînd, în această vastă operă de ridicare economică și social-culturală a comunelor și satelor noastre, a trebuit să stabilim o ordine a priorităților și, bineînțeles, principalele eforturi sînt îndreptate pentru transformarea centrului comunei în acel tip de localitate spre care să graviteze întreaga viață social-economică a comunei. Necesitatea realizării acestui lucru cred că nu mai trebuie demonstrată, pentru că o înțeleg toți cetățenii comunei. Asta nu înseamnă însă a te ocupa exclusiv de înnoirea centrului comunal și a neglija complet nevoile pe care le au satele aparținătoare. Ceea ce vreau să subliniez, însă, este faptul că, dacă faci apel la inițiativa oamenilor, dacă te sfătuiești cu dînșii, dacă te străduiești să găsești, împreună cu ei, cele mai bune soluții, destule lucruri — care, inițial, gîndeai că nu se pot face curînd — sînt realizate cu mult înainte de termen. Să exemplific : la Enisala, de ani de zile, oamenii cereau să fie ajutați să construiască un magazin sătesc. Am prevăzut, în planul nostru de perspectivă, construcția acestui magazin în anii viitori, în funcție de posibilități. Oamenii însă au insistat să-l facă mai devreme. Am mers la dînșii, ne-am sfătuit, le-am arătat care sînt posibilitățile comunei și tot ei au găsit și soluția devansării termenului de construire. Adunarea populară în care am dezbătut această problemă am ținut-o în luna mai, anul acesta. Acum, ați văzut, clădirea este aproape gata. Oamenii au confecționat, prin muncă patriotică, chirpicii, au participat voluntar la ridicarea construcției și, în condițiile acestea, s-au putut găsi la județ fonduri pentru acoperiș la lemnărie, pe care tot oamenii le execută. Același lucru l-am făcut și în satul Visterna, unde, de asemenea, stadiul construcției se află la acoperiș. În satul Sabangia, în același mod, s-a construit o clădire care va adăposti dispensarul și atelierele pentru practica elevilor de la școală. Aici, președintele comitetului de inițiativă al cetățenilor a fost chiar directorul școlii. La Zebil, prin muncă patriotică, locuitorii satului au executat toate săpăturile pentru conducta care va alimenta întregul sat cu apă curentă. Oamenii au terminat lucrarea în trei săptămîni. Exemplele poate că par minore, dar, dincolo de valoarea construcțiilor respective, s-a vădit, și de această dată, că inițiativa cetățenilor, canalizată și sprijinită cu grijă, poate face adevărate minuni.

Ce s-ar mai putea adăuga, în încheiere ? Poate doar faptul că și Sarichioi și Carcaliu au deja planuri de sistematizare aprobate de comitetul executiv al consiliului popular județean, la înfăptuirea cărora s-a și trecut, cu multă energie și entuziasm. Sau, poate, că la Sarichioi — unde, în acest an, s-a devansat termenul de realizare a trei importante construcții, în satele comunei, datorită fructificării inițiativei cetățenilor și participării lor directe la realizarea acestor construcții prin muncă patriotică — consiliul popular comunal nu numai că se încadrează în prevederile bugetare aprobate, dar va realiza chiar o economie de 1 280 000 lei.

Fără îndoială, că nu în toate comunele județului există o situație asemănătoare. O recentă sesiune a consiliului popular județean a scos în evidență multe neajunsuri, existente încă în activitatea unor consilii populare comunale, a unor comitete executive ale acestora. Sînt carențe care vizează slabul spirit de inițiativă și slaba răspundere a unor primari, faptul că nu peste tot primarii sînt la înălțimea încrederii cu care au fost investiți, cît și multe minusuri care mai există în modul cum unele direcții și instituții specializate ale consiliului popular județean înțeleg să sprijine activitatea consiliilor populare comunale, a primarilor. Important este însă faptul că exemple ca cele relatate mai sus nu sînt singulare, că devin tot mai numeroase în cuprinsul județului, demonstrînd că primarii, consiliile populare comunale încep să fie tot mai mult ceea ce trebuie să fie, adică acele organisme sociale care dețin un rol deosebit de însemnat în dezvoltarea întregii vieți economice și sociale a satelor noastre.

FAPTUL DIVERS

Din nou acasă

S-a întîmplat în satul Horpaz, comuna Miroslava, județul Iași. În ziua de 29 noiembrie a.c., unul din cei 10 copii ai soților Jana și Costache Florea — micuțul Nicolae Florea, în vîrstă de 5 ani — în jurul orelor 17, a ieșit pe poartă și a pornit de unul singur într-o vizită prin împrejurimile satului. A intrat într-o pădurice din apropiere și... nu a mai nimerit drumul de întoarcere spre casă. De îndată ce s-a observat dispariția lui, s-a dat alarma. Locuitorii satelor Horpaz și Cornești, împreună cu o echipă operativă de lucrători de miliție din cadrul inspectoratului județean de miliție, au pornit în căutarea lui. A fost găsit abia a doua zi pe la orele 9. „Acum copilul — ne scriu părinții săi — este bine, sănătos. Nu putem însă să nu ne gîndim cu adîncă recunoștință la toți cei ce ne-au dat un ajutor neprecupețit pentru a-l readuce în mijlocul familiei."

„Combustibilul" curselor clandestine

Într-una din zilele trecute, după terminarea orelor de serviciu, s-a efectuat un control la garajul șantierului de construcție a Combinatului chimic din Arad. Prima și cea mai surprinzătoare constatare : 30 de autocamioane parcă intraseră în pămînt ! O asemenea lipsă la inventar era de-a dreptul alarmantă. A început deci o palpitantă cursă de găsire și „recuperare" a lor. Și se poate spune că eforturile făcute în acest sens n-au fost „în gol". Două autocamioane au fost descoperite (ce-i drept, unul tamponat într-un accident de circulație) acasă la Ion Nanu și Teodor Babău, care, prin funcțiile lor în cadrul șantierului, sînt între altele răspunzători de folosirea mașinilor.

Alte trei, cu șoferi cu tot, deveniseră... veritabile taximetre pentru șefii de coloană Gheorghe Banaduc, Constantin Filip și Liviu Rusu. Celelalte 25 de autocamioane n-au mai fost căutate. Era clar că și ele urmaseră exemplul molipsitor al celorlalte. Așa stînd lucrurile, invităm organele de resort să ia măsurile corespunzătoare, pentru a se pune... frînă unor asemenea curse clandestine.

Liftul... solicitudinii

Duminică, la magazinul „Victoria", una din cele cîteva mari unități comerciale din Capitală deschise în această zi. Deci, animație deosebită. Și totuși, poate că animația n-ar fi părut atît de mare dacă afluxul de cumpărători n-ar fi fost mărit artificial — cum se întîmplă de altfel și în alte zile — de fluxul defectuos al circulației în magazin. Aici funcționează, cum se știe, mai multe lifturi și două scări rulante. „Funcționează" e un fel de a spune însă. Pentru că liftul mic avea un anunț care-i îndemna pe cetățeni să folosească... liftul mare. Acesta însă îi îndruma spre liftul mic, deoarece transporta marfă. Cît despre scările rulante, ele erau în „pauză" (? !). Adăugind faptul că la etajul patru funcționa o singură casă de plată la care cumpărătorii stăteau pe puțin o jumătate de oră, avem toate motivele să considerăm că solicitudinea conducerii magazinului față de clienți... a coborît.

10 000

De curînd, Gheorghe Vesel, din comuna Durnești (Botoșani), s-a prezentat la centrul de recoltare a sîngelui pentru a împrospăta și spori „zestrea" atît de necesară în operațiile de salvare a multor vieți omenești. Era al 10 000-lea donator de sînge înregistrat în județ în acest an.

...și bomba era sub ei !

Luni, 13 decembrie a.c., în cartierul Bucureștii Noi, aproape de intersecția străzilor Ardealului și Sarada, lucrările de canalizare ce se efectuează în această zonă au fost sistate, iar locatarii din blocurile și din casele învecinate — evacuați pentru cîteva ore. Sapa unui excavator se izbise de... o bombă rămasă în pămînt din timpul războiului. La fața locului a sosit imediat o echipă de militari specialiști în pirotehnie, formată din maiorul Gheorghe Marinescu (care, începînd din anul 1952 a participat la cîteva mii de misiuni de acest fel), căpitanul Ștefan Rădoi și fruntașul Gheorghe Dușa. După trei ore de muncă încordată, ei au reușit să dezamorseze cele două focoase ale bombei care conținea 112 kg de exploziv. Transportată undeva la marginea orașului și aruncată apoi în aer de către aceiași militari, bomba a făcut o groapă adîncă de 3 metri, cu un diametru de 12 metri.

Rubrică redactată de :
Dumitru TÎRCOB
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii".

pagina economică

CONSILIILE INTERCOOPERATISTE la un an de activitate

EXPERIENȚA DOLJULUI DĂ RĂSPUNS LA CÎTEVA ÎNTREBĂRI ESENȚIALE

A trecut mai puțin de un an de la crearea consiliilor intercooperatiste, timp considerat insuficient pentru a se vorbi de o experiență bogată și cu atît mai puțin de rezultate deosebite. Și totuși experiență există și chiar rezultate promițătoare acolo unde s-au înțeles perspectivele deschise prin crearea acestor organisme pentru desfășurarea unor largi acțiuni de cooperare, întrajutorare, zonare și profilare a producției, de valorificare a tuturor resurselor pentru creșterea producției agricole și dezvoltarea activităților industriale. În expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu din noiembrie 1970 cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii se arată că organizarea consiliilor intercooperatiste de cooperare și specializare va asigura unirea în comun a forțelor mai multor cooperative, folosirea rațională a pămîntului, a fondurilor de investiții, a mijloacelor mecanice, a specialiștilor, a întregii forțe de muncă pentru creșterea continuă a producției, a avutului obștesc și a veniturilor cooperatorilor.

Modul cum au fost transpuse în viață indicațiile prețioase cuprinse în expunerea secretarului general al partidului nostru, experiența dobîndită și problemele care urmează să fie rezolvate în continuare se pot releva cu pregnanță în cadrul unităților agricole cooperatiste ale județului Dolj. În acest județ, crearea consiliilor intercooperatiste se fundamentează pe studii tehnice și social-economice.

După cum ne relata tovarășul **Constantin Băbălău**, prim-secretar al comitetului județean de partid, **crearea consiliilor intercooperatiste a fost cerută de viață**, de realitățile din cooperativele agricole. În urma studiilor efectuate au rezultat 37 de consilii intercooperatiste. Experiența de pînă acum arată că **majoritatea consiliilor reprezintă organisme viabile, corespunzătoare etapei actuale și perspectivelor de dezvoltare a agriculturii cooperatiste.**

Cum se realizează îndrumarea consiliilor de către organele județene?

De la bun început s-au căutat modalități **de a asigura în mod efectiv consiliilor intercooperatiste un rol activ în conducerea agriculturii, evitîndu-se transformarea lor în „antene administrative", în simple colectoare și distribuitoare de cifre și referate în relațiile cu organele agricole județene.** Întrucît îndrumarea concretă, operativă a activității consiliilor este o necesitate, ca și continuitatea răspunderii în rezolvarea diferitelor probleme, din inițiativa comitetului județean de partid au fost constituite 37 de **colective permanente de îndrumare** — cîte unul pentru fiecare consiliu intercooperatist, formate din cadrele de răspundere de la nivelul județului. Fiecare colectiv cuprinde cîte 4—5 cadre cu munci de răspundere de la comitetul județean de partid și consiliul popular al județului, de la direcția generală a agriculturii, uniunea județeană a cooperativelor agricole și Banca agricolă. Pentru a face parte din aceste colective, din **cadrul organelor amintite au fost desemnate cadrele de activiști și specialiști cu experiență în activitatea de conducere, organizatorică și în munca cu oamenii.** Caracterul permanent al colectivelor, stabilizarea activității lor la același consiliu, pe durata a cel puțin un an agricol, sînt de natură să favorizeze cunoașterea problemelor și cerințelor fiecărei unități agricole din raza de activitate a consiliului respectiv, controlul organizat și calificat al activității, desfășurat împreună cu specialiștii direcției agricole și ai uniunii cooperatiste județene. „Pîrghia permanenței" în activitatea colectivelor de îndrumare se referă la răspunderea pentru realizarea punct cu punct a planului de măsuri, înfăptuirea studiilor de zonare și profilare a producției agricole și sprijinirea cooperativelor agricole mai slabe. În mod practic, colectivele de îndrumare sau cel puțin responsabilul fiecăruia din acestea participă cu regularitate la ședințele consiliilor intercooperatiste.

În contextul în care s-a indicat să fie evitate orice tendințe de antrenare a consiliilor intercooperatiste pe calea unei activități de natură administrativă, comitetul județean de partid s-a ocupat de întocmirea unui **ghid de probleme cu caracter pur orientativ pentru colectivele de îndrumare permanente.** Pentru întocmirea acestui ghid, în ziua de 9 aprilie a.c., la o ședință lărgită a secretariatului comitetului județean de partid au participat și vicepreședinții comitetului executiv al consiliului popular județean și responsabilii colectivelor de îndrumare. S-a purtat un dialog deschis, care a permis conturarea principalelor probleme ce urmau să fie rezolvate.

Consiliile intercooperatiste se ocupă de zonarea culturilor și profilarea producției animale din cooperativele agricole în funcție de condițiile pedo-climatice și economice ale acestora. Ce criterii au stat la baza desfășurării acestor acțiuni? În cadrul consiliilor intercooperatiste situate în dreapta Jiului, și îndeosebi în sudul județului, acțiunile de zonare efectuate prevăd cultivarea cu prioritate a cerealelor, plantelor tehnice și legumelor, iar în partea de nord-est dezvoltarea unor masive pomicole și viticole.

Peste tot **s-au luat în considerație microzonele, particularitățile locale, atît de diferite mai ales în ceea ce privește configurația, structura și gradul de fertilitate al terenului agricol, pînza de apă freatică etc.** Rezolvarea a sute și mii de asemenea situații nu se poate face de la nivelul județului, dar este întru totul posibilă în cadrul fiecărui consiliu intercooperatist. Cele mai multe cazuri se referă la preluarea de la o cooperativă la alta a sarcinilor referitoare la suprafețele cultivate cu cereale, plante tehnice și legume, în funcție de condițiile naturale, forța de muncă, tradiția locală etc.

Încă din perioada dezbaterii cifrelor de plan în iarna trecută, membrii consiliului intercooperatist Catane au analizat structura culturilor pornind de la cauză la efect. Între multe altele s-au analizat cauzele care fac mai puțin eficientă cultura sfeclei de zahăr la cooperativa din Bistreț față de cea din Plosca. Cauza depistată constă în lipsa forței de muncă. S-a hotărît ca la cooperativa agricolă din Plosca să se cultive o suprafață mai mare cu sfeclă și să se reducă corespunzător suprafața la cea din Bistreț. Rezultatul: în acest an, cooperativa din Plosca a obținut 50 tone sfeclă de zahăr la hectar, de pe o suprafață de 200 ha.

În contextul problemelor legate de zonarea culturilor o mare atenție se acordă legumelor. Aceste culturi se concentrează în „microbazine" situate în cadrul consiliilor intercooperatiste din zona centrelor de preluare a legumelor de la Craiova, Calafat, Băilești, Segarcea și Sadova. Amplasarea judicioasă a culturilor în sistem irigat, aplicarea metodelor și tehnologiilor recomandate vor asigura sporirea producției de legume. Este important ca măsurile preconizate să fie aplicate cît mai curînd, pentru creșterea eficienței economice în toate sectoarele legumicole, inclusiv în cele 12 solarii, din care, în acest an, numai o mică parte dau beneficii. **În acest sens trebuie să se țină seama de părerile și de experiența cooperatorilor, a specialiștilor din unități.** Ing. **Toader Dumitru**, președintele consiliului intercooperatist Poiana Mare, ne spunea că din această comună s-a livrat circa jumătate din sarcina județului la roșiile pentru export.

O contribuție substanțială pot aduce consiliile intercooperatiste în **orientarea acțiunilor și realizarea investițiilor în zootehnie.** Măsurile întreprinse din inițiativa comitetului județean de partid au permis crearea unui climat favorabil pentru redresarea acestui sector. În urma unei plenare din luna mai a.c. a comitetului județean de partid, consiliile intercooperatiste au întreprins măsuri practice ca în cooperativele agricole să se treacă hotărît la reamenajarea adăposturilor, selecția și îmbunătățirea raselor, asigurarea bazei furajere etc. O acțiune eficientă este **profilarea și specializarea în limite raționale a diferitelor specii și categorii de animale pe consilii intercooperatiste, iar în cadrul acestora pe cooperative agricole și pe ferme.** Așa cum este firesc, toate cooperativele agricole urmează să crească vaci de lapte, să îngrașe taurine sau ovine, pentru că toate unitățile produc masă verde, furaje fibroase și grosiere, cărora nu li s-ar putea da o întrebuințare mai bună. În cadrul consiliilor intercooperatiste din zonele cerealiere ale județului se va dezvolta cu prioritate creșterea porcilor, urmînd ca producția de carne-marfă la această specie să crească de la 7 200 tone în acest an, la 22 000 tone în ultimul an al actualului cincinal.

Activitatea consiliilor se desfășoară pe fondul unor realități și relații create anterior prin înființarea a nu mai puțin de 32 asociații intercooperatiste, care au construit numeroase complexe mari pentru creșterea porcilor, păsărilor, pentru îngrășarea taurinelor și a miei lor, asociații și complexe de solarii pentru legume, magazine intercooperatiste etc., etc. Rezultatele multiplelor forme de asociere în județ sînt contradictorii. Majoritatea acestora se află la început, dar faptul că multe au debutat cu pierderi trebuie să constituie un îndemn la măsuri energice, eficiente din partea organelor județene. Cu atît mai mult cu cît efectul unor măsuri de remediere nu este cel scontat. Cum va putea fi rentabil complexul de porci de la Maglavit, căruia i s-au atribuit 4 600 ha teren în 20 trupuri și pe o distanță de circa 80 km de la Calafat la Plenița?

Concluzia logică este că, pentru a realiza beneficii, zonarea și profilarea producției să vizeze realizarea de investiții în **obiective direct productive, dimensionate și amplasate rațional în raza de activitate a consiliului intercooperatist și cu eficiență economică antecalculată pe baze științifice, reale.** Așa este cazul unităților de creștere a păsărilor pentru carne sau ouă realizate prin cooperare cu I.A.S. „Avicola" Craiova. Ținînd seama de rapiditatea recuperării investițiilor și rata înaltă a beneficiului la această formă de cooperare, au fost angrenate cooperative mai slab dezvoltate, situate în general în zona de teren podzolic mai sărac. Unele dintre obiectivele avicole erau începute de anul trecut, iar anul acesta și-au continuat activitatea în cadrul consiliilor intercooperatiste. Spre exemplu, în cadrul consiliului intercooperatist de la Melinești s-a construit un complex avicol amplasat la Negoiești, cu o capacitate productivă de 600 tone carne de pui pe an. Pînă în prezent, de aici s-au și livrat peste 100 000 pui de carne. Acest complex a fost construit prin contribuția tuturor cooperativelor, care, fiind direct interesate în realizarea acestui obiectiv, au făcut pe plan local peste 50 la sută din cărămida necesară construcției halelor și au executat un volum însemnat de lucrări. Complexe avicole de aceeași capacitate și cu același profil se află în construcție avansată în cadrul consiliilor intercooperatiste Coșoveni și Izvoru. Eficacitatea unor asemenea acțiuni este demonstrată de rezultate. Unele cooperative slabe și-au redresat situația economico-financiară. Așa este cooperativa agricolă din Pielești, care anul trecut a crescut pui de carne în cooperare cu I.A.S. „Avicola" și care a reușit, pe această cale, să-și rezolve problemele financiare.

Împletirea criteriilor tehnice și economice, urmărirea cu perseverență a unor obiective precise, cu efect pozitiv multiplu necesită competența organelor agricole, a consiliilor intercooperatiste. În toate cazurile este nevoie să se acționeze într-o viziune largă pentru a realiza **concomitent** obiective majore referitoare atît la creșterea producției, cît și la redresarea cooperativelor slab dezvoltate. În linii mari, ne spunea ing. **Constantin Glăvan**, directorul general al direcției generale județene, criteriile tehnice și economice, cum ar fi situația financiară a unor cooperative agricole, sînt luate în considerare mai mult decît în trecut. De exemplu, direcția agricolă a zonat una dintre culturile mai rentabile — inul — în zona dealurilor, din partea de nord a județului. Consiliile intercooperatiste sînt însă cele care cunosc mai exact situația fiecărei cooperative și ca atare au repartizat cu prioritate cultura inului în cooperativele Mischii, Lăcrița, Robănești, Pielești, Melinești. Unele din acestea au realizat, anul acesta, pînă la 9 000 lei venituri la hectar, ceea ce reprezintă foarte mult pentru condițiile naturale ale acestor unități.

Ceea ce s-a realizat pînă acum reprezintă doar un început promițător. Este necesar ca organele agricole să lase mai multă libertate de acțiune consiliilor intercooperatiste pentru a adopta măsuri în deplină cunoștință de cauză în toate domeniile și sectoarele de activitate ale agriculturii cooperatiste, inclusiv în planificarea, zonarea și profilarea producției agricole.

★

Latura importantă a activității consiliului intercooperatist este gospodărirea judicioasă a unor mijloace tehnice aparținînd cooperativelor agricole. În acest context crește și mai mult răspunderea încredințată consiliilor în ceea ce privește studierea și valorificarea resurselor locale, în domeniul producției agricole propriu-zise, ca și al activităților industriale. Cîteva cifre comparative privind evoluția activităților industriale pe ansamblul județului sînt semnificative. În anul trecut, din aceste activități s-au încasat 50 milioane de lei, iar în acest an, numai în primele trei trimestre — peste 127 milioane de lei. Pînă la finele anului se prelimină să se obțină, în total, 140 milioane de lei din valorificarea produselor realizate în cadrul activităților industriale. Este și un rezultat al faptului că dezvoltarea activităților industriale a fost analizată de către consiliile intercooperatiste și multe probleme pentru care, în trecut, oamenii pierdeau timp prețios la centrul județului se rezolvă acum pe loc, cu promptitudine.

În perspectivă apropiată, volumul construcțiilor, al prestațiilor de servicii la sate va crește în ritm accelerat. În acest scop, consiliile intercooperatiste sprijină cooperativele să folosească mai bine meseriașii de la sate. În cadrul consiliului intercooperatist Horezu-Poenari s-a constituit o asociație de meseriași care angajează lucrări de mai mare valoare. Cei peste 100 de meseriași din Gîngiova, Bîrza, Grecești, Valea Stanciului și Horezu-Poenari au făcut numeroase construcții.

Consiliile intercooperatiste pot avea un rol esențial în desfășurarea întregii activități în domeniul producției și al vieții sociale a satului, într-o concepție unitară și o viziune de largă perspectivă. Ele sînt pe cale de a-și contura un stil de muncă concret și eficient, excluzînd formalismul, promovînd experiența cooperativelor agricole, îmbinînd sarcinile activității curente cu grija de a prospecta viitorul. Un larg cîmp de activitate se deschide în domeniul promovării formelor adecvate de organizare a muncii, generalizării principiilor de cointeresare materială a cooperatorilor în acord global, unirii eforturilor materiale și a forței de muncă pentru realizarea obiectivelor de interes comun în folosul cooperativelor agricole, al cooperatorilor, al întregii societăți.

C. BORDEIANU

CONTRASTE

Simfonia perforatoarelor

La Exploatarea minieră din Săsar zgomotul perforatoarelor se aude pînă departe. Adunați în jurul unui dulap metalic solid, înarmați cu perforatoare, 150 de mineri lucrează de zor. Alți 150 stau și se uită.

— De ce jumătate privesc și jumătate lucrează? întreb pe unul din prima jumătate.

— Juma stau, deoarece s-au defectat perforatoarele și piese de schimb nu prea sînt. S-au zăvorît în dulap.

— Adică, cum s-au zăvorît?

— Vorba vine. Căci lucrăm acum să scoatem dosarul cu „problema" lor din dulap.

— Chei nu-s?

— Cică s-au pierdut. Ba la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, ba la uzina „Independența" din Sibiu. Oricum, treaba asta cu piesele de schimb ne macină de cîțiva ani de zile. Sperăm, acum, să desfacem dulapul ăsta, să vedem pe unde s-au împotmolit treburile.

Acum, ziua bună, tovarășu', că-mi vine rîndul la perforator...

La minister, simfonia perforatoarelor se aude?

Păguboasa modă a tergiversărilor

Subiectul notei îl constituie un produs de o rară complexitate tehnico-științifică; elaborarea sa presupune calculatoare electronice, aportul ciberneticii, circuite integrate, metale ultrarare și chiar, eventual, rocă selenară. Deci nu îl căutați în vreo eventuală vitrină cu echipament de protecție specific domeniului forestier! Și cu atît mai puțin nu căutați respectiva cască de protecție — căci, ați ghicit bine, de ea este vorba — pe capetele celor ce lucrează în exploatările sau la construcțiile de acest profil. E adevărat, ea trebuia să intre de multă vreme în dotarea acestora, dar realizatorii ei, de la cercetători și proiectanți, la coordonatorii de la nivelul ministerului de resort — Ministerul Industriei Lemnului (M.I.L.), prea au ținut să fie în pas cu moda. Și cum nu știau exact ce, modă să aleagă, au ales moda... tergiversărilor. Caracteristic acestei mode este, după cum se știe, linia confuză, care dilatează termenele și maschează practicile de aminare nejustificată a lucrărilor. Considerată de cei mai mulți drept denășită și reprobabilă, linia acestei mode pare să-i fi atras, totuși, în acest caz, pe specialiștii de la Institutul de cercetări și proiectări pentru industria lemnului (I.C.P.I.L.), ca și pe cei de la sectorul de protecția muncii din cadrul ministerului. Căci, după ce au primit sarcina (în anul 1969), cei de la I.C.P.I.L. au tras de timp cît au putut; după multe amînări au oferit o rezolvare, care nu avea însă soluționate și aspectele aplicative, de execuție. Casca cu pricina a intrat din nou în fazele elaborării...

Nici cei de la sectorul de protecția muncii nu s-au lăsat mai prejos — și, practic, n-au întreprins nimic pentru a se asigura condițiile trecerii acestui produs nou în fabricația de serie. Pentru ca, recent, cînd au obținut — în sfîrșit — prototipul, să constate că rezolvarea oferită nu era conformă exigențelor formulate. Drept pentru care, deși cheltuielile de cercetare-proiectare ajunseseră de-acum la peste 60 000 de lei — au dispus reluarea de la capăt a investigațiilor, pentru a se aduce ameliorări prototipului respectiv... Alți bani, altă distracție. Dar e justificată: ce, credeți că e un lucru chiar atît de simplu să confecționezi niște căști metalice?

Dilatatorul memoriei

Aveți cărți acasă; aveți și prieteni. Iar ei au și obiceiul să vă ceară cărți împrumut. Probabil — le dați și, posibil mai sînteți în situația ca unii să fie mai „grei" de memorie. Atunci încep, desigur, telefoane, rugăminți. Istorii din acestea, cînd obiecte împrumutate își transferă cu timpul proprietarul, am mai aflat. Dar utilaje împrumutate de o întreprindere alteia și greu de obținut înapoi, mai rar. Totuși, există! Pînă să fie dată în exploatare Fabrica de porțelan din Alba Iulia au fost „împrumutate" fabricii similare din Cluj utilaje în valoare de 1,3 milioane lei. Pînă aici, toate bune și la locul lor. Este normal ca între fabrici să existe o permanentă colaborare, o întrajutorare colegială. Dar, întrînd fabrica din Alba Iulia în funcțiune și avînd nevoie de utilajele împrumutate, le-a cerut celor din Cluj să le înapoieze. Aceștia din urmă au devenit tari de ureche și și-au văzut liniștiți de treabă mai departe; nici prin gînd nu le-a trecut să înapoieze ce au luat cu împrumut. Tehnica procedeului, de a face „uitate" lucrurile luate de la alții, e veche și se vede că cei de la Fabrica de porțelan din Cluj și-au însușit-o bine. Cum și cine să-i dezvețe? Ministerul de resort — cel al industriei materialelor de construcții — credem că ar putea să-i ajute pe cei în cauză să-și reamintească de obligația restituirii bunurilor împrumutate. Se zice că există niște dilatatoare speciale de memorie...

Obezitate plăcută!

Pînă acum, îngrășămintelor chimice le lipsea un element: potasiul sau kaliul. Din această cauză, unele plante sufereau de insuficiență de nutriție. La Uzina de superfosfați Năvodari, județul Constanța, s-a pus la punct tehnologia de fabricație a unui nou îngrășămînt. Noul produs, introdus în fabricație din trimestrul patru, se numește „superkaliu" și este un îngrășămînt binar cu două elemente nutritive: fosforul și potasiul. Obținut cu instalațiile existente, cu unele mici modificări, superkaliul a primit aprecierile agriculturii datorită calităților sale deosebite. Noul produs are o solubilitate mărită în apă, ceea ce îl face mai ușor asimilabil de către plante, efectul său fiind mai rapid decît al îngrășămintelor existente pe bază de fosfor. Produsul este universal, putînd fi folosit pe o gamă foarte largă de soluri, în special acolo unde se resimte lipsa potasiului și la un sortiment larg de plante. Primele cantități au și fost livrate agriculturii, printre primii beneficiari numărîndu-se unități din județele Alba, Ialomița, Timișoara, Constanța, Suceava. Bucurie mare printre plante — s-a isprăvit cu insuficiența de nutriție. Le dorim obezitate plăcută!

ANDEZITUL DE OAȘ — un material de construcție apreciat

De pe văile muntoase ale frumoasei Țări a Oașului pornesc zilnic zeci de tone de piatră de andezit cu basculante și trenuri spre întreprinderile constructoare de drumuri și căi ferate din numeroase județe ale țării, ca și spre șantiere de locuințe. Andezitul bazaltoid constituie un adevărat „aur de piatră", ne relatează tovarășul Ioan Ozsváth, geolog în cadrul Direcției industriei locale a județului Satu-Mare. El se distinge printr-o rezistență superioară la variații de temperatură (dezgheț și îngheț) și prezintă calități excepționale în urma prelucrării prin tăiere, șlefuire și lustruire. Toate aceste însușiri îl situează pe primul plan al preferințelor unităților constructoare, în fața altor materiale de construcție similare. De altfel, din acest an, andezitul de Oaș a devenit și produs de export.

De la direcția industriei locale — care gestionează prețiosul zăcămînt, prin întreprinderea „Oșana" — mai aflăm că producția anuală de andezit urmează să crească aproape de două ori pînă la sfîrșitul cincinalului în curs. Pe pe acum sînt întreprinse și aplicate importante măsuri pentru realizarea obiectivului propus. Inginerul Gabor Iosif de la întreprinderea „Oșana" ne-a informat că din fonduri de mică mecanizare se execută instalațiile pentru un nou concasor, a cărui capacitate va întrece pe a celor existente în funcțiune. Se extinde metoda de lucru în trepte în scopul utilizării cu eficiență sporită a sondezelor în exploatare. O măsură importantă va fi sistematizarea celei mai mari cariere — „Cornet" — din cele 7 ale întreprinderii „Oșana", care prevede, printre altele, înființarea unei secții de prelucrare mecanică a andezitului, prin tăiere și șlefuire, pentru a se obține piatră ornamentală, foarte solicitată în finisajul construcțiilor de locuințe.

Octav GRUMEZA
corespondentul „Scînteii"

Nave în construcție la Șantierul naval Tr. Severin — Foto: S. Cristian

UN NOU TIP DE MAȘINĂ DE ÎNCĂLZIT

La fabrica de mașini casnice emailate „23 August" din Satu-Mare a început, de la 1 noiembrie, fabricația de serie a unui nou produs: este vorba de noul tip de mașină de gătit și încălzit „ML 500". Tot la această întreprindere se produc și sobele „Super", „Gutin", „Meteor" și „Menaj", cunoscute și apreciate în întreaga țară.

Noua sobă de gătit și încălzit, care folosește combustibil lichid, are parametri termotehnici superiori tuturor produselor similare existente pe piața noastră, are un randament superior și este mai economică datorită sistemului de reglare a consumului de combustibil — numai 0,27 pînă la 0,80 litri/oră.

REALIZAREA INTEGRALĂ A PLANULUI ȘI A ANGAJAMENTELOR

(Urmare din pag. I)

marfă, mașini-unelte, policlorură de vinil, cărămizi — rămînerile în urmă existente s-au accentuat. **Conducerile ministerelor, ale centralelor industriale respective trebuie să facă totul pentru a soluționa operativ și eficace toate problemele de care depinde fabricarea integrală a cantităților de produse înscrise în plan și să asigure, în răstimpul care a rămas, recuperarea restanțelor la produsele principale, de mare importanță pentru economie.** Nu există sarcină mai importantă în aceste zile decît aceea de a realiza, în cît mai bune condiții, toate produsele prevăzute în plan; acestea contează în balanțele materiale, în mecanismul echilibrat al economiei naționale și sînt absolut necesare unităților beneficiare.

Concomitent, în centrul atenției întreprinderilor industriale trebuie să stea, în aceste zile, **încheierea pregătirii producției anului viitor.** Se constată că, în linii generale, contractele de aprovizionare și desfacere pentru semestrul I al anului 1972 sînt în bună parte perfectate, cu excepția unor unități din industria metalurgică și construcțiile de mașini, unde aceste operațiuni sînt întîrziate, deși, potrivit prevederilor legale, trebuiau încheiate. **În spiritul legii contractelor economice, beneficiarii și furnizorii respectivi trebuie să găsească grabnic soluțiile cele mai operative pentru a definitiva contractele pentru anul viitor.** Cît privește unitățile cu ciclu lung de fabricație, acestea trebuie să insiste mai mult asupra asigurării din timp a semifabricatelor necesare, a unor decalaje optime între secții, pentru a evita orice fel de „goluri" în primele zile ale anului viitor. O dată cu aceasta, **în toate întreprinderile este necesar să fie intensificate preocupările pentru stabilirea și materializarea măsurilor privind generalizarea schimbului II și extinderea schimbului III** — acțiune de maximă importanță pentru folosirea mai bună a capacităților de producție și a forței de muncă, pentru realizarea exemplară a sarcinilor de producție, din primele zile, din prima lună și trimestru ale anului viitor.

Timpul care a mai rămas din acest an trebuie folosit din plin și pe șantierele de investiții — fiind încă de pus în funcțiune zeci și zeci de noi capacități, pe producția cărora economia națională contează, din plin, în anul care vine. Iată de ce este necesar ca, paralel cu urgentarea tuturor lucrărilor de construcții-montaj, o maximă grijă să se acorde efectuării probelor tehnologice și recepției noilor obiective. Cu toate că este vorba de o aglomerare a punerilor în funcțiune în această ultimă perioadă a anului, la recepția noilor capacități de producție, comisiile împuternicite trebuie să asigure, cu maximă răspundere, pornind de la datele înscrise în proiect, o examinare minuțioasă a fiecărei lucrări, să dovedească o înaltă exigență față de calitatea execuției, întrucît, cum bine se știe, numai dacă există garanția funcționării normale a instalațiilor vor putea fi atinși la timp parametrii tehnico-economici proiectați. În același domeniu al investițiilor, reamintim, atît proiectanților cît și beneficiarilor, că, **în conformitate cu o hotărîre a Secretariatului C.C. al P.C.R., documentația și proiectele de execuție pentru investițiile anului 1972 trebuie predate în întregime în această lună.** Or, în ciuda unui evident progres înregistrat față de anul trecut, mai persistă unele rămîneri în urmă care pot și trebuie să fie lichidate pînă la sfîrșitul anului în curs.

Oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe șantiere vor dovedi în aceste zile, ca și pînă acum, că sînt în măsură să-și mobilizeze eforturile și capacitatea lor creatoare pentru ca toate problemele care se ridică în acest sfîrșit de an — probleme care privesc atît încheierea cu bune rezultate a anului 1971, cît și pregătirea temeinică a producției anului viitor — să fie soluționate cu succes, în timp util. **Organelor și organizațiilor de partid și sindicat le revine îndatorirea să vegheze ca nici un minut din timpul producției acestor zile să nu fie irosit, ca fiecare oră, fiecare zi să marcheze o contribuție maximă la consolidarea și întregirea rezultatelor economice de pînă acum.** Fiecare colectiv de fabrică, uzină sau șantier să-și facă un titlu de onoare din a raporta realizarea integrală a planului și a angajamentelor pe 1971 și a asigura o temeinică pregătire a producției anului viitor, așa cum cer interesele majore ale economiei naționale!

CARTEA

SOCIOLOGICĂ

„Cercetări sociologice în activitatea de partid"

În condițiile actuale, în care perfecționarea organizării și conducerii întregii vieți sociale ocupă un loc central în cadrul preocupărilor conducerii de partid și de stat, este firesc ca cercetarea științifică, mai ales cea sociologică, să vizeze și munca de partid, în complexitatea aspectelor ei.

S-a constituit deja o anume experiență în acest domeniu — interdisciplinar, i-am spune — vizînd aspecte sociologice și politologice. Volumul de față, editat de revista **„MUNCA DE PARTID"**, reflectă această experiență, prezentind unele dintre investigațiile sociologice întreprinse în ultimii ani de către organele și organizațiile de partid din diferite zone ale țării, în strînsă colaborare cu cercetători specializați.

Lectura volumului permite degajarea unei idei deosebit de importantă: munca de partid poate fi cu atît mai eficientă cu cît ea se întemeiază pe un studiu mai aprofundat al realităților sociale, pe norme științifice, rezultate din abordarea sociologică a problemelor deciziei politice. Studiile publicate prezintă cu atît mai mult interes cu cît ele vizează, în cea mai mare parte, aspecte ale activității educative. Astfel, informarea politică este pe larg tratată sub diferitele ei aspecte sociologice — în studii ca „Sociologia concretă și perfecționarea propagandei de partid" de Alexandru Szabo, Roman Morar și Laurențiu Pop sau „Perfecționarea informării politice a oamenilor muncii", semnat de Vasile Priceputu și Gheorghe Chepeș, relevîndu-se importanța operaționalizării acesteia, prin perfecționarea sistemelor de comunicare și informare, a adaptării structurilor informaționale la structurile politice reale etc.

Învățămîntul de partid, activitatea culturală de masă constituie, prin optica sociologică, teme generoase, permițînd analize sociologice deosebit de utile atît pentru modul de organizare, cît și pentru selecția temelor, amplificarea funcțiilor politice-informative, dar, mai ales, formative ale acestora. Probează cele spuse studiul lui Emanoil Drob „Control și îndrumare cu ajutorul mijloacelor sociologiei de teren" sau cel al lui Constantin Stanca și Constantin Gheorghe, „Studierea sociologică a unor fenomene ale conștiinței socialiste".

Constantin Iurea, în analiza sociologică avînd ca temă „Adunarea comuniștilor în dinamica vieții de partid", detașează cauzele unor anomalii în organizarea și desfășurarea adunărilor, care influențează negativ eficiența lor, subliniind interesante concluzii menite să slujească transformării adunărilor în instrument esențial al vieții de organizație și autentică școală de educație comunistă.

Un loc important în economia volumului ocupă considerațiile de metodologie a cercetării sociologice în activitatea de partid. Studii ca „Particularități ale metodologiei cunoașterii în activitatea de partid" de Paul Radovan, „Modelarea în activitatea ideologică" de Al. Golianu și altele oferă utile cunoștințe în legătură cu modalitățile de folosire a diferitelor tehnici de cercetare sociologică, de prelucrare a datelor și elaborare a concluziilor pentru organele de decizie.

„Cercetări sociologice în activitatea de partid" se numără printre primele cărți care abordează această tematică apărute în țara noastră — de unde, desigur, și unele neîmpliniri. Ne-am referi la faptul că unele studii nu aduc un spor substanțial de cunoaștere, mecanismul investigației sociologice fiind declanșat fără alt rezultat decît acela al confirmării unor lucruri dinainte știute. Remarcăm și o inegalitate accentuată în nivelul investigațiilor sociologice — virtuozitatea metodologică a unor studii contrastînd nedorit cu utilizarea simplistă a chestionarului (mai ales cu întrebări precodificate) în alte studii. Toate acestea însă nu ne împiedică să apreciem utilitatea concluziilor pe care studiile le oferă și care nu cer decît să fie transpuse, cît mai curînd, în practica politică, ilustrînd din plin valențele unei sociologii angajate, militante. Adresîndu-se, în primul rînd, activiștilor de partid, propagandiștilor, culegerea este indiscutabil utilă tuturor celor chemați să dea muncii politice o cît mai înaltă eficiență.

Mihail PÎRLOG

POLITICĂ

LADISLAU BÁNYAI

„Pe făgașul tradițiilor frățești"

Literatura social-politică din țara noastră s-a îmbogățit recent cu o nouă lucrare a reputatului istoric prof. univ Ladislau Bányai, apărută sub egida Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R. și a Editurii politice: **„Pe făgașul tradițiilor frățești"**, o adevărată cronică a luptelor duse de secole de-a rîndul, umăr la umăr, de oamenii muncii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare pentru libertate și un trai mai bun, pentru o societate eliberată de exploatarea omului de către om. Cititorii cărții își vor putea da bine seama că ea constituie rodul unor ample și îndelungate investigații științifice, al unei mature chibzuințe, precum și al unei bogate experiențe de viață și de luptă, atît în anii grei ai ilegalității partidului comunist, cît și după 23 August 1944, în rîndul celor mai înaintate forțe sociale și politice ale țării, militante consecvente pentru atingerea țelurilor nobile către care au năzuit atîtea generații secole de-a rîndul.

L. Bányai subliniază de la începutul cărții sale că „realizarea egalității depline în drepturi și adîncirea unității frățești dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare constituie una din marile înfăptuiri ale orînduirii noastre socialiste, sub conducerea Partidului Comunist Român". Pînă a se ajunge însă aci, au fost depuse eforturi nenumărate au fost necesare sacrificii de tot felul din partea tuturor celor care cu sinceritate și dăruire, cu patos revoluționar s-au angajat în lupta de eliberare. Victoria obținută în mod necesar și legic a avut ca premisă trainică raporturile frățești stabilite între poporul român și naționalitățile conlocuitoare în cursul unei conviețuiri multiseculare. Aceste raporturi — subliniază autorul — „au generat fecunde influențe reciproce, bogate tradiții comune în crearea bunurilor materiale și spirituale ale societății, în lupta dusă pentru libertatea socială și națională, pentru neatîrnarea țării. în care și-au construit împreună căminul și viața".

Unul dintre meritele cărții îl constituie tocmai prezentarea unui material abundent ilustrînd frația manifestată de-a lungul secolelor — în munca și în lupta pentru progres social — de oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități din țara noastră. Sînt edificatoare în acest sens paragrafele: „Mesajul Bobîlnei", „Alianțe antiotomane", „Lupta comună antihabsburgică", „Revoluția de la 1848" — din cadrul capitolului intitulat „Veacuri de conviețuire" — capitolul „Lupta solidară revoluționară" și mai cu seamă capitolul „Sub flamura Partidului Comunist Român".

În carte se apreciază, pe bună dreptate, că prin făurirea și afirmarea tot mai viguroasă în viața politică a țării noastre a partidului marxist-leninist al clasei muncitoare — partidul comunist — s-au făcut pași însemnați înainte pe calea dezvoltării luptei comune a oamenilor muncii indiferent de naționalitate. O expresie grăitoare a constituit-o punerea bazelor Uniunii oamenilor muncii maghiari din România (Madosz) în 1934, organizație politică despre a cărei activitate, în carte, se vorbește într-un capitol distinct („Madoszul în fruntea maselor populare maghiare din România"). În lupta împotriva fascismului, luptă în care Madoszul a activat cu toată energia în strînsă colaborare cu Partidul Comunist Român — se arată în carte — s-a valorificat din plin potențialul revoluționar al maselor, s-a întărit și mai mult unitatea politică a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor progresiști români, maghiari și de alte naționalități.

Capitolul final al lucrării „Liberi și egali în drepturi" reprezintă o sugestivă evocare a eforturilor depuse de P.C.R. după 23 August 1944 în procesul de transformare democratică și socialistă a țării, pentru realizarea deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate. Această deplină egalitate, înfăptuită pe plan economic, politic, cultural, ca rezultat al politicii P.C.R. — conchide autorul — identitatea intereselor și țelurilor fundamentale, convingerea tuturor cetățenilor că de progresul general al patriei comune este legată și indisolubil soarta lor, îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de muncă și de viață constituie temelia prieteniei frățești și unității indestructibile dintre toți cetățenii — români, maghiari, germani și de alte naționalități.

Complexitatea temei și caracterul ei major, bogăția materialului documentar, în care apar multe elemente inedite, modul de interpretare, unind rigoarea științifică cu mesajul cald al istoricului aflat pe un teren de creație roditor, constituie tot atîtea merite ale acestei lucrări. Valoarea ei crește și datorită manierei atrăgătoare în care este scrisă, stilului limpede, colorat, care o fac larg accesibilă.

Cartea constituie o chemare vibrantă la continuarea cercetărilor pe acest rodnic teren. Sperăm, că apelul călduros pe care autorul îl face în acest sens va fi urmat și de alți cercetători, încît noi acumulări documentare și de interpretare științifică să înalțe și mai mult nivelul cunoașterii, să amplifice concluziile și învățămintele ce se pot desprinde din cunoașterea aprofundată a trecutului și a prezentului luptei comune a oamenilor muncii români și de alte naționalități.

Dr. Gh. I. IONIȚĂ

ECONOMICĂ

„FORMAREA ȘI PERFECȚIONAREA CADRELOR DE CONDUCERE"

Formarea și perfecționarea cadrelor — inclusiv a celor de conducere — este o mare investiție; este o investiție, deoarece se asigură valorificarea superioară a dotării tehnice materiale a unităților productive, generalizarea experienței pozitive (pe plan intern și internațional) în acest domeniu, evitarea greșelilor care în practică se plătesc scump; în același timp, este o acțiune de perspectivă, care permite obținerea unei eficiențe economice tot mai înalte în practică. Căutînd să dea răspunsuri acestor probleme majore, lucrarea **„Formarea și perfecționarea cadrelor de conducere"**, publicată recent în **Editura politică**, în colecția **„Biblioteca organizării și conducerii științifice"**, reunește studii deosebit de interesante în acest domeniu, multe din ele semnate de personalități de prestigiu în materie: ing. Mihail Dumitrescu, Pierre Demarne, Noel F. Hall, Harold J. Leavitt și alții. Formarea și perfecționarea cadrelor de conducere este văzută în „perspectiva zilei de mîine", în sprijinul satisfacerii nevoilor naționale în acest domeniu, prin cursuri de lungă durată, prin programe caracteristice, prin cursuri de instruire permanentă, în așa fel încît eforturile în aceste direcții să dea rezultate certe în organizarea și dirijarea activității economice.

Evident, ritmul și răspîndirea perfecționărilor tehnice și tehnologice nu pot fi separate de laturile economice și comerciale, în sensul că tot mai mult conducătorii de întreprinderi trebuie să aibă capacitatea de a adopta decizii și a elabora programe de importanță fundamentală pentru activitatea curentă și de perspectivă. Totodată, organizatorii și conducătorii treburilor economice vor trebui să asimileze nu numai principiile generale ale administrației, ci și toate tehnicile moderne curente și de viitor ale planificării, ale conducerii automatizate a producției. Acestea nu sînt probleme abstracte, ci de strictă actualitate, dacă avem în vedere amploarea tehnică și tehnologică — prin prisma eficacității economice superioare — a dezvoltării producției materiale, cărora în volumul amintit li se dă un răspuns competent, accesibil multor categorii de specialiști.

Lucrarea nu poate fi „povestită". Ea trebuie citită de toți cei care ocupă funcții de conducere în economie, de toți care aspiră la această înaltă responsabilitate. Stilul viu, datele și comparațiile sugestive îndeamnă la reflecții — cartea recomandîndu-se de la sine prin titlu și tematică.

P. N.

LITERARĂ

VIRGIL TEODORESCU:

„Poemul întîlnirilor"

Și în recentul volum — *Poemul întîlnirilor* — (Editura Eminescu, 1971), Virgil Teodorescu se dovedește a fi consecvent unui corolar estetic recunoscut de la început în versurile sale care dezvăluie un fond liric descinzînd mai pregnant dintr-o realitate bogată în semnificații. Poetul se consideră reprezentantul unei clase în avangardă, iar ritmurile versurilor sale pledează în numele acestei clase. Ca în *„Libertatea de a trage cu pușca"* a lui Geo Dumitrescu și în *Declarația patetică* a lui M. R. Paraschivescu, se întîlnește în acest volum o stare lirică ferventă, capabilă să întețească suflul unei mișcări care se petrece în interior, cu forța actului categoric. Adesea versurile *sînt spuse*, metafora comunică direct un adevăr ce tinde să-și asume prerogative istorice. Aderența nu cunoaște ezitare, fiecare clipă în gol presupunînd o pierdere irecuperabilă. Poetul se dovedește conștient de menirea lui, de aceea își revendică idealul în încleștările clipei și din perspectivă sigură: *„Fruntea mea aparține proletariatului / ...și poemul meu e pentru el"*. Lupta încordată, subordonată unei finalități precise, vizează acel *„salt dialectic care plutește deasupra planetei"*.

Virgil Teodorescu cultivă în acest volum o poezie militantă, viguroasă, încărcată de sensuri adînc umane. Metaforele insolite ale unora dintre poeme tind să-și asume principiul vaselor comunicante, descinzînd în afară, însușindu-și aerul tare, reconfortant al vieții. Poetul afirmă patetic: *„Legile istoriei sînt cu noi / și pentru viitoarea eră / le cucerim, le apărăm / din cuiburile noastre de mitralieră"*. (POEM DE DRAGOSTE, 1935).

Eticul profesat de Virgil Teodorescu în această carte este subordonat politicului, și numai prin el își desăvîrșește tensiunea necesară. Poetul detestă contemplativitatea și o condamnă. Pagina tipărită în condiții vitrege, prin aburul de tuș, transmite sentimentul unic al solidarității de clasă. Muncitorii sînt cei care *„dau drumul în lume universului de tuș / și prevestirile frumoase / Aici își au izvorul"* (CUM SE DESCHID JURNALELE).

Retrospectiva lirică propusă aduce în prim plan mecanismul subtil și de durată, acea „vastă disciplină", în stare să determine prin arderi latente prefacerile substanțiale de mîine. Dar nu un „mîine" utopic, îndepărtîndu-se ca o fata morgana, ci un mîine raportat mereu la viața cotidiană a celor mulți.

Versurile mai noi din această carte vin să completeze, nuanțînd, dar și reținînd vie în diversitate atitudinea poetului revoluționar. Un întreg ciclu din carte poartă însemnul acelei „decisive și dramatice bătălii" pe care o duc oamenii tăcuți și anonimi, dar demni în tăcerea lor. Sensurile se divulgă acut, penetrant, conștiința fiind cit se poate de categoric transcrisă. De data aceasta, cînd binele a triumfat, poetul înțelege cetatea, rosturile ei în „oglinda unei clipe". Clipa a dobîndit virtuțile duratei. La Porțile de Fier, în Oaș, ca și pretutindeni în această țară, azi, poetul are prilejul să-i cînte pe *„acești stăpîni peste efluvii"*, *„noii zidari"* al căror destin se împletește cu cel al patriei socialiste. Într-un *„fragment autobiografic"* poetul își destăinuie aderența la realitățile acestui pămînt ca o necesitate de afirmare a lumii lui. Poetul se identifică cu lumea din care vine. Rotundul simbol al desăvîrșirii prilejuiește o meditație profundă prin care gîndurile transpar cu claritate: *„Măsură tuturor și orișicui / înțelepciunea dreaptă-a țării mele"*... (ROTUND).

În pofida unor prețiozități de limbaj și a unor lungimi care dispersează pe alocuri emoția lirică, *Poemul întîlnirilor* este o carte care mărturisește puternica vocație socială a poeziei lui Virgil Teodorescu, semn că viitoarele scrieri își pot găsi aici, în continuare, un teritoriu fertil.

George CHIRILA

NICOLAE TĂUTU

„Cîntarea cîntărilor mele"

„Amintirile, elefanți de aburi/profane mă impresoară cu nisipul cărămizii din clepsidre..." Astfel începe o poemă a lui Nicolae Tăutu **(Tresărire)**; versurile ne dau o dată în plus certitudinea că gestul de a selecta poeme din peste douăzeci de volume este nu numai un prag al unui teritoriu cucerit pe care cîndva îl poți atinge cu infrigurare, dar și o ceremonie. Aedul este omul care-și duce în spate, la fel de grele, și cele dintîi și cele de pe urmă amintiri. De umbra lor nu se poate scăpa; greu poate fi îndepărtată această umbră a amintirii literei tipărite. În fiecare clipă vei crede că o dată cu versurile tale... **„Hanibal a trecut Alpii/a doua oară".**

Cîntarea cîntărilor mele, apărută în editura **Eminescu**, este nu numai o carte-culegere, dar și o reexaminare a uneltelor poetice, o descoperire a miracolelor copilăriei și a locurilor natale, ori o sinceră, gravă acordare a unei lire care a cîntat neostenită peste zăpezile și arșițele fronturilor, cu ura și dragostea de care poate da dovadă omul călător peste pămînturi, printre privelişti, printre ființe asemeni lui.

Nicolae Tăutu ni se dezvăluie mai întîi ca un liric intim; el cîntă cu delicatețe bucuriile vieții, culoarea luptei și a patimei. Întîlnim deseori notații sclipitoare, dantelării fine, broderii pe tema anotimpurilor prin care anii poetului s-au ascuns. Poate că în acest teritoriu, al liricii intime, Nicolae Tăutu se regăsește, adolescent perpetuu.

Lirica cetățenească a fost, de asemenea, teritoriul fertil al creației sale; poemele se desfășoară solemn și, ca și în primul caz, al poeziei intime, descoperim o zonă în care sonurile muzicale și cele poetice coexistă, rezultatul luînd forma unei ample cantate. Deseori Nicolae Tăutu caută să reconstituie biografia țării, a strămoșilor, a lui, față în față cu evenimentele care i-au traversat existența. Jurnal, invocare, notație viguroasă, iată poezia sa.

Sonurile se înalță cu gravitate: **„În fiecare cuvînt din această carte/s-a legănat un străbun/a iubit un străbun..." (Prefață).** Poezia este ca un pom cu mii de ramuri și rădăcinile sale trăiesc în însăși ființa poetului: **„Poezia e sîngele meu/silabele versului globulele roșii..." (Andante).**

Cîntăreț al microcosmosului, al învierii mugurilor **(Martie)** și iarăși elegiac; **(„Soarele și-a stors apele-n vie/Doamna învățătoare n-o să mai vie/Căci au îngropat-o sub nucii toamnei/Și miros nucii ca mîinile doamnei"... (Compoziție: Toamna)**, poetul execută mici tablouri, creionări cu suavă coloratură. **(Metamorfoze, Cinegetică).**

Dar Nicolae Tăutu este deopotrivă cîntărețul celui care a așteptat aproape două milenii, împreună cu țara, să culeagă roadele toamnelor „din inimi, din holde, din ape!" **(Împlinire).** Descoperim în paginile următoare o lungă fișă autobiografică a poetului cetățean și luptător. El este cîntărețul neostenit al Țării și o dată cu țara al Anei lui Manole, al lui Bălcescu și Avram Iancu, al ostașilor români care au luptat la Mărășești, al comuniștilor luptători în ilegalitate. Încearcă și un comentariu liric asupra timpurilor, și a locurilor care poartă amintirea lui George Enescu, precum și asupra unor lucrări enesciene.

Cîntarea cîntărilor mele rămîne semnul maturității poetului. Ea se încheie cu cîteva poeme spuse în șoaptă (ca o atingere a genelor peste gene), poeme inchinate (unele) amintirii lui Mihu Dragomir și Nicolae Labiș ori, pe neștiute, sieși, cum se întîmplă cu frumosul **„Colind tardiv".**

Sigur, eliminarea unor licențe poetice era de dorit. O mai atentă selecție a poemelor din cea de-a doua jumătate a volumului, în sensul împuținării lor, poate se impunea. Acestea nu sînt însă menite să întunece mesajul omenesc, sentimentul de cald patriotism ce se degajă din volumul antologic al lui Nicolae Tăutu.

Dumitru M. ION

UNIVERSALĂ

JOHN GALSWORTHY

„Comedia modernă"

După un serial televizat care a lăsat în umbră toate succesele efemere ale micului ecran, o nouă ediție din romanul marelui scriitor englez verifică trăinicia romanului realist, de factură clasică, în termenii obișnuiți ai oricărei reputații artistice, adeziunea prelungită a publicului și a istoriei literare. Trilogia lui Galsworthy este ultima realizare monumentală a unui deziderat specific de secol al XIX-lea: a sugera cititorului imaginea unei epoci, urmărind destine individuale și mai ales evoluția unor grupuri sociale semnificative, o familie, o clasă etc.

Din punct de vedere strict literar avem de-a face cu optica autorului „balzacian", situat în locul privilegiat din care poate urmări cu minuție cele mai intime trăsături din constituția psihică și morală a personajelor sale, care cunoaște tot ceea ce fac și gîndesc ele. Acceptarea convenției a fost însoțită în romanul clasic de o imensă plăcere de a povesti, de a imagina caractere, conflicte, de a recrea personaje cu o identitate mai puternică de multe ori decît cea reală. Este o cale privilegiată a romanului de a-și cuceri publicul, și avem impresia că eludarea unora din aceste date în tendințele mai noi ale literaturii occidentale contemporane nu a avut un rol edificant pentru cititorul de romane.

Ce înseamnă la urma urmei un roman? — ne putem întreba după lectura „Comediei moderne". Cîteva lucruri ar putea fi considerate îndeajuns de clare pentru a fi consemnate chiar în însemnările de față. Singura zonă circumscrisă în limitele romanului este **realitatea socială ca atare.** Romanul a apărut în istoria literaturii, ca gen artistic, într-o perioadă cînd societatea și-a definit mai limpede structurile, ieșind din sfera determinărilor de altă natură, atunci cînd omul s-a considerat **„sumă a relațiilor sociale"**, cum spunea Marx. Fleure, Soames, Michael și toți ceilalți sînt, în primul rînd, expresii ale mediului social, ei au funcție reprezentativă, în asta constînd și excelența lor literară. Prelungind în secolul nostru un postulat fundamental al realismului, autorul „Comediei moderne" i-a dovedit viabilitatea, iar succesul de care se bucură romanul său nu face decît să i-o întărească pînă astăzi. În al doilea rînd, romanul este un gen „de sinteză", ca să-l numim cu un termen de circumstanță. Toate elementele speciilor literare înrudite: plăcerea narației, lirismul anumitor momente, perspectiva descriptivistă sînt sublimate într-o construcție care este mai mult decît suma lor. Secretul întregului constă în dorința scriitorului de a contempla întregul unei lumi.

În traducerea excelentă a Henriettei Yvonne Stahl, „Comedia modernă" este o carte care păstrează toate atributele gloriei epice a romanului.

Aurel Dragoș MUNTEANU

DE ARTĂ

ALBUMUL HOKUSAI

Editura **Meridiane** s-a impus prin seria de albume dedicate marilor maeștri ai picturii universale. Pînă în prezent, maeștrii continentului nostru au concentrat aproape exclusiv (cu excepția Mexicului) aparițiile editoriale, lucru, poate, firesc. Iată de ce un recent album consacrat pictorului japonez Hokusai merită o atenție deosebită. Datorăm **NINEI STĂNCULESCU-ZAMFIRESCU** (antologia textelor și a ilustrațiilor, cronologia și traducerea textelor) apariția acestei cărți remarcabile. Ceea ce merită a fi subliniat de la bun început este faptul că toate cele 81 de ilustrații sînt reproduceri ale operelor lui Hokusai aflate în România.

Katsushika Hokusai (1760—1849), reprezentant de seamă al școlii ukiyoe (literal; „imaginea lumii trecătoare") este unul dintre cei mai mari pictori japonezi. Pînă la el, stampele xilogravate japoneze zugrăveau numai figuri umane. El e primul care introduce peisajul și, timp de șapte decenii de muncă asiduă, realizează cele mai încîntătoare stampe autentic japoneze. Lucrările lui Hokusai, în număr impresionant (peste treizeci de mii de stampe și desene!), aduc o imagine spontană, plină de farmec a vieții obișnuite a japonezului din vremea sa; peisajele rețin natura aflată în comuniune cu omul, cu activitatea și obiceiurile sale. Capodopera lui este ciclul „36 de vederi ale muntelui Fuji", cuprinzînd 46 de picturi.

Pentru Europa, Hokusai prezintă o importanță aparte. Precedată de moda chineză și urmată de cea a „africanismului" — moda japoneză domină lumea artelor plastice europene cîteva decenii, începînd din jurul anului 1860. În timp ce alte aspecte ale culturii japoneze rămîneau inaccesibile europenilor datorită barierelor impuse de limbă, stampa japoneză în culori a fost receptată și a trezit un interes deosebit. Ea se impune atenției generale datorită lui Bracquemond, fraților Goncourt, lui Baudelaire etc. și influențează sensibil arta plastică europeană începînd cu impresionismul. Iar stampă japoneză însemna, în primul rînd, opera de excepție a lui Hokusai.

Volumul realizat de Nina Stănculescu-Zamfirescu conține, cum spuneam, optzeci dintre lucrările lui Hokusai. Operele existente în muzeele din România sînt, se poate spune, reprezentative pentru creația generală a artistului nipon; poate mai puțin e prezent la noi genul fantastic, grotesc. În același timp, cu ocazia alcătuirii volumului, s-a renunțat obiectiv la alte lucrări, care vor fi cuprinse, sîntem siguri, în corpusul general al stampelor japoneze aflate în România — corpus la alcătuirea căruia lucrează autoarea albumului.

Reproducerile — din care peste un sfert în culori de excelentă condiție grafică — oferă iubitorului de artă satisfacția întîlnirii cu stampele și desenele măiestrite ale celui care se autodenumea „bătrînul nebun după desen", cel care credea că va ajunge, cu timpul, la o asemenea perfecțiune încît, cînd va avea o sută zece ani, tot ce va face, „chiar și un punct sau o linie, va fi viu".

Bogata antologie de texte selecționate din declarațiile și lucrările diferiților pictori și critici de artă plastică vin să pună în lumină, într-un prim capitol, „importanța lui Hokusai pentru dezvoltarea artelor".

Antologia de texte critice este completată cu extrase „Din scrierile lui Hokusai". De asemenea, un tabel cronologic și o bibliografie dau acestui album, repede epuizat, o valoare artistică și științifică deosebită. El a fost deja apreciat elogios la recentele expoziții de carte de la Varșovia și Moscova.

Liviu PETRINA

Editura „MINERVA"

- **George Coșbuc: POEZII** (seria „Arcade").
- **Alexandru Odobescu: PSEUDO-CYNEGETICOS**
- **Ion Agârbiceanu: OPERE**, vol 6
- **Ionel Teodoreanu: OPERE**, vol. 5
- **SCRISORI CĂTRE IBRAILEANU**, vol 2
- **Ion Dongorozi: STEA DE CINEMA**
- **D. Ciurezu: CUNUNA SOARELUI**
- **Luci Galaction: CALAFURIA**
- **NEVASTA CEA ISTEAȚA**, snoave populare românești
- **Maria Banuș: SCRIERI**, vol. I—II
- **Ladislau Gáldi: INTRODUCERE ÎN ISTORIA VERSULUI ROMÂNESC** (seria „Universitas").
- **Dan Grigorescu: SHAKESPEARE ÎN CULTURA ROMÂNĂ MODERNĂ** (seria „Confluențe").
- **Mihail Ilovici: TINEREȚEA LUI CAMIL PETRESCU**
- **Eugen Negrici: ANTIM, logos și personalitate**

Editura „EMINESCU"

Al. Macedonski: EXCELSIOR („Biblioteca Eminescu")
Radu Boureanu: MÎINILE ORELOR
Nina Cassian: RECVIEM
Mihai Duțescu: SCRISORI DE DRAGOSTE
Ileana Mălăncioiu: INIMA REGINEI
Viorel Varga: TRECERE
Laurențiu Cernet: CÎTEVA LUNI DE TRAIT
Voicu Bugariu: INCURSIUNI ÎN LITERATURA DE AZI

La editura „KRITERION" au apărut:

În limba maghiară

Gheorghe Tomozei: LOVAS MENYERSZAGA (Eden cu cai — versuri).
Veres Dániel: VÁNDOR ÚTON (Studii și eseuri).
Balla Zsófia: APOKRIF ÉNEK (Cîntec apocrif — versuri).
Lakatos István: ZENE TÖRTÉNET IRASOK (Studii de istorie a muzicii).
Ana Blandiana: HOMOKÓRÁK (Clepsidra — versuri).
*** * * BALLADAK KÖNYVEK** (Cartea baladelor).

În limba germană

Verona Pratesch: WIEGE IM ALL (Leagăn în univers) — versuri.
Josef Haltrich: SÄCHSISCHE VOLKSMÄRCHEN AUS SIEBENBURGEN (Basme populare săsești din Transilvania).

O carte pentru toți, o carte a familiei
ALMANAHUL „SCÎNTEIA" 1972

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

TINEREȚE, DĂRUIRE, COMPETENȚĂ

S-a ivit în ultimii ani o formă nouă și foarte reușită de concurs: nu pentru titlul de cîntăreț de muzică ușoară și nici la jocuri distractive, ci în practicarea meseriei.

Este fruntașul un om interesant numai pentru colegii săi de muncă, sau oferă el o experiență de viață și de gîndire utilă și captivantă pentru noi toți? Cum a fost concursul care l-a desemnat drept cel mai bun meseriaș din România pe o anumită ramură de activitate? Cine sînt „adversarii" pe care îi admiră cel mai mult? Ce momente grele a avut de înfruntat? Ce gînduri are de împărtășit cititorilor „Scînteii"?.

Iată cîteva din întrebările cu care corespondenții noștri i-au asaltat pe cîștigătorii olimpiadelor. Nu sînt TOȚI cîștigătorii și nu sînt cei mai recenți: se mai desfășoară încă unele finale pe 1971. Dar meseria și gîndurile omului rămîn aceleași, indiferent de anul ultimului concurs. Și iată cîteva răspunsuri.

Cine e excepția?

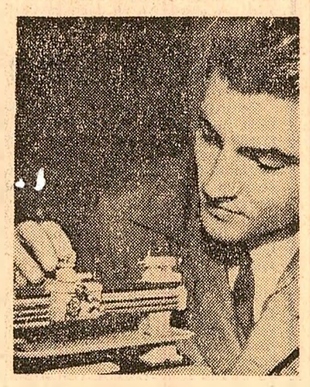

— Am dat concurs la „mama meseriei".

— Adică unde?

— La Sibiu, la „Independența". Era, mai mult decît o întrecere, aș zice o problemă de principiu. Eu veneam din Suceava. Cetate de scaun, mă rog, dar nu ceea ce se cheamă la noi în țară centru de intensă tradiție industrială. Un tînăr strungar de la U.U.P.S. ...

— Ce înseamnă U.U.P.S.?

— Poftim, vedeți? N-ați auzit de noi. Uzina de utilaj și piese de schimb. Aveam de înfruntat, la „mama meseriei", pe strungarii din Sibiu, Brașov, cei de la „Steagul Roșu" sau „23 August" din București și alte centre vechi, ca să nu mai pomenesc de cei din Arad, care urmau să lucreze pe strunguri provenite din propria lor fabrică.

EMIL MAXIM se oprește, zîmbind unui gînd.

— Ca să spun tot adevărul, din proprie inițiativă nu m-aș fi prezentat la concurs împotriva acestor somități, dar „titularul" de pe județ s-a îmbolnăvit. Înainte de plecarea la Sibiu n-am avut decît patru zile de pregătire.

— Și care au fost pregătirile?

— Ce să mai pregătești? Am mai răsfoit puțină literatură de specialitate și mi-am luat cîteva scule, de care n-am avut nevoie, pentru că ne-au dat organizatorii concursului tot ce ne trebuia.

— Șansele au fost egale?

— Riguros.

— Întrecerea era de viteză a execuției?

— Și de timp, dar și de calitate: exactitate a execuției și aspect. Desenul, firește, avea „încuietori".

— Și? V-a încuiat?

— Pe mine, nu. După zece ani de meserie ești ca un acordeonist; nu mai stai să „descifrezi" fiecare notă, cînți de-a dreptul. Am ieșit primul după reprezentantul Sibiului, la cîteva minute diferență. După masă, la orele 5, am putut să-l văd mai bine și mi-am dat seama de un mare neajuns pe care trebuia să-l înfring: sibianul „juca pe teren propriu".

— Era încurajat de public?

— Frenetic. Nu i-am numărat: erau vreo 400—500 de oameni. De altfel, merita aplauzele lor: excelent meseriaș. Erau pe noi reflectoare, care de televiziune, camere de cinema. M-am biciuit pe dinăuntru, dacă pot spune astfel, m-am încordat la maximum. Publicul din Sibiu a procedat „fair-play": a început să mă aplaude și pe mine. La penultima întrebare am egalat. La o nouă ploaie de întrebări — șase — sibianul, poate obosit, a răspuns doar la patru. Ca rezultat, am primit „strungul de aur".

— Chiar de aur?

— Denumire convențională, firește, dar cînd te bați pentru el e chiar ca de aur. E foarte frumos executat, cu artă. O amintire pînă la adînci bătrînețe.

(Acum, Emil Maxim are 28 de ani. Căsătorit, are un copil — Valentin — în vîrstă de 2 ani).

— Pe noi, la ziar, ne interesează aceste concursuri nu din latura tehnică, ci a omenescului. Sînt un spectacol adesea captivant pentru cei ce urmăresc televizorul, dar cuprind și multe aspecte — gînduri asupra vieții, meseriei etc. — interesînd pe mai fiecare cititor.

— Cred că e bine să scrieți despre muncă, despre meseriile omenești. Fără muncă și simțul datoriei nu știu ce „ax" ar mai avea viața. Asta e principalul, căci concursurile nu le divinizez. Omul care m-a învățat pe mine meserie a căzut la prima ediție a olimpiadei strungarilor. Un muncitor foarte priceput, de o inteligență sclipitoare. Pedagog de mare talent. De la dînsul am învățat așa-zisele taine. Piesele de executat le consider ca o afacere de igienă și de respect pentru tine însuți: nu-mi place să dau piese mai puțin decît irepro șabile. În viață te izbești de multe greutăți: momentul cînd dai o piesă strălucitoare, precis făcută — o piesă perfectă — e micul tău moment de triumf. Nu pot suferi să ajung în situația de a mi se arăta că am făcut vreun lucru de mintuială. Îmi pun singur ponsonul.

— Ponsonul de calitate?

— Da: o cifră, o inițială, un semn din oțel dur, care mă reprezintă. De obicei, le pune controlorul. Eu am dreptul să mi le pun singur. O singură piesă proastă de s-ar găsi sub acest ponson, și aș fi dezonorat: nu pentru că am greșit, ci pentru că am mințit.

— Nu greșești?

— Ba da, însă cînd constat că piesa nu e bună, n-o dau mai departe.

— Știi ce se întîmplă cu piesele mai departe?

— Firește. Mi s-ar părea stupid să lucrez ca o cîrtiță, să cunosc doar galeria mea. Diviziunea muncii e destul de pronunțată, dar am citit mult despre forjare, turnare, matrițare: cunosc istoria metalului care-mi sosește în mînă, și viitorul său.

— Lecturile astea au fost doar din curiozitate?

— Din dorința de a fi cît mai bun în meserie și de a nu... obosi. Lucrezi mai bine dacă știi ce faci, cu ce scop. În zece ani, am avut destule cazuri cînd a trebuit să fac ore suplimentare, dar nu-mi amintesc de zile în care să fi plecat obosit. Sînt unii care lucrează putin, prost, și totuși pleacă groaznic de obosiți. Programul educativ adoptat în noiembrie de plenara C.C. pornește de la capătul cel mai important: moralul omului.

— În ce măsură educația și cultura te-au ajutat în meserie?

— Înainte de cultură, educația cuprinde laturi din cele mai elementare ale muncii. Sînt cel mai în măsură s-o știu, ca fost țăran, actualmente muncitor industrial. Am în uzină vreo 700 de tineri — spun „am" pentru că sînt secretarul comitetului U.T.C. și mă simt răspunzător pentru ei. La sat nu-i un program chiar atît de fix. Natura îi oferă ochiului varietate mai mare decît hala. Toate astea fac ca acomodarea tînărului țăran cu rigorile industriei să fie un lucru dificil. Cred deci că necesitățile educative de care se pomenește în documentele de partid sînt mult mai directe. Lipsa tradiției industriale, indisciplina... — avem mulți inamici.

— Ai vorbit de lipsa tradiției industriale... și totuși ești dumneata însuți fost țăran, ba încă — dintr-un centru fără cea mai înaltă tradiție — ești cîștigătorul titlului pe țară. Cîte absențe ai avut în ultimii zece ani?

— Nici o absență, dar eu mă consider o excepție.

— De ce?

— Am eu teoriile mele.

— Să le auzim.

— În primul rînd, socot că m-am angajat în altă perioadă. Am început cu peste zece ani în urmă, ca muncitor necalificat, de la betoane și canalizări. Am trudit mult. Prețuiesc locul cîștigat ca strungar. Alții, mai vîrstnici ca mine, au avut de înfruntat fantoma concedierii. Nu erai bun? Te dădea afară. Tinerii de azi se simt în siguranță. Au și ei destule greutăți, dar lipsește această primejdie a „pierderii slujbei".

— Și ar trebui s-o reintroducem?

— Nu, nu se poate și nu trebuie, dar tocmai de aceea trebuie întețit programul de educație. În al doilea rînd, sînt o excepție pentru că nu am nici o diplomă în meserie. M-am calificat la locul de muncă. Am observat că autodidacții, mulți dintre ei, în lipsa diplomei, continuă să se ostenească, să învețe pînă la adînci bătrînețe. Consider lipsa diplomei, în acest sens, un fel de avantaj...

— Care trebuie generalizat?

— Nu, tocmai, spuneam de la început că sînt o excepție. Mi-a plăcut să citesc multă literatură: Cehov, Hemingway și mulți alții, iar dintre ai noștri Sadoveanu, Rebreanu, Topârceanu; din poeziile lui Eminescu, cred că știu pe de rost cam un sfert.

— Dar ce folos poate aduce Eminescu la strung?

— Firește, citești pentru formarea ta generală, nu pentru meserie, dar te ajută. Eu am observat la mulți că inteligența, suplețea judecății și legată în bună măsură și de bogăția și precizia vocabularului. Nu numai de asta, desigur: altfel un dicționar ar fi mai deștept ca un om. Dar contează.

— Ai recomanda și altora să fie autodidacți?

— Ca să învețî chiar toate singur e un ocol prea mare. Eu am scurtat drumul: am absolvit liceul. Mă consider însă autodidact pentru că meseria și grosul cunoștințelor le-am căpătat prin efort propriu.

— Ca absolvent de liceu, nu puteai cere o slujbă de funcționar?

— Ar fi fost o aberație. Liceul l-am absolvit pentru mine, nu pentru slujbe. Munca de strungar, pe lîngă că-i mai bine plătită, îmi place mai mult și îmi dă un sentiment mai imediat al utilității. Cînd vin la lucru, dau de două ori ocolul strungului, așa cum un proprietar de mașină dă ocolul „turismului" său. Îmi planific sculele și materialele, ca să nu mă înghesui pe la cozile din fața magaziilor, cum se mai întîmplă, din păcate, în unele uzine. Mă gîndesc de azi la piesa pe care o voi face mîine. Fac gimnastică, am înconjurat Moldova pe o bicicletă de curse, îmi iubesc familia, țin la multe lucruri; în acest univers plin de frămîntare și schimbări, de greutăți și eforturi, munca e un punct sigur, o bază, temelia unei mulțumiri: și știu că piesa iese sută la sută așa cum am dorit-o. La drept vorbind, citeodată nu-mi vine să cred că sînt „premiant" sau excepție: excepții mi se par toți cei ce întîrzie, toți cei ce lucrează prost sau superficial, toți cei ce trăiesc monoton și limitat, de pe o zi pe alta. Și poate nu e departe vremea cînd oamenii aceștia vor fi într-adevăr numai și numai excepții.

Dacă înveți, știi...

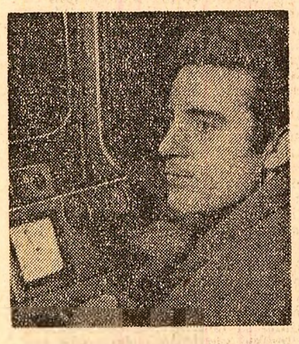

L-am găsit într-una din zilele lui libere, acasă, în comuna Piscu. Casa e la doi pași de stația C.F.R. Întîmplare? Nicidecum. Dar să-l ascultăm pe ZAHARIA MUNTEANU,

— De mic dădeam fuga la linia ferată, să văd cînd trece trenul. Știam „mersul trenurilor" prin comuna noastră. Locuința părinților era în alt capăt al comunei. Casa mi-am construit-o aici, lîngă gară, după ce am devenit ceferist.

— Deci, meseria a fost aleasă de copil.

(Munteanu lucrează tot pe o locomotivă, ca și Darius Ceteraș — vezi „Meseria mea e viața" — dar e cîștigătorul concursului la specialitatea cu aburi".)

— Tata a simțit că-mi place meseria. Prin 1951 m-a luat de mînă și m-a dus la o școală profesională C.F.R. Doi din frații mei tot la C.F.R. lucrează.

— Meseria ați învățat-o în școală?

— Și da și nu. Da, pentru că în școală am căpătat primele noțiuni, alfabetul. Nu, pentru că adevărata meserie am prins-o de la meșterul Petrea Gheorghe. El m-a format ca meseriaș. Fusesem dat în grija lui. Era un om pretențios, exigent, uneori mi se părea chiar exagerat. Avea o vorbă. „Mai bine să spui că sînt rău, decît să spui mîinepoimîine că te-am lăsat de capul tău și nu s-a prins nimic de tine". De fapt, numai mi se părea că e rău. Ce putea fi rău în faptul că îmi spunea mereu: „Ascultă, Zaharie, în viață, și mai ales în meseria noastră, ai nevoie de disciplină cum are peștele nevoie de apă. Dacă te chemi că ești un meseriaș, apoi să fii meseriaș bun; meseria n-o poți face decît dacă înveți".

— Și l-ați ascultat?

— Încerc nu numai să-i urmez sfaturile, dar să și fiu ca el. Sute de oameni se urcă cu încredere în tren. Au încredere că îi aduci la minutul fixat și... întregi! Ni se cere o viață ordonată, disciplinată.

— Dacă ați avea un ucenic în încredințare, ce l-ați învăța?

— Același lucru pe care vi l-am spus că l-am învățat și eu de la meșterul Petrea Gheorghe.

— Știm că sînteți în posesia premiului I pe țară „Siguranță și meserie — Craiova 1970". Considerați că concursul desemnează într-adevăr pe cel mai bun profesionist al anului?

— Da, e un filtru destul de bun. Faptul că este organizat an de an face ca pregătirea concurenților să fie continuă. Este pentru cei care participă, nu numai un concurs între ei, dar și confruntarea cu ceea ce trebuie să cunoască.

— Mai aveți curajul să participați la un asemenea concurs?

— Sînt în plină pregătire.

— Care credeți că este condiția de bază, ca să poți aspira la cîștigarea unui premiu?

— Să înveți. Dacă nu, n-ai de unde ști...

Un pion care poate deveni...

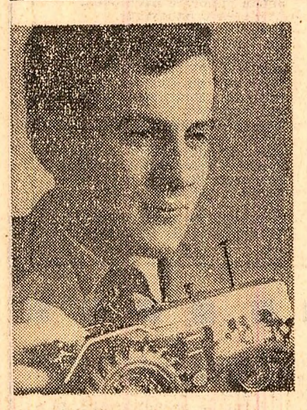

— Eram 39 de tractoriști din 39 de județe, spune VASILE BALMUȘ. Ne uitam unul la altul, ne măsuram din ochi. 38 urmau să se întoarcă, fiecare în județul lui, fără titlul de cel mai bun tractorist. Oricare putea să iasă primul. Eu, omul de la S.M.A.-Belcești (Iași), am cîștigat punctajul cel mai mare pentru că am dat răspunsuri corecte, dar și, cred, pentru că am avut siguranță în darea răspunsurilor. Contează, cred, ca un mecanizator să nu umble cu bîlbîieli, cu jumătăți de măsură. Tractorul îl consider ca un organism viu; fiecare piesă are rolul ei, trebuie să știi s-o reglezi, s-o faci activă. Altfel, tragi pe dreapta și te uiți la tractor.

— Cu ce concluzii v-ați îmbogățit după acest concurs?

— Mi-a fost foarte greu la proba practică. Mi s-a cerut, printre altele, să montez și să reglez un plug PP 4×30. Era nou apărut în tehnologia agrară. Nu auzisem de el, nu-l văzusem. Deci, iată o concluzie: noutățile din agricultură să fie mai repede difuzate în rîndul tractoriștilor. Mai multe broșuri despre noutățile tehnice, mai multe schimburi de experiență. Forurile care ne conduc să nu se rezume în activitatea lor la darea de ordine și dispoziții: să facă mai mult instructaj și mai multă propagandă în favoarea experienței înaintate. Propun concursuri și pe teme mai limitate: cel mai bun rutierist, cel mai bun cunoscător al motorului etc. Sînt oarecare rușine față de procentul relativ înalt al tractoriștilor care provoacă accidente de circulație. Trebuie întreprinsă o acțiune ca să avem siguranța că printre tractoriști nu se mai strecoară oameni iresponsabili în manevrarea volanului. În sfîrșit, pregătindu-mă pentru concurs am observat și mai clar că sîntem cam săraci, ca să nu zic lipiți pămîntului, în privința cărților și mai ales manualelor care ne stau la dispoziție în specialitate.

— Ce nu vă place în meseria dumneavoastră?

— În practica mea, am observat că profesiunea de tractorist nu-i prea bine văzută, chiar și între unii membri C.A.P. Partea tristă este că cei ce-l privesc chioriș pe tractorist au adesea dreptate. Unii tractoriști fac meseria de mîntuială sau o îmbrățișează pentru că nu reușesc să susțină examenele la alte meserii. Cred că ar trebui ca la admiterea în școala de tractoriști, pe lîngă examen să fie și niște probe pentru a descoperi la candidat dragostea de meserie sau, dacă e prea devreme, măcar să se vadă dacă omul are aptitudini pentru această meserie, dacă e apt ca mai tîrziu să se îndrăgostească de ea. Apoi, să se acorde mai mare atenție instrucției și educației prin care crește prestigiul meseriei. Educația tractoriștilor și popularizarea frumuseții meseriei să se facă mai insistent. Școala profesională, iar pe urmă o largă muncă de educație prin conferințe și consfătuiri poate să-i apropie mai mult pe tractorist de cunoașterea problemelor agriculturii, ale păzirii și dezvoltării avutului obștesc. Tractoristul să poată cunoaște mai bine pe cooperatori, să discute cu ei pe larg despre problemele satului. Un mecanizator să fie un fel de propagandist în sat, nu numai un executant. Tractoristul e un pion al mecanizării. Dar dacă își face munca bine, e ca la șah, din pion poate ajunge regină, poate cuprinde toată tabla, o arie de activitate mult mai largă decît un simplu pătrățel. Să se facă, cu alte cuvinte, o mai mare propagandă a meseriei; să insistăm și asupra efectului general al muncii tractoristului conștiincios, asupra roadelor și frumuseții acestei munci.

— Cum ați ajuns la această meserie și ce planuri de viitor aveți?

— Am îndrăgit meseria de la un tractorist mai vîrstnic din satul nostru, Belcești, pe nume Leon Mititelu. Dimineața, el era primul care-și pornea motorul. Îi dădeam tîrcoale, cu noaptea în cap, trăgeam întotdeauna de sfoara motorașului mic. Nu mi s-a întîmplat vreodată să rămîn cu tractorul pe brazdă. M-am înscris acum un an la școala de maiștri, și am absolvit-o. Sînt acum maistru în atelierul S.M.A. Belcești. În toamnă am luat examenul de admitere pentru cl. IX-a. Am ambiția de a termina liceul. Mai tîrziu nu știu ce voi face; am doar 23 de ani. Dacă ai conștiință, ai motorul care te împinge spre cunoașterea meseriei, spre exercitarea ei în condiții ireproșabile.

Sufletul, calitate... profesională

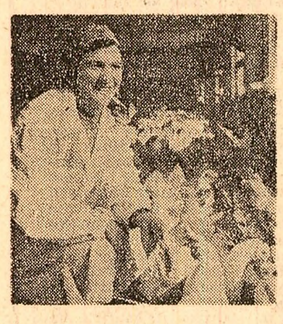

MARIA MIHALACHE, de la I.A.S. „Agricola" Iași, are 25 de ani. Este căsătorită cu Vasile Mihalache, fost mecanic la I.A.S., acum elev C.F.R.: se pregătește să devină ajutor de mecanic locomotivă. Au o fetiță, Mihaela, de 3 ani și jumătate. Maria a cîștigat anul trecut titlul de cea mai bună crescătoare de păsări.

— Întrecerea desfășurată la Mangalia, ne spune ea, n-a fost doar un concurs. A fost mai întîi o consfătuire, un prilej de instruire a crescătoarelor de păsări din marile combinate.

— Cum ați ajuns în finală?

— De la Iași, am plecat la Mangalia trei crescătoare de păsări. În concurs am intrat numai eu. Au fost destule crescătoare pe care proba scrisă le-a cam speriat. Părerea mea este că în orice meserie omul trebuie să fie obișnuit cu scrisul, pentru că în țara noastră munca devine tot mai complexă. Nu o dată, mai ales în marile combinate, noi, crescătoarele de păsări, trebuie să scriem informări despre starea găinilor și a bolii, să socotim și să calculăm cantitățile de furaje, producția de ouă, să ținem evidența vaccinărilor etc. Nu e un simplu „aruncat de grăunțe".

— Ce v-a impresionat la „rivale"?

— Era o tovarășă din Bacău, vorbea foarte frumos, blînd, și gesticula foarte grațios: parcă o vedeam umblînd încetișor printre găini, vorbind duios cu fiecare. Poate vă vine să zîmbiți, poate vi se pare curios că atitudinea mă impresionează mai mult. Dar e vorba de o mare calitate. Ca ființe, găinile ne cunosc după mers, după felul cum le chemăm la mîncare, după cum le îngrijim. E de ajuns să arunci un sac sau să-l scuturi prea tare cînd răstorni furajele în buncăre, că toate găinile fug care încotro; se lovesc de cuibare și instalații, ascunzîndu-se. Chiar și producția de ouă scade, dacă găinile sînt ținute în agitație.

— Atunci, dacă atitudinea față de găini contează atît, poate n-ar strica să punem la viitoarele concursuri, în rîndurile juriului examinator, cîteva găini-arbitru.

— Glumiți, dar aș propune ca la concursurile viitoare să se continue examinarea și cu probe practice, în hale intens populate. Meseria noastră cere multă înțelegere și răbdare. Trebuie să descoperi cauza pentru care găinile sînt triste, obosite etc. Oare n-au mîncat bine? Oare n-au avut odihnă? Le-a tulburat cineva? S-au îmbolnăvit? A „dibui" cauzele, a lua măsuri de înlăturare a răului, a lucra în hală după program fix, încît să obișnuiești găinile cu o viață ordonată, este aproape întreg secretul meseriei noastre.

„Meseria mea e viața"

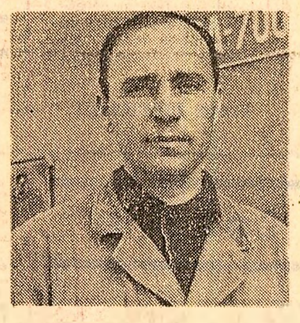

O manevră scurtă și colosul de oțel rămîne neclintit. Tînărul care se ivește în ușa locomotivei salută politicos pe șeful de tură ieșit în întîmpinare: „A mers fain!".

Tînărul e omul pe care-l așteptam: DARIUS CETERAȘ. Mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Sibiu, Ceteraș e cîștigătorul ediției 1970 a Olimpiadei republicane a mecanicilor de locomotivă, „Siguranță și măiestrie". Un fel de „raliu" și „mare premiu", dar nu al automobiliștilor, ci al mecanicilor de locomotivă și nu cu riscurile automobilului, căci mecanicul răspunde nu numai de viața sa, ci și de sute altele. Intrăm direct în subiect și-l întrebăm cum s-a desfășurat concursul prin care a devenit campion.

— Mai întîi, am concurat la o fază pe depou. A urmat faza pe toată regionala Brașov. Finala s-a desfășurat la Craiova: fiecare regională era prezentă cu cîte un mecanic de locomotivă Diesel electrică și cu cîte unul de locomotivă cu aburi: aceeași profesie, dar specialități diferite.

— În ce a constat examenul?

— Am dat o probă scrisă, eliminatorie, urmată de o probă practică în depoul din Craiova. A mai fost proba teoretică, desfășurată în fața unui public numeros. E o încercare grea, pentru că atunci cînd conduci locomotiva n-ai... public, nu ești obișnuit cu spectatori. Mă intimida oarecum și gîndul că majoritatea publicului era alcătuită din oameni de meserie.

— Cîți adversari ați avut de înfruntat și ce impresie v-au lăsat?

— În fazele inițiale au luat parte cîteva sute de mecanici. La finală au fost prezenți 32: după proba scrisă au rămas 16. Cum jumătate dintre ei erau de la „aburi", am avut ca „adversari direcți" numai 7. Dar cumpliți ca adversari, șapte cît șaptezeci, s-ar putea spune „cei șapte magnifici", pentru că erau și.

— Dacă n-ați fi dv. cîștigătorul, pe cine altcineva l-ați desemna?

— Pe Ștefan Romulus, de la Depoul din Arad. Într-o seară, e aproape un an de atunci, l-am cunoscut la dormitorul din Simeria. Din vorbă în vorbă, i-am spus că vreau să mă prezint la olimpiadă. „Cum stai cu pregătirea?" — m-a întrebat el. Ne-am afundat într-atît în meandrele meseriei încît ne-am culcat după miezul nopții. M-a impresionat, era doctor în meserie! Am rămas prieteni. După luni de zile, unde credeți că-l întîlnesc? În finală, ca adversarul meu, unul dintre „cei șapte".

— Credeți că concursul, așa cum e organizat, desemnează într-adevăr pe cel mai bun mecanic de locomotivă al anului?

— Cred că ceea ce se cere concursului nostru la proba practică este încă departe de condițiile în care acționăm în practica adevărată. I-aș vedea pe finaliști la pupitrul unei locomotive aflate în mers, pe un traseu de concurs, special pregătit.

...Se făcuse ora de plecare a trenului cu care Darius Ceteraș trebuia să se retragă, de astă dată ca pasager, la Ocna Sibiului, unde locuiește. Pentru a continua discuția, ne-a invitat pentru a doua zi, acasă la el. Aici, ne-a vorbit aproape fără să ne privească; își ținea ochii pe Ileana, care a împlinit nouă luni și care în preajma tatălui pare să se simtă în cea mai mare siguranță.

— Ce calități deosebesc meseria dumneavoastră de alte meserii?

— Prima și cea mai importantă: răspunderea directă pentru cîteva sute de vieți. În mai fiecare meserie ai o răspundere față de semeni, dar aici, la mecanicul de locomotivă, la pilotul de avion și șoferul de autobuz răspunderea e directă și permanentă, în fiecare clipă a călătoriei. Unui strungar i se admite un procent de rebut, dar pe vehiculul public s-ar putea ca tocmai acel 1 la sută să se dovedească fatal pentru viețile pasagerilor. Ai apoi nevoie de aptitudini tehnice deosebite: cum calculați oare coeficientul de siguranță 100 la sută pe un tren cu 200 osii, pe timp de noapte, pe ceață sau ninsoare? E adevărat, nu se cere să ai mîna delicată, a țesătoarei, dar mecanicul de locomotivă trebuie să aibă ochi de vultur. E o mare probă de atenție distributivă: cu un ochi la agregate, să urmărești permanent și linia, indicatoarele.

— Înțeleg că e o meserie care înglobează și destule momente mai puțin plăcute.

— Se compensează, satisfacțiile sînt mai mari. Nu-i plăcut să te scoli la unu noaptea ca să intri în serviciu, nu-s plăcute nici orele de somn petrecute la sute de km de casă, la cap de secție. O piatră căzută pe linie, animale ieșite în cale, îți pot da serios de furcă. (Nu de mult, un prieten de-al lui Ceteraș, mecanic de locomotivă, a murit eroic la datorie, cu mîna pe robinetul de frînare. De vină era un camion intrat în plină viteză pe șine la o trecere de nivel nepăzită). Nu faci nimic pe o locomotivă, dacă nu știi s-o mînuiești, dacă nu știi meserie. Dar dacă știi, problemele abia încep. A sta tot timpul atent, treaz, vigilent, lucid, este, dincolo de meserie, o treabă de conștiință.

— Aspirați la o calificare mai înaltă decît cea de acum?

— Da, însă una care să mă păstreze tot pe locomotivă. Această dragoste cred că nu se va stinge niciodată în mine. Oricît de spectaculoase vor fi salturile tehnicii îmi propun să nu rămîn... de căruță, să rămîn mereu... de locomotivă. „Avansare" nu înseamnă neapărat schimbarea meseriei; omul conștiincios avansează de-a lungul întregii vieți prin aprofundarea profesiei sale, prin perfecționarea muncii lui.

Să nu lupți doar pentru tine

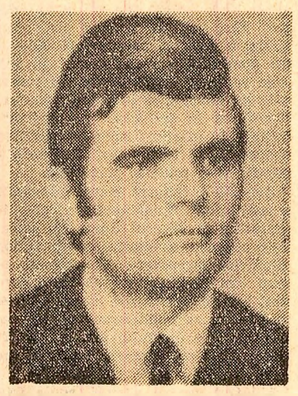

În cazul de față, munca ziaristului a fost foarte ușoară. Nu a făcut decît să transcrie, cît mai fidel, spusele lui VIRGIL COSTACHE.

— Ultimii ani au fost denși pentru mine. Am terminat cursurile liceului seral, mi-am satisfăcut serviciul militar și am cîștigat concursul „Trofeul sondorului", 1970.

Am avut un cenaclu al meseriei în preziua concursului. La proba scrisă, mă obseda un gînd: dacă nu iau această probă, cu ce „pași" mă voi întoarce în rîndul colegilor de muncă? Aveam emoții pentru ...județul Dîmbovița.

Concursul, așa cum s-a desfășurat, a avut meritul de a angrena în jurul lui mulți oameni, le-a dat impuls pentru a dobîndi cunoștințe pe care să și le măsoare apoi și în alte concursuri — dar mai ales să fie buni în meseria lor. Cred că ar fi bine dacă acest concurs, cu sondori, s-ar desfășura între echipaje. Munca noastră este intens colectivă.

Profit de acest prilej ca să vă destăinui cîteva gînduri în legătură cu meseria mea. O cunosc pentru că o practic de aproape șapte ani, trecînd prin mai toate fazele; acum sînt operator principal. Meseria cere eforturi multiple: atît efort fizic, de care nu se poate dispensa nici un sondor, cît și capacitate de gîndire. Lipsa de concentrare asupra operației executate la gura puțului se plătește cu un accident tehnic, uneori și uman. Într-o zi, lucram la sonda 25 Corbu, sectorul de foraj Ciurești. Trebuia să dăm afară garnitura de foraj și să pregătim gaura de sondă pentru tubare. Cînd mai aveam de extras circa 3 000 m prăjini de foraj, cleștele nu s-a armat din cauză că sondorul șef efectuase operația de deșurubare cu viteza a 5-a; datorită turației mari a sărit falca închizătoare a cleștelui, provocîndu-mi o luxație a mîinii stîngi. Dacă nu eram destul de atent, mă putea lovi în cap. N-am cedat, am ținut cleștele pentru armat deasupra capului, lăsîndu-mă eu în jos; accidentul tehnic a fost evitat.

Așadar, în secunde, îți sînt solicitate cunoștințe și deprinderi care ți s-au format în ani. Unora li se pare grea meseria și pentru că se desfășoară în aer liber, expunîndu-te tuturor intemperiilor. Cînd e frig sau plouă tare, parcă ai prefera hala bine încălzită a unui strungar; totuși, cînd mă gîndesc mai bine, prefer aerul liber, lucrez totdeauna într-o atmosferă liniștită, fără zgomote, într-un aer de obicei curat.

Ca orice meserie, sau poate mai mult, lucrul la sondă îți pretinde și o bună conduită morală, curajul răspunderii, mai ales cinste și justețe, cunoaștere a situației locului de muncă: trebuie să raportăm stările de lucruri așa cum sînt ele, fără a le denatura. Dacă „aduci din condei", de exemplu starea gurii unei sonde, dacă scapi ceva scule în puț și nu anunți faptul săvîrșit, împiedici efectuarea altor operații, poți cauza pagube foarte mari. Pe un om cu lipsuri în meserie pot să-l ajut, să-l corectez, dar cu un om care m-a mințit mi-e foarte greu să lucrez, nu mă pot baza pe el; iar necinstea, o dată apărută, mi se pare mai greu de corectat decît neștiința. De aceea, ader din tot sufletul la precumpănirea factorilor politico-morali, a cărei necesitate a fost subliniată de plenara din noiembrie a C.C. al P.C.R. Fără o conștiință sănătoasă nu-ți poți însuși bine o meserie, o pregătire sănătoasă. Pe lîngă pregătirea profesională, este necesară, după părerea mea, mai ales la tineri, și pregătirea culturală.

Un alt lucru important: sănătatea trebuie să ți-o menții cu o grijă deosebită; trebuie să fii odihnit, pentru a-ți face bine munca și a putea însuși tot ceea ce vrei să asimilezi. E și o problemă de administrare a timpului liber, dar și de voință, de tenacitate. Eu am fost ajutat, poate am fost și ambițios, dar n-am renunțat nici la filme, nici la teatru, nici la sport (nici ca spectator, nici, mai ales, ca practicant) și am găsit destul timp pentru a urma și cursurile liceului seral Moreni și a trece bacalaureatul. Intenționez să-mi continui studiile mai departe într-un institut superior — dar nu pentru a mă despărți de sonde. Căci institutul se cheamă „de petrol Ploiești". Am deci impresia că toate sînt un concurs: și școala de maiștri, și studiile dinainte, și sportul, și lupta pentru sănătate și cultură. Viața e un concurs. Totul e să nu te bați numai pentru tine — să lupți pentru colectivitate.

Pagină redactată de
Sergiu FARCAȘAN
Au colaborat:
Nicolae BRUJAN, Manole CORCACI, Tudorel OANCEA, Constantin SOCI
corespondenții „Scînteii"

LITERATURA nu poate și nu trebuie să fie o „grațioasă inutilitate"

Opera literară este întotdeauna condiționată de vocația creatoare a scriitorului, de capacitatea acestuia de a înțelege problematica majoră a timpului său, printr-o continuă confruntare cu mediul ambiant. În acest scop, scriitorul poate recurge la o varietate aproape nemărginită de mijloace de expresie specifice procesului artistic. Acestea sînt, firește, premiscle și, datorită lor, poate izvorî o creație lirică, epică sau dramatică bine conturată, desăvîrșindu-se ca rod al unei particulare îmbinări de fantezie și realitate.

Prin această circumscriere, opera literară ni se prezintă ca un fenomen social determinat, avînd ca fundamental punct de referință omul, a cărui viață este în mod hotărîtor condiționată social. Experiența omului — și totodată a literaturii — ar fi de neînchipuit în afara societății. Aceste fapte incontestabile se opun de la sine oricărei încercări de a se acorda literaturii o exagerată autonomie față de societate, de a o transforma într-o inutilitate grațioasă, lipsită de finalitate. Rezultă de aici *extraordinarele posibilități ale literaturii de a-și extrage substanța din însăși viața societății, din existența umană și totodată de a înriuri atit evoluția socială, cît și conștiința umană.* Este neîndoielnic că dezvoltarea conștiinței politice influențează în mod favorabil societatea și individul, declanșînd un fertil proces evolutiv și vădind în acest fel o netăgăduită eficiență ca factor educativ în sens social. Cînd poartă pecetea patosului umanist și exprimă vocația de constructor a unui întreg popor, literatura, arta în general se conjugă cu tendințele progresiste ale societății, mobilizînd națiunea socialistă spre atingerea unor parametri cît mai înalți.

Iradiațiile literaturii acționează în mod diferențiat asupra vieții sufletești a omului. Ele înriuresc individul după gradul lor de intensitate, forța de sugestie, echilibrul plăsmuirii. Înmănuncheate sintetic în opera de artă, temperamentul și rațiunea, viața sufletească și pulsația socială înscriu omul în sfera lor de acțiune, modelîndu-l, indiscutabil. Astfel de influențe ale literaturii au fost cunoscute în toate epocile anterioare, atît autorul, cît și cititorul fiind supuși acestora. În societățile bazate pe exploatare, clasele dominante erau conștiente de puterea iradiantă a literaturii și se străduiau să distrugă în germene, prin intermediul forței represive a statului și bisericii, fiecare fenomen de nesupunere morală sau socială. Este o mărturie semnificativă pentru importanța cardinală pe care o pot avea operele literare prin conținutul lor, prin potențialul lor educativ.

În evoluția omului spre relații sociale superioare, spre o instituționalitate mai desăvîrșită a moralei generale și individuale, cărțile pot fi o forță motrice care nu poate fi anulată prin nimic. Cu cît conținutul și forma lor artistică sînt mai desăvîrșite, cu atît mai eficace sînt efectele lor. De aici rezultatul că *cu cît mai exactă este concordanța organică între potențialul afirmației și stilul înrîjit, cu atît mai siguri putem fi de succesul și buna primire a operei.* Acesta este scopul muncii și angajamentul social al scriitorului. O asemenea obligație stă la baza literaturii angajate, motivează actul creației, transformă conținutul social al acesteia într-o afirmație generoasă, militantă, care pătrunde în sufletul și mintea cititorului prin intermediul unor mijloace artistice alese.

Ceea ce se desfășoară în continuare pe această cale influențează viața sufletească a cititorului, îi înnobilează și întărește caracterul, pregătindu-l decisiv pentru adevărate ascensiuni pe culmile înalte ale societății noastre socialiste dominată de impliniri și certitudini. Aceasta este atmosfera de maximă fertilitate, în care literatura socialistă, în devenirea și creșterea ei, poate acționa pentru transpunerea în realitate a idealurilor unei orînduiri cu adevărat umaniste. O artă a comunicării, a umanismului, desfășurată generos sub orizonturile vaste ale unui prezent dinamic, cultivă în om cele mai înalte valori spirituale și morale, trezește în el capacități nebănuite de a se manifesta în mod creator, ca un cetățean care contribuie responsabil și lucid la progresul societății, la fericirea comunității căreia îi aparține.

Fără idealuri conturate precis, realist nu există ființă, acțiune și viață, nici pentru individ și nici pentru colectivitate. *Idealurile majore ale existenței le împletim indisolubil cu cele ale patriei.* De modul în care realitățile patriei și problematica vieții noastre sociale își află înalte echivalențe artistice în operele scriitorilor depind inseși fizionomia și dezvoltarea viitoare a literaturii române. În expunerea la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta pe bună dreptate : *„Noi vrem ca arta și literatura să fie puse în slujba poporului, să se scrie și să se creeze pentru clasa muncitoare, pentru țărănime, pentru intelectualitate, pentru toți oamenii muncii (...) Arta trebuie să servească unui singur scop : educația socialistă, comunistă".*

A te simți strins unit cu această țară — operă de creație solidă a multor generații strîns unite, indiferent de naționalitate, operă care se dezvoltă datorită devotamentului și dragostei celor de azi — iată o temă fundamentală pentru cele mai diferite epoci ale literaturii contemporane. Prin orientarea ei asupra prezentului, această literatură este menită să slujească oamenilor. Ea înflăcărează oamenii și-i face capabili să participe permanent, cu tot sufletul și toate forțele, la edificarea, în această patrie, a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Plecînd de la om și avînd drept țel omul, creația literară poate, în cadrul acestei determinări duble, să devină un izvor inepuizabil de forță, dacă orientarea și mersul ei sînt de așa fel călăuzite încît umanismul, în forma lui contemporană, socialistă, să fie pe deplin valorificat. Dintr-o astfel de profesiune de credință, de activitate ce operează cu mijloacele artistice ale literaturii rezultă un patrimoniu spiritual, dar și un potențial educativ valoros, prin care *scriitorii devin modelatori ai conștiinței umane.* Scriitorul, ca bun cunoscător al semenilor, călăuzește astfel pe om spre cele mai înalte valori ale gîndirii și simțirii, îmbogățindu-i viața.

Franz LIEBHARD

cinema

● **Decolarea** : SALA PALATULUI — 19,30 (seria de bilete — 3897), PATRIA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● **Pădurea de mesteceni** : CAPITOL — 9,45; 12; 14,15; 16,15; 18,30; 20,45.

● **Trenul** : SCALA — 9,30; 12,15; 15; 18; 21, FESTIVAL — 9; 12; 14,45; 17.30; 20,30.

● **Unchiul Vania** : MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● **Waterloo** : LUCEAFĂRUL — 8,45; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45, BUCUREȘTI — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,15, FAVORIT — 9,30; 12,30; 16,30; 19,30.

● **Duel straniu** : BUCEGI — 15,45; 18; 20,15, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● **12 oameni furioși** : VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, FEROVIAR — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● **Asediul** : CENTRAL — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.

● **Anna celor o mie de zile** : EXCELSIOR — 9; 12,30; 16; 19,30, AURORA — 9; 12,15; 16; 19,30, TOMIS — 9; 12,30; 16; 19,30.

● **D.B. intră în acțiune ; Brigada Diverse în alertă** : LUMINA — 9—19,45 în continuare.

● **Oliver** : DRUMUL SĂRII — 16; 19. MIORIȚA — 10; 13; 16,15; 19,30.

● **Tinerețe fără bătrînețe** : TIMPURI NOI — 9,30—20,15 în continuare.

● **Saltul** : BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,15.

● **Poveste sîngeroasă** : LIRA — 15,30; 18; 20,15.

● **Mihail Strogoff** : FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● **Război și pace** (ambele serii) — 10, **Malec în noaptea nunții** — 14.15; 16,30, **Olandezul-omul** — 18,45, **Ana Karenina** — 21 : CINEMATECA (sala Union).

● **Vis de dragoste** : FLOREASCA — 15,30; 19.

● **Castanele sînt bune** : GIULEȘTI — 15,30; 17,45; 20.

● **Tudor** : MUNCA — 15,30; 19.

● **Program de desene animate pentru copii** : DOINA — 10.

● **Floare de cactus** : DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.

● **Așteptarea** : VOLGA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.

● **Marele premiu** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 19.

● **Nu te întoarce** : CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.

● **Aeroportul** : UNIREA — 15,30; 19.

● **Mihai Viteazul** : VIITORUL — 15,15; 19.

● **Cromwell** : COSMOS — 15,30; 19.

● **Avînt** : ARTA — 15,30; 18; 20,15.

● **Steaua de tinichea** : POPULAR — 15,30; 18; 20,15.

● **Floarea-soarelui** : MOȘILOR — 15,30; 17,45; 20.

● **Articolul 420** : PACEA — 15,45; 19.15, VITAN — 15,30; 19.

● **N-am cîntat niciodată pentru tata** : FLACĂRA — 15,45; 18; 20.

● **Ritmuri spaniole** : FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.

● **Start la moștenire** : LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Hello, Dolly !** : PROGRESUL — 15,30; 19.

ANTIMATERIA — tărîm al unor pasionante ipoteze

Antimateria — noțiune fascinantă, evocatoare de enigme, la prima vedere de nedezlegat, și, totodată, deschizătoare de orizonturi nebănuite ale științei veacului nostru — se află din nou în atenția comentatorilor de specialitate, datorită unei știri transmise recent de agențiile de presă din întreaga lume. Este vorba despre omologarea unei strălucite realizări a cercetătorilor sovietici, care au obținut nuclee de antiheliu — 3, în sincrofazotronul de la Serpuhovo. Această descoperire, considerată drept senzațională, se înscrie ca un nou element în direcția confirmării uneia dintre cele mai temerare ipoteze științifice, relansînd ideea care a alimentat speculația fantastică, a existenței unei lumi alcătuite din antiparticule și antiatomi, situată undeva în afara galaxiei noastre.

La 30 iunie 1908, un corp ceresc încă neidentificat exploda în Siberia centrală, în regiunea rîului Podkamenaia Tunguska. S-a presupus că e vorba de un meteorit uriaș, dar numeroasele expediții organizate începînd din anul 1921 n-au găsit obișnuitele fragmente meteoritice. Printre ipotezele emise mai tîrziu pentru a justifica această tulburătoare absență, precum și alte particularități cu totul ieșite din comun ale fenomenului, se numără și aceea că, de fapt, corpul ar fi fost constituit din antimaterie. Strălucirea lui orbitoare s-ar fi datorat, astfel, interacțiunii cu atmosfera terestră, iar contactul cu solul ar fi provocat o anihilare totală, energia eliberată corespunzînd aceleia a unei bombe atomice mari.

Această ipoteză îndrăzneață nu s-ar fi putut naște în anii imediat următori „catastrofei tunguse" pentru simplul motiv că pe atunci existența antimateriei nu era bănuită nici măcar de autorii de literatură științifico-fantastică. Ceea ce nu înseamnă că istoria uneia dintre cele mai remarcabile descoperiri ale secolului nostru nu își are începutul într-o previziune demnă de pana lui Wells sau a lui Efremov.

Cu mai bine de patru decenii în urmă, tînărul fizician englez Paul Dirac, încercînd să adapteze mecanica ondulatorie la principiile relativității, a ajuns să demonstreze, prin calcul, că **fiecărei particule trebuie să-i corespundă o antiparticulă,** avînd aceleași proprietăți, aceeași masă, același ritm de rotație, dar o sarcină electrică de sens contrar. Memoriul său a fost primit cu scepticism. Dar după numai un an, în 1932, Carl Anderson a descoperit electronul pozitiv, pozitronul, în timp ce studia razele cosmice la Universitatea din California. Teoria lui Dirac își afla astfel o confirmare.

Pentru a merge mai departe, a fost nevoie de efortul conștient, susținut, obstinat, de a pătrunde mai adînc în universul enigmatic al materiei. Următorul pas important aparține lui Frédéric Joliot-Curie, care a confirmat experimental anihilarea instantanee a pozitronilor în prezența electronilor. De aici, însă, munca în echipă a devenit indispensabilă pentru evidențierea unor antiparticule avînd mase mai mari și necesitînd, pentru producerea lor, energii considerabile. **Munca în echipă, dar și utilizarea unor instrumente calitativ noi : acceleratoarele de particule.** Cu ajutorul unui asemenea accelerator de 6,5 miliarde electron-volți, fizicienii de la Berkeley (S.U.A.) au obținut, în 1955, antiprotoni, iar mai tîrziu antineutroni.

Etapa imediat superioară a acestui proces o constituie asamblarea antiparticulelor în nuclee. Ea a fost atinsă datorită acceleratorului de 30 miliarde electron-volți de la Brookhaven, în 1965. Echipa profesorului Leon Ledarman a izbutit atunci să obțină nuclee de antideuteriu (antihidrogen greu), alcătuite dintr-un antiproton și un antineutron.

Dispunînd de un accelerator și mai puternic, sincrofazotronul de 75 miliarde electron-volți de la Serpuhovo, echipa profesorului Iuri Prokoșkin a obținut, în februarie 1970, ceea ce s-a considerat a fi nuclee de antiheliu — 3, alcătuite dintr-un antineutron și doi antiprotoni. Dificultatea a fost însă de a recunoaște antinucleele în virtejul de particule produse secundare ale experienței: pioni, kaoni, antiprotoni, antideuteroni. În acest scop, a fost concepută și construită o instalație cu peste 50 de detectoare și un sistem electronic adecvat. Prin această instalație au trecut peste 200 miliarde de particule, cercetătorii reușind să depisteze cinci nuclee de antiheliu —3.

ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ

Istoria pasionantă a antimateriei se oprește deocamdată aici. **Următorul salt se va produce atunci cînd vom izbuti să „fabricăm" antiatomi, adică antinuclee înconjurate de antielectroni.** În linii generale, problema ține de amplificarea puterii acceleratoarelor de particule, de elaborarea unor tehnici superioare celor existente. Mai e nevoie însă și de altceva. Veridică sau nu, interpretarea „catastrofei tunguse" la care ne-am referit evidențiază faptul că materia și antimateria nu pot să coexiste, anihilindu-se reciproc. Este ceea ce se întîmplă, de altfel, la scară microcosmică, cu perechile de particule și antiparticule generate în acceleratoare. În ce recipient vom realiza și, mai ales, vom păstra, deci, antiatomii ?

Lăsîndu-i pe cei în drept să caute răspunsul, să vedem care ar fi perspectivele utilizării practice a acestor rezultate ale cercetării fundamentale. Oamenii de știință sînt, deocamdată, foarte prudenți. **„Singurul lucru pe care-l putem afirma fără a face literatură științifico-fantastică : descoperirile fizicii au servit întotdeauna la ceva, fără a se ști la ce și cînd anume,** declara, de pildă, Louis Leprince-Ringuet, marele specialist francez în domeniul particulelor elementare. Știm totuși că în prezent cea mai puternică sursă de producere a energiei o constituie tocmai anihilarea. În stadiul actual, energia obținută în acest mod este însă mai mică decît cea necesară pentru obținerea antiparticulelor. Dar nu sîntem decît la început și punerea la punct a altor procedee pentru crearea de antiparticule ar putea deschide posibilitatea obținerii unor cantități nelimitate de energie.

Implicația cea mai tulburătoare a șirului de experiențe culminînd cu cea de la Serpuhovo este însă alta, și ea rezidă în **existența ipotetică în spațiul intergalactic a unor lumi alcătuite din antimaterie.** Vom putea cunoaște vreodată asemenea lumi ? Răspunsul aparține viitorului. Să nu uităm că întîlnirea lor cu lumile „obișnuite" ar trebui să provoace explozii colosale, detectabile de la distanțe astronomice. Este ceea ce susțin fizicienii care atribuie formarea cuasarilor, aceste fantastice surse de energie stelară, contactului între galaxii și antigalaxii. Ipoteza a dat naștere unor reacții nu înfotdeauna pătrunse de gravitatea pe care obișnuim să o considerăm un atribut inseparabil al savanților. Circulă, de pildă, următoarea glumă : „Dacă primiți vizita unui antifizician, cu alte cuvinte a „dublurii" dumneavoastră fidele, ieșită de după oglinda intergalactică, fiți atent să nu vă întindă mîna stîngă : treaba asta ar putea face zgomot !".

Dincolo de speculații și de butade, antimateria rămîne un tărîm pasionant al cercetătorilor și ipotezelor, un domeniu de febrilă investigație pentru omul secolului XX, care trăiește din ce în ce mai intens magnifica aventură a cunoașterii.

Ion HOBANA

Cronica zilei

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a primit din partea președintelui Senatului Belgian, Paul Struye, o telegramă de mulțumire pentru felicitările transmise cu prilejul realegerii sale în această funcție.

★

Marți a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Hanoi, o delegație a Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Marțian Dan, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, care, la invitația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor „Ho Și Min", va face o vizită în R. D. Vietnam.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost salutată de secretari ai C.C. al U.T.C., membri ai Biroului și activiști ai C.C. al U.T.C.

Au fost de față Nguyen Dang Hanh, ambasadorul R. D. Vietnam la București.

★

Marți, a sosit în Capitală o delegație a Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, condusă de P. K. Romanov, membru al conducerii Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, membru al Conducerii Centrale a Uniunii Ziariștilor din U.R.S.S., care, la invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, face o vizită de prietenie în țara noastră.

Știri culturale

Teatrul de Comedie din Budapesta, care întreprinde un turneu în țara noastră, a prezentat în zilele de 13 și 14 decembrie, pe scena Teatrului Național din Timișoara, două spectacole cu piesele „Defecțiune tehnică", comedie de Szakonyi Karoly, în regia artistului emerit Varkonyi Zoltan, și „Joc de pisici", tragi-comedie de Orkeny Istvan, în regia lui Szekely Gabor.

★

Marți, la Pitești a fost constituită Universitatea populară județeană, ca organism obștesc special de răspîndire a cunoștințelor științifice și culturale în rîndul maselor populare. În cadrul universității, vor fi organizate cicluri de conferințe, simpozioane, gale de filme, spectacole, demonstrații practice, precum și cursuri de cultură generală. În încheierea adunării de constituire, cei prezenți au adresat o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se subliniază, printre altele, încrederea unanimă că noua universitate populară va contribui la răspîndirea largă a științei și culturii în rîndul maselor largi de oameni ai muncii de la oraș și sate.

LEGĂTURI RADIO LA DISTANȚĂ DE UN MILIARD DE KILOMETRI

Experiența telecomunicațiilor cu stațiile „Marte" și „Venus" demonstrează existența unor posibilități reale de menținere a legăturilor prin radio la distanțe care pot ajunge la 1 miliard de kilometri, iar într-o perspectivă relativ apropiată, și cu toate corpurile din cadrul întregului sistem solar, relatează într-un comentariu științific agenția T.A.S.S. Menținerea legăturilor prin radio cu stațiile interplanetare constituie o sarcină tehnică de o complexitate cu totul deosebită. În primul rînd trebuie să se țină seama de faptul că semnalele pe care le primesc din spațiu receptoarele de pe Pămînt sînt de ordinul miimilor de microvolt. Cel de-al doilea factor care limitează posibilitățile de recepție îl constituie zgomotele parazitare care parvin din galaxia noastră și care sînt emise, mai ales, de Soare.

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu" (la Sala mică a Palatului) : **Concert dat de Cvartetul „Muzica"** — 20.

● Opera Română : **Giselle, Chopiniana** — 19,30.

● Teatrul de operetă : **Contele de Luxemburg** — 19,30.

● Teatrul de comedie : **Cher Antoine** — 20.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Leonce și Lena** — 20; (sala din str. Alex. Sahia) : **Iubire pentru iubire** — 20.

● Teatrul Mic : **Pisica sălbatică** — 19,30.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **Adio Charlie** — 19,30; (sala Studio) : **Sus pe acoperiș... în sac** — 20.

● Teatrul Giulești : **Secunda 58** — 19,30.

● Teatrul „Ion Creangă" : **Comoara din „Insula piraților"** — 9,30.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Bu Ali** — 15; (sala din str. Academiei) : **Cartea cu Apolodor** — 15.

● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : **Floare de cactus** — 19,30.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Bimbirică** — 19,30.

● Ansamblul artistic „Rapsodia română" : **Concert de muzică populară românească** — 19,30.

● Circul Globus : **Parada rîsului** — 19,30.

tv

13,00 — 15.00 Fotbal : RAPID—TOTTENHAM (Cupa U.E.F.A.) Transmisiune directă de la Stadionul „23 August".
18,00 — Deschiderea emisiunii de după-amiază. Cîntece și jocuri populare interpretate de artiști amatori : Ansamblul „Hora" din Suceava și Grupul vocal feminin din Bilca. Redactor : Traian Buhlea.
18,20 — MULT E DULCE ȘI FRUMOASĂ... Emisiune de prof. dr. Sorin Stati.
18,35 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ.
18,55 — GALA INTERPRETILOR. Pianistul Emil Ghilels interpretează „Sonata quasi una fantasia" op. 27 în mi bemol major de Beethoven.
19,10 — Tragerea pronoexpres.
19,20 — 1001 DE SERI. Aventurile lui Pety : Cățelul lui Pety.
19,30 — Telejurnalul de seară.
20,00 — Ancheta TV : CREDULII. Emisiune de Carmen Dumitrescu. Imaginea : Mihai Romașcu, C. Voitițchi.
20,35 — Tele-cinemateca : GHICI CINE VINE LA CINĂ. Regia Stanley Kramer cu Spencer Tracy, Katherine Hepburn, Sidney Poitier. Prezintă Mircea Alexandrescu.
22,20 — Interpreți de pretutindeni.
22,50 — Telejurnalul de noapte.

DAR ACTORUL ?

puncte de vedere

S-a discutat mult, în ultima vreme, despre dramaturgia noastră originală, despre felul cum a fost ea pusă în valoare pînă acum, despre perspectivele ei în lumina recentelor documente de partid, a avidității publicului de a vedea pe scenă personaje contemporane, prezentate în contextul social-politic contemporan. S-a subliniat în aceste dezbateri și faptul că nu s-a făcut cît era necesar, cît era posibil, că dramaturgia noastră existentă după 23 August 1944 nu a fost în totalitate la înălțimea evenimentelor din societatea noastră, neexprimînd întotdeauna în mod corespunzător evoluția revoluționară, clară, a societății, a omului nostru în permanentă innoire.

De asemenea, s-a discutat mult, s-a criticat, pe drept cuvînt, faptul că nici toate teatrele noastre nu au ajutat-o suficient să se manifeste. Au fost piese care au așteptat în lăcașul steril al unor secretariate literare pînă ce un curajos teatru a demonstrat, provocînd uimire, că materialul păstrat în anticamera coșului de hîrtii avea calități demne de o mai fericită soartă.

În urma indicațiilor, îmbrățișate cu căldură de conducerea teatrelor, au fost aduse la lumina rampei piese nediscutate pînă acum. Au fost readuse la lumina rampei piese de teatru valoroase, scrise și jucate acum 10—15 ani. S-a încercat revizuirea lor filozofică și scenică la zi — confirmarea sau infirmarea valorii lor actuale.

Eforturi s-au făcut și nu de neglijat.

Sigur că unele teatre au înțeles, dar numai parțial, necesitatea acestui efort, stimulînd dramaturgia contemporană prin transpunerea pe scenă a clasicilor noștri cu operele lor cele mai valoroase. E bine și așa, pentru că acești clasici trebuie să rămînă vii și permanenți în atenția dramaturgilor contemporani. Este și acesta un mod de a demonstra rolul educativ al teatrului.

Aproape de neînțeles este indiferența față de teatrele care au depus strădanii pentru a deschide stagiunea cu piese contemporane ale unor autori trecuți deja în evidența istoriei dramaturgiei zilelor noastre, dar care, într-o altă optică, mai văzuseră lumina rampei. De cele mai multe ori, cei care în articole sau la diferite tribune solicitau scoaterea lor din praful rafturilor, le consemnează drept „reluări". Oare care piesă din tezaurul clasic și contemporan universal nu este o „reluare"?! Mai mult decît atît, aceste „reluări" sînt privite cu aprecieri nostalgice la fosta punere în scenă de acum 10—15 ani în urmă.

S-a subliniat în diferite ocazii, în ultimele luni, că promovarea dramaturgiei contemporane, readucerea ei permanentă pe răbojul actualității nu fac parte dintr-un fenomen trecător, ci dintr-o politică culturală temeinică, de perspectivă și de utilitate educativă perpetuă. Am subscris cu toții la această chemare, știind bine că înțelegerea actului de cultură general se face și prin exercițiu, legat strins de drumul istoriei parcurs de societate.

Aș putea, de asemenea, să afirm că s-a înțeles foarte bine ce s-a spus nu de mult, că actorul răspunde și el de felul în care este adusă cultura românească, dramaturgia românească, în fața publicului, în fața celor pe care îi slujim : oamenii, poporul.

Iată de ce cred că se cere manifestată mai multă atenție și căldură față de artiștii de pe scenă, față de această mică armată de oameni, care cu căldură, cu emoție, cu „har" se dăruiesc total unor nobile credințe în folosul celor în slujba cărora s-au înrolat. Despre acești oameni se vorbește puțin, dar și atunci nu despre ceea ce au mai bun și aduc cu ei, ci despre ceea ce au, dar n-au apucat să arate tocmai din dăruire față de nevoile majore ale momentului cultural dat.

Documentele recente de partid, cu multiple implicații în viața noastră, în efortul educativ, au determinat o analiză matură a repertoriului teatral din toate punctele de vedere: ideologic, educativ, spectator nou, spectator vechi, utilitate majoră, perspectivă istorică, cronică a vremii etc.

Mi se pare însă că ar fi fost de mare utilitate să se discute și din punctul de vedere al celui ce făurește actul artistic, al celui ce se găsește la mijlocul drumului dintre opera de artă inițială și spectator : actorul.

Sigur că este mult mai comod pentru această categorie de oameni să joace piese neînnobilate de idei mărețe sau, dimpotrivă, piese bogate în mesajul umanist al secolelor XVII—XVIII — XIX. Problemele sînt mai ieșite din comun, mai noi, tocmai prin epuizarea lor în timp. Este mult mai greu însă ca prin intermediul scenei să redai emoționant și convingător problemele la zi, să prezinți oamenilor „omul" pe care-l vezi pe stradă la fiecare pas și să demonstrezi existența acelui eroism cotidian care face ca de la o zi la alta fața pămîntului nostru să se netezească, să apară mai frumoasă, mai strălucitoare într-o lumină nouă, pe care tot el i-o dă. E de la sine înțeles patosul pe care trebuie să-l pui în demonstrația pe care o faci în fața celui de vizavi, argumentîndu-i că el, fapta lui constituie act eroic în contextul străduinței colective. Dar el, omul acela, simplu la prima vedere, este eroul zilelor mele, este mîndria mea, a noastră a tuturor.

Această dezvăluire convingătoare a eroismului ascuns sub pojghița obișnuitului este, de asemenea, o faptă eroică. Oamenii aceștia, restauratorii tainelor celor mai ascunse ale sufletului și faptelor înalt omenești sînt, sau mai bine zis ar trebui să fie, și ei considerați eroi ai eroilor lor ! Acești oameni care își schimbă nu numai înfățișarea fizică, ci și sufletul în fiecare seară, după personajul erou pe care îl întruchipează, ar trebui să se bucure de o mai gingașă grijă materializată prin participarea mai atentă la efortul lor. Nimic nu doare pe artist mai mult ca neatenția.

În felul acesta se poate prelungi nu numai tinerețea artistului care își dăruiește sufletul, bunul lui cel mai de preț, dar și tinerețea celui de la care și-a dobîndit flacăra : poporul pe care-l slujește, reprezentîndu-l viu și adevărat în toată bogăția complexității lui.

Emanoil PETRUȚ

COMUNISTUL

(Urmare din pag. I)

își găsește traducerea fermă în viață. Aici se află **generatorul de putere** al fiecărui comunist, marele secret cu care învinge, capacitatea de a antrena în amplul și pașnicul front al edificării socialiste energiile, pasiunea și devotamentul maselor.

Dintotdeauna, și cu atît mai mult astăzi, cînd întreaga națiune este chemată să înfăptuiască amplul program al partidului de perfecționare și edificare a omului nou, adevărul reprezintă pentru comunist una din trăsăturile definitorii, face parte integrantă din profilul său etic. **„Comunistul** — spunea secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la plenara din noiembrie — **trebuie să fie cinstit, demn, să lupte cu ardoare pentru adevăr, pentru dreptate și libertate".** Iată sintetizat, cu mare limpezime, în cîteva cuvinte, un autentic cod moral al comunistului.

Partidul nostru nu poate concepe rostirea adevărului decît deschis, curajos, cinstit, în fața întregului popor.

După cum o probează îndelunga și glorioasa sa istorie, partidul comunist n-a șovăit **să înfățișeze poporului realitatea, cu luminile și umbrele ei,** adevărurile esențiale ale acestei realități. Așa cum se știe, unele greșeli, abuzuri și ilegalități, săvîrșite într-o perioadă bine determinată au fost dezvăluite cu hotărîre și curaj, înlăturate definitiv din viața societății noastre. În fața acestor acțiuni ferme, de restabilire a adevărului, poate că unii, insuficient edificați asupra înnoirii climatului social și politic din România socialistă, și-au pus întrebarea : „Ce să însemne aceste dezvăluiri ? Tărie sau slăbiciune ?". Răspunsul categoric este unul singur : **oriunde s-ar afla, profesiunea de credință a comunistului rămîne una și aceeași — slujirea cu fervoare și devotament a adevărului.** Tăria dezvăluirii greșelilor, a neajunsurilor reiese din faptul că, **aceasta se face pentru a găsi soluții de îndreptare, de perfecționare.**

Adevărul, pentru comunist, reprezintă oxigenul oricărei acțiuni în misiunea sa istorică de a schimba lumea, oamenii. Înfăptuirea operei fundamentale de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate presupune angajarea tuturor energiilor. Or, acest lucru ar fi, practic, imposibil, dacă masele n-ar cunoaște adevărul despre obiectivele, sarcinile, problemele, dificultățile operei la înfăptuirea căreia sînt chemate să-și aducă aportul, despre succesele ca și despre neajunsurile din munca lor. Pentru că, așa cum spune o vorbă cu rost, un om care știe ce are de făcut este de două ori mai puternic.

Cînd s-a supus dezbaterii noul plan cincinal, de exemplu, comuniștii au arătat limpede că, pentru a împlini parametrii economici, de bunăstare, trebuie ridicați și parametrii umani ai efortului fiecăruia. „Cincinalul calității" poate deveni o realitate indiscutabilă numai printr-o participare mai angajată a fiecărui constructor al socialismului. S-a spus deschis că atingerea treptei de civilizație pe care ne-o propunem necesită mai multă energie și inițiativă, mai multă competență și pregătire, mai multă grijă gospodărească și responsabilitate — pentru că nimic nu pică de-a gata, din cer, fără sfîntă muncă de toate zilele, **a tuturor, pentru toți.** Adevărul comunist a trezit ecouri în inimile maselor largi, a răscolit rezervele de energie și inițiativă, concretizîndu-se în sporirea parametrilor inițiali, în aflarea unor posibilități concrete, la fiecare loc de muncă, pentru mai mult și mai bine.

Această înfățișare clară, adevărată a acțiunilor fundamentale privind prezentul și viitorul României socialiste sporește **prestigiul** comuniștilor, amplifică **increderea** că drumul pe care sînt conduse masele este drumul bun, că eforturile nu se risipesc în van, ci se cheltuiesc util, în marea matcă a efortului general pentru înălțarea țării, pentru fericirea tuturor.

Militînd pentru adevăr, **comunistul trebuie să militeze pentru îmbunătățirea climatului etic în orice loc de muncă încredințat de societate, să acționeze ferm pentru respectarea realității.** Un comunist investit cu o funcție de conducere într-o întreprindere, de pildă, în numele respectului pentru adevăr are datoria să înfățișeze cu responsabilitate parametrii îndeplinirii sau neîndeplinirii sarcinilor de plan, **să nu escamoteze realitatea** atunci cînd aceasta nu se prezintă într-o lumină favorabilă, să nu cedeze presiunilor care se mai exercită uneori, de către factorii din subordine, de a „înfrumuseța", de a „rotunji" adevărul, să vegheze ca adevărul să nu fie știrbit din drepturile sale. Pentru că, oriunde s-ar manifesta asemenea deformări, ele pot provoca mari daune societății, duc la aprecieri și concluzii păgubitoare pe plan **material,** economic, dar și **spiritual,** căci lovesc în însăși ideea de adevăr. **Înfățișarea corectă a stărilor de lucruri dintr-un domeniu sau altul de activitate este o chestiune de moralitate elementară pentru orice om — cu atît mai mult pentru un comunist.**

Sînt cazuri cînd unii comuniști, în fața unor adevăruri neplăcute, în locul dezvăluirii lor curajoase, partinice, eșuează în „explicații" sub motivul că nu ar fi, chipurile, just să se arunce o umbră pe munca unui colectiv sau sector de activitate — colectivul sau sectorul, sau comuna, sau orașul în care ei lucrează sau de care ei răspund. Adepții mușamalizării adevărului uită, pur și simplu, că **respectarea datelor fundamentale ale realității, înfățișarea lor deschisă, reprezintă un suport funciar al criticii și autocriticii.** În numele adevărului trebuie să recunoști deschis lipsurile tale, ale colectivului în mijlocul căruia muncești. În numele respectului pentru adevăr, a efortului pentru formarea unui om nou, cu o conștiință înaintată, dezvăluirea curajoasă este mai mult decît necesară, iar orice „aplanare", escamotare nu poate aduce decît un grav prejudiciu climatului nostru democratic de respect față de realitate. Pentru că orice rabat, orice fisură în concepția despre adevăr creează premise pentru infiltrarea germenilor minciunii, pericol real care generează impostura, înlocuirea valorilor autentice cu nonvalorile, deschid calea unor **abateri flagrante de la etica noastră** ca favoritismul, nepotismul, deschid calea abuzurilor de toate felurile. Expresia populară spune că acolo unde nu intră soarele, intră medicul ; la fel, acolo unde este izgonit adevărul, unde comunistul nu știe să-l apere, pătrund necinstea, frauda, imoralitatea.

Fizionomia comunistului se impune ca etalon moral demn de urmat pentru că, manifestînd exigență, inadaptare definitivă la climatul în care lipsurile sînt tolerate, combătînd principial, ferm, orice derogare de la adevărul partinic, militează în același timp cu toate forțele pentru restabilirea echilibrului moral, pentru triumful pînă la capăt al adevărului.

Conduita morală pe măsura țelului căruia i-a închinat și-i închină întreaga existență, angajarea pătimașă cu care luptă pentru îndeplinirea lui, atribuie comunistului misiunea de a fi permanent **conștiința epocii sale.** Partidul comunist este alcătuit din asemenea celule înnobilate de flacăra ideologiei marxiste, comuniștii, luptătorii pentru adevăr, răspunzători în fața partidului, în fața propriei lor conștiințe, pentru adevărul gîndurilor lor, al acțiunii lor, al vieții lor. Prin înaltul lor exemplu moral ei infuzează tuturor această pasionantă dragoste pentru **adevărul comunist.** Astfel, marele adevăr al partidului devine rezultanta luptei pentru adevăr a tuturor comuniștilor, rezultanta năzuinței spre adevăr a milioanelor de oameni care urmează din adîncă și intimă convingere **cuvîntul-faptă al comuniștilor.**

PRIM-VICEPREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI AL REPUBLICII ARABE EGIPT, DR. AZIZ SEDKI, ŞI-A ÎNCHEIAT VIZITA ÎN ŢARA NOASTRĂ

Prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Egipt, dr. Aziz Sedki, cu soţia, care, la invitaţia guvernului Republicii Socialiste România, a făcut o vizită oficială în ţara noastră, a părăsit marţi dimineaţa Capitala.

În această vizită, prim-vicepremierul egiptean a fost însoţit de Ahmed Fuad, preşedintele Băncii — M.I.S.R., Hamed Mahmoud Habib, prim-subsecretar de stat în Ministerul Industriei Petrolului şi Bogăţiilor Minerale, Saad Mortada, ministru plenipotenţiar, director de departament în Ministerul Afacerilor Străine, şi de alte persoane oficiale.

La aeroportul Otopeni, oaspeţii au fost salutaţi de Ilie Verdeţ, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, cu soţia, Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Bujor Almăşan, Ioan Avram şi Cornel Burtică — miniştri, Ion Drăgan, secretar general al Consiliului de Miniştri, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Dumitru Joiţa, prim-vicepreşedinte al Consiliului popular municipal Bucureşti, Titus Sinu, ambasadorul României în Republica Arabă Egipt, de membri ai conducerii unor ministere economice şi de alte persoane oficiale.

Erau prezenţi, de asemenea, Ibrahim Youssri, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Arabe Egipt, Larabi Demaghlatrous, ambasadorul Algeriei, Salah Eddin I. Al-Sheikhli, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Irakului în Republica Socialistă România, Sayed Abbas Chedid, directorul Centrului de informare al O.N.U. de la Bucureşti.

(Agerpres)

COMUNICAT COMUN

La invitaţia guvernului Republicii Socialiste România, dr. Aziz Sedki, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Egipt, a făcut, împreună cu soţia, o vizită oficială în Republica Socialistă România, între 8 şi 14 decembrie 1971.

Dr. Aziz Sedki a fost primit de către preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, căruia i-a transmis un mesaj de salut şi prietenie din partea preşedintelui Republicii Arabe Egipt, Mahomed Anwar El Sadat, şi invitaţia de a face o vizită oficială în Republica Arabă Egipt. Invitaţia a fost acceptată cu plăcere. Cu acest prilej a avut loc un schimb de vederi cuprinzător cu privire la evoluţia relaţiilor bilaterale şi la unele probleme internaţionale actuale. Distinsul oaspete egiptean a fost primit, de asemenea, de către preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer.

Primul vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Egipt, soţia sa şi persoanele care l-au însoţit au vizitat întreprinderi industriale şi instituţii social-culturale şi turistice din Bucureşti, Brazi şi Braşov, bucurindu-se pretutindeni de o primire cordială, expresie a sentimentelor de prietenie pe care poporul român le nutreşte faţă de poporul egiptean.

Primul vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Egipt, dr. Aziz Sedki, a avut convorbiri oficiale cu prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ilie Verdeţ, şi cu vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Păţan. Convorbirile s-au desfăşurat intr-o atmosferă deschisă şi prietenească, în spiritul dorinţei reciproce de extindere a raporturilor româno-egiptene.

Părţile s-au informat reciproc asupra preocupărilor şi rezultatelor obţinute pe calea dezvoltării economice şi sociale din România şi Egipt şi au procedat la un amplu schimb de păreri cu privire la evoluţia şi perspectivele relaţiilor bilaterale, precum şi la unele probleme internaţionale.

Cei doi prim-vicepreşedinţi au evidenţiat cu satisfacţie cursul ascendent al raporturilor dintre România şi Egipt pe plan politic, economic, tehnico-ştiinţific şi cultural. Ei au constatat că există numeroase posibilităţi de dezvoltare a relaţiilor dintre cele două ţări şi popoare în domeniile schimburilor comerciale, al cooperării economice şi tehnice, în special în industrie, precum şi în ceea ce priveşte asistenţa tehnică şi pregătirea cadrelor. Ambele părţi au exprimat hotărîrea guvernelor lor de a întreprinde măsurile necesare pentru extinderea şi diversificarea relaţiilor româno-egiptene şi au subliniat că aceasta corespunde pe deplin atît intereselor celor două ţări şi popoare, cît şi cauzei generale a păcii şi colaborării internaţionale.

În timpul vizitei a fost negociat şi semnat acordul de cooperare economică şi tehnică între Republica Socialistă România şi Republica Arabă Egipt, în care se concretizează dorinţa reciprocă de promovare a cooperării economice şi tehnice între cele două ţări, pe o treaptă superioară, în domeniul industriei petrochimice, chimice, a materialelor de construcţii şi refractare, industriei minierе, al pregătirii cadrelor şi service-ului.

De asemenea, au fost încheiate un număr de contracte şi protocoale privind realizarea unor proiecte consemnate în acordul de cooperare economică şi tehnică. Totodată, a fost semnat un aranjament comercial în scopul diversificării şi creşterii substanţiale în acest domeniu a schimburilor dintre cele două ţări.

Cele două părţi au purtat discuţii privitoare la proiectul conductei petroliere Suez-Mediterana. Partea română şi-a reafirmat interesul de a participa la realizarea acestui proiect, ca unul dintre beneficiarii acestei conducte.

În timpul vizitei, a avut loc cea de-a 7-a sesiune a Comisiei mixte guvernamentale româno-egiptene de cooperare economică şi s-a semnat un protocol în care a fost consemnat stadiul îndeplinirii acordurilor existente şi s-au stabilit noi posibilităţi de dezvoltare, în viitor, a cooperării între cele două ţări.

Prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România şi prim-vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Egipt au reafirmat poziţia guvernelor lor, potrivit căreia este imperios necesar ca la baza relaţiilor între state să se aşeze principiile respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc. Ei s-au pronunţat pentru excluderea forţei sau ameninţării cu forţa, a presiunilor de orice natură în raporturile dintre state, pentru soluţionarea pe cale paşnică a problemelor litigioase, împotriva politicii imperialiste de dominaţie, de agresiune, pentru respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-şi hotărî singur calea dezvoltării, potrivit dorinţei şi intereselor proprii. Ei au reafirmat, de asemenea, inadmisibilitatea ocupării sau achiziţionării de teritorii ale altor ţări, prin ameninţare sau folosirea forţei, şi necesitatea, drept consecinţă, ca teritoriile ocupate în acest fel să fie restituite.

Cele două părţi, manifestîndu-şi profunda lor îngrijorare faţă de situaţia gravă din Orientul Apropiat, care constituie o ameninţare pentru pacea şi securitatea internaţională, au reafirmat poziţia guvernelor lor, după care este necesar să se facă tot posibilul pentru soluţionarea prin mijloace paşnice a conflictului arabo-israelian, pentru înfăptuirea prevederilor rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Ele au subliniat că, pentru asigurarea unei păci durabile în Orientul Apropiat, este necesar să se retragă forţele armate israeliene de pe teritoriile arabe ocupate, să se recunoască şi să se respecte independenţa, suveranitatea şi integritatea teritorială a fiecărui stat din această regiune. În acelaşi timp, ele s-au pronunţat pentru găsirea unei soluţii corespunzătoare în vederea rezolvării problemei poporului palestinean, în conformitate cu aspiraţiile sale naţionale.

Cele două părţi au apreciat că este necesar să fie sprijinite eforturile reprezentantului special al secretarului general al O.N.U., dr. Gunnar Jarring, pentru aplicarea rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 şi îndeosebi iniţiativa de pace a acestuia din 8 februarie 1971.

Partea română a reafirmat aprecierea faţă de paşii făcuţi de Republica Arabă Egipt pentru soluţionarea conflictului pe cale politică, inclusiv propunerile privind deschiderea Canalului de Suez, precum şi faţă de răspunsul pozitiv dat la memorandumul dr. Gunnar Jarring, ca iniţiative şi propuneri care favorizează diminuarea încordării în Orientul Apropiat şi a exprimat consideraţia că Israelul trebuie să dovedească mai multă flexibilitate şi receptivitate pentru rezolvarea pe cale paşnică a problemelor litigioase din această zonă, în conformitate cu prevederile rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Partea egipteană şi-a exprimat satisfacţia faţă de cele afirmate de partea română.

Cele două părţi s-au pronunţat pentru încetarea războiului şi oricărei intervenţii străine în Indochina, pentru retragerea trupelor S.U.A. şi ale aliaţilor săi din Vietnamul de sud, Laos şi Cambodgia, pentru respectarea dreptului sacru al popoarelor vietnamez, laoţian şi cambodgian de a-şi hotărî singure soarta, fără nici un amestec din afară. Ele au reafirmat sprijinul ţărilor şi popoarelor lor faţă de lupta eroică a popoarelor din Indochina pentru cucerirea şi apărarea independenţei naţionale.

Reafirmînd ataşamentul lor profund faţă de dreptul inalienabil al popoarelor la autodeterminare, cele două părţi au declarat că ţările lor vor continua să acorde sprijin multilateral luptei popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia şi alte teritorii pentru lichidarea asupririi coloniale, pentru cucerirea libertăţii şi independenţei naţionale, înfăptuirea năzuinţelor legitime ale acestor popoare. Ele au condamnat cu fermitate politica de apartheid şi discriminare rasială din Republica Sud-Africană şi Rhodesia şi au cerut să se pună capăt neîntîrziat acestor practici anacronice, care reprezintă o ameninţare la adresa păcii şi securităţii pe continentul african.

Au fost reafirmate, de asemenea, simpatia şi întregul sprijin ale celor două ţări pentru lupta popoarelor din statele de pe continentul african şi alte regiuni ale lumii pentru apărarea şi consolidarea independenţei naţionale, politice şi economice, a cuceririlor democratice şi sociale, împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului.

Cei doi prim-vicepreşedinţi, subliniind utilitatea şi importanţa pentru relaţiile dintre state a contactelor şi întîlnirilor dintre factorii de răspundere din ţările respective, şi-au exprimat dorinţa de a continua şi multiplica schimburile de vizite la nivel guvernamental, la alte niveluri, între reprezentanţii diferitelor instituţii, în vederea stringerii legăturilor de prietenie şi a colaborării dintre Republica Socialistă România şi Republica Arabă Egipt.

Primul vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Egipt, dr. Aziz Sedki, a exprimat gratitudinea sa pentru primirea caldă şi ospitalitatea acordate lui, soţiei sale şi persoanelor care l-au însoţit.

O DELEGAŢIE A P. C. ITALIAN VIZITEAZĂ ROMÂNIA

La invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Român, marţi a sosit în Capitală delegaţia Partidului Comunist Italian, formată din tovarăşii Ugo Pecchioli, membru al Direcţiunii şi al Biroului Secretariatului ale P.C.I., şi Rodolfo Mechini, adjunct al şefului Secţiei externe a C.C. al P.C.I., care face o vizită în ţara noastră.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegaţia a fost salutată de tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ştefan Andrei, prim-adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R.

★

În aceeaşi zi, la sediul C.C. al P.C.R. între reprezentanţii P.C.R. şi P.C.I. a avut loc o întîlnire care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească.

Delegaţia P. C. R. la Congresul Partidului Comunist din Columbia s-a întors în Capitală

Marţi după-amiază s-a înapoiat în Capitală delegaţia Partidului Comunist Român, condusă de tovarăşul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. care, la invitaţia Partidului Comunist din Columbia, a participat la lucrările celui de-al XI-lea Congres al acestui partid.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşii Vasile Patilineţ, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

★

La plecarea din Bogota, delegaţia P.C.R. a fost salutată de tovarăşii Gilberto Vieira, secretar general al P.C. din Columbia, Alvaro Vasquez şi Julio Posada, membri ai Comitetului Executiv al Comitetului Central al P.C. din Columbia.

(Agerpres)

Plecarea reprezentanţilor personali ai preşedintelui Republicii Democratice Sudaneze

Marţi dimineaţa au părăsit Capitala dr. Osman Omar Al. Hadhari, şi Suleiman Babikir Suleiman, reprezentanţii personali ai preşedintelui Republicii Democratice Sudaneze, Gaafar Mohammed el Numeiry, care au făcut o vizită în ţara noastră.

Oaspeţii au fost conduşi la aeroportul Otopeni de Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior, şi Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

Schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului comercial şi a Acordului privind reglementarea problemelor financiare în suspensie dintre România şi Canada

La 14 decembrie a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului comercial şi a Acordului privind reglementarea problemelor financiare în suspensie dintre România şi Canada.

Din partea română schimbul instrumentelor a fost efectuat de George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, iar din partea canadiană de Bruce Macgillivray Williams, ambasadorul Canadei în România.

(Agerpres)

Numirea noului ambasador al Republicii Socialiste România în Republica Populară Albania

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarăşul Ion Stoian a fost numit în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Republica Populară Albania în locul tovarăşului Manole Bodnaraş, care a fost rechemat în centrala Ministerului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

Sesiunea Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică

Marţi dimineaţa, la Consiliul de Miniştri, au început lucrările celei de-a V-a sesiuni a Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică.

Delegaţia română este condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele părţii române în comisie, iar delegaţia sovietică de M. A. Leseciko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., preşedintele părţii sovietice în comisie.

Potrivit ordinii de zi convenite, comisia interguvernamentală a început să dezbată îndeplinirea prevederilor precedentei sesiuni a comisiei, activitatea desfăşurată de grupele de lucru româno-sovietice de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică, în unele domenii ale industriei, precum şi măsurile ce urmează a fi luate pentru intensificarea în continuare a colaborării şi cooperării dintre cele două ţări.

Lucrările sesiunii continuă.

★

Cu prilejul celei de-a V-a sesiuni a Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, V.I. Drozdenko, a oferit marţi seara o masă.

Au participat Manea Mănescu, Gheorghe Rădulescu, Mihail Florescu, ministrul industriei chimice, Vasile Vlad, şef de secţie la C.C. al P.C.R., Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, şi membrii delegaţiei române.

Au luat parte M.A. Leseciko şi membrii delegaţiei sovietice la lucrările sesiunii.

(Agerpres)

Lucrările Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru industria de petrol şi gaze

La Snagov, au început marţi dimineaţa lucrările celei de-a 35-a şedinţe a Comisiei Permanente a C.A.E.R. pentru industria de petrol şi gaze, care prilejuieşte totodată şi aniversarea a 15 ani de la înfiinţarea acestei comisii.

Delegaţiile ţărilor membre ale C.A.E.R. sînt conduse de: Gheorghi Pankov, adjunct al ministrului industriei grele al R. P. Bulgaria, Iosif Farka, adjunct al ministrului federal pentru combustibil şi energie din R.S. Cehoslovacă, Hans Adler, adjunct al ministrului industriei chimice al R.D. Germane, Jerzy Olszewski, ministrul industriei chimice al R.P. Polone, Bujor Almăşan, ministrul minelor, petrolului şi geologiei al Republicii Socialiste România, Vilmoş Besse, director general al Trustului de stat pentru industria de petrol şi gaze al R.P. Ungare, şi Viktor Stepanovici Feodorov, ministrul industriei petrochimice şi a prelucrării ţiţeiului al U.R.S.S.

În conformitate cu Acordul dintre C.A.E.R. şi guvernul R.S.F. Iugoslavia, la şedinţă participă şi o delegaţie iugoslavă, condusă de Mustafa Şabici, preşedintele Comisiei pentru urbanizare a Adunării Federale a R.S.F. Iugoslavia.

Participă, de asemenea, în calitate de invitat al Secretariatului C.A.E.R., Ismail Zakarya, reprezentantul Secretariatului Diviziei de energie din cadrul Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa.

În numele guvernului Republicii Socialiste România, a rostit o cuvîntare de salut tovarăşul Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, reprezentantul permanent al ţării noastre în Consiliul de Ajutor Economic Reciproc.

Participanţii la şedinţă au fost salutaţi, de asemenea, de Bujor Almăşan, ministrul minelor, petrolului şi geologiei, preşedintele Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria de petrol şi gaze.

Lucrările continuă.

(Agerpres)

Prezentarea de condoleanţe la ambasada R. P. Bulgaria

În legătură cu încetarea din viaţă a ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria, Ivan Başev, marţi la amiază, la ambasada acestei ţări la Bucureşti, tovarăşii Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Vasile Vlad, şeful secţiei relaţii externe a C.C. al P.C.R., George Macovescu, prim-adjunct şi Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, au exprimat condoleanţe ambasadorului R.P. Bulgaria în România, Spas Gospodov, şi membrilor ambasadei.

După ce au păstrat un moment de reculegere în faţa portretului îndoliat al celui dispărut, cei prezenţi au semnat în cartea de condoleanţe.

În aceeaşi zi, au exprimat condoleanţe reprezentanţi ai unor instituţii centrale din Capitală, precum şi şefi de misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

viaţa internaţională

Perspective favorabile dezvoltării relaţiilor economice sovieto-italiene

MOSCOVA 14 (Agerpres). — Stadiul actual al comerţului sovieto-italian şi perspectivele de dezvoltare au fost examinate, marţi, la Moscova, în cursul întîlnirii dintre Nikolai Komarov, adjunct al ministrului comerţului exterior al U.R.S.S., şi delegaţia Confederaţiei industriaşilor italieni, condusă de Renato Lombardi, preşedintele confederaţiei.

În cercurile comerciale din U.R.S.S. — menţionează agenţia TASS — se apreciază că există perspective favorabile pentru dezvoltarea legăturilor economice şi comerciale sovieto-italiene. Începînd din ianuarie 1970, cele două ţări au trecut la realizarea prevederilor primului acord comercial pe cinci ani. Anul trecut, volumul schimburilor de mărfuri sovieto-italiene a depăşit suma de 470 milioane ruble. Un domeniu important al colaborării sovieto-italiene îl constituie livrările de gaze naturale sovietice în Italia, printr-o conductă special construită, în conformitate cu acordul încheiat pe 20 de ani. În această perioadă vor fi furnizate 100 miliarde metri cubi gaze naturale.

Deschiderea sesiunii Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 14. — Corespondentul nostru C. Amariţei, transmite: marţi, la Sofia s-a deschis sesiunea Adunării Populare a R. P. Bulgaria, consacrată dezbaterii şi aprobării proiectelor de lege privind planul unic de dezvoltare social-economică a ţării în perioada celui de-al 6-lea cincinal (1971—1975) şi planul şi bugetul de stat pe anul 1972.

Sava Dilbokov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat raportul privind proiectul planului unic pe perioada 1971—1975 şi proiectul planului de stat pe anul 1972. El a relevat că, la sfîrşitul cincinalului, în anul 1975, venitul naţional va fi cu 45—50 la sută mai mare decît în anul 1970, volumul producţiei industriale va creşte în cursul cincinalului cu 55—60 la sută, cel al producţiei agricole cu 17—20 la sută, al schimburilor de mărfuri cu străinătatea — cu 60—65 la sută. Aproximativ 95 la sută din sporul venitului naţional se va realiza pe baza creşterii productivităţii muncii, un rol hotărîtor acordîndu-se folosirii factorilor intensivi şi introducerii progresului tehnic. Ponderea industriei în formarea venitului naţional va spori de la 49 la sută în 1970 la 55 la sută — în 1975.

Dimitar Popov, ministrul finanţelor, a prezentat raportul privind proiectul bugetului de stat pe anul 1972.

Lucrările sesiunii Adunării Populare continuă.

Funeraliile lui Ivan Başev

SOFIA 14 (Agerpres). — Marţi au avut loc la Sofia funeraliile lui Ivan Başev, membru al C.C. al P.C. Bulgar, ministrul afacerilor externe al R.P. Bulgaria Adunarea de doliu s-a desfăşurat în prezenţa lui Todor Jivkov şi Stanko Todorov.

În numele C.C. al P.C.B., al Consiliului de Stat şi al Consiliului de Miniştri a luat cuvîntul Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, care a evocat personalitatea celui dispărut.

Repere ale Luxemburgului modern

Cu opt ani în urmă, oraşul Luxemburg împlinea respectabila vîrstă de 1000 de ani. Se pare, însă, că unele oraşele şi aşezări de pe cuprinsul Marelui Ducat sînt şi mai bătrîne decît capitala. Poate de aceea, nu puţini sînt cei ce compară Luxemburgul cu un adevărat muzeu viu de istorie, în care poţi întîlni la tot pasul vestigii ale trecutului.

Istoria poporului luxemburghez de 340 000 de oameni abundă în pagini dramatice. Cinci sute de ani a fost stăpînit de romani, două sute de ani a stat sub jugul spanIol, apoi a fost ocupat pe rînd de germani, francezi austrieci şi olandezi. În mai 1867, la conferinţa internaţională de la Londra, Luxemburgul a fost declarat „stat veşnic neutru". Mica fîşie de pămînt din centrul Europei (Luxemburgul este cel mai mare dintre statele mici ale Europei, depăşind San Marino, Andorra şi Liechtenstein) a mai cunoscut însă momente grele. Dincolo de aceste încercări, dragostea de libertate a acestui popor a ieşit întotdeauna victorioasă.

Un scriitor remarca cîndva că în Luxemburg distanţele sînt altfel decît în alte părţi, că un kilometru „valorează" cît zece într-o ţară mai mare. Şi aceasta nu numai datorită mării diversităţi a peisajului geografic, dar, în special, datorită bogatului peisaj economic, rezultat direct al tenacităţii şi hărniciei locuitorilor acestui mic stat. Dacă în urmă cu cinci-şase decenii Luxemburgul era celebru prin vinul şi butaşii lui de trandafiri, astăzi este cunoscut, în primul rînd, pentru producţia sa de oţel. Ducatul produce anual 5,5 milioane tone oţel, cu alte cuvinte 16 tone pe cap de locuitor, nivelul cel mai ridicat din lume. Furnalele şi oţelăriile din Valea Alzette fac din Luxemburg al cincilea centru siderurgic al Europei. De aici pornesc spre diverse ţări ale globului produse laminate, şine de cale ferată, tablă de felurite profiluri. Metalul constituie 68 la sută din exporturile ţării, sectorul siderurgic ocupînd aproape jumătate din populaţia activă. Este de remarcat, totodată, grija pe care autorităţile luxemburgheze o acordă diversificării economiei, dezvoltării, alături de industria siderurgică, şi a altor sectoare — cu expansiune dinamică. S-au dezvoltat, astfel, industria chimică, cea a materialelor de construcţii, de pielărie, textile şi altele.

Pe plan extern, Luxemburgul dezvoltă relaţii de prietenie şi colaborare cu numeroase ţări ale lumii, fireşte, în primul rînd cu ţările europene, indiferent de orînduirea social-politică.

În acest cadru s-au statornicit şi se dezvoltă legăturile dintre România şi Luxemburg. Aceste relaţii, care progresează de la an la an, pun în evidenţă existenţa unor posibilităţi largi de cooperare reciproc avantajoasă în diferite domenii. Se poate aprecia că vizita pe care o întreprinde în aceste zile în România ministrul de externe luxemburghez, Gaston Thorn, va constitui un nou prilej de afirmare şi întărire a raporturilor de prietenie şi colaborare dintre cele două ţări, în interesul reciproc, ca şi al înţelegerii şi colaborării între popoare, al securităţii europene şi păcii în lume.

R. B.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Astăzi la Bucureşti, în „Cupa U.E.F.A."

Rapid – Tottenham Hotspur

Capitala găzduieşte astăzi (de la ora 13, pe stadionul „23 August") ultimul meci internaţional al sezonului: jocul retur dintre echipele Rapid Bucureşti şi Tottenham Hotspur, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei U.E.F.A" la fotbal. După cum se ştie, în prima partidă victoria a revenit fotbaliştilor englezi cu scorul de 3—0, astfel că meciul de astăzi se anunţă deosebit de dificil pentru formaţia bucureşteană. Numai evoluînd la forma lor maximă, jucătorii rapidişti vor putea, eventual, recupera handicapul de trei goluri pentru a mai rămîne în cursa pentru calificarea în sferturile de finală ale competiţiei. Ceea ce îngreunează tentativa fotbaliştilor bucureşteni este şi faptul că din formaţie va lipsi mijlocaşul Dumitru, accidentat.

Oaspeţii au deplasat la Bucureşti lotul cel mai bun, în frunte cu golgeterul campionatului englez, Martin Chivers, şi alţi cunoscuţi internaţionali ca Mike England, Martin Peters, Alan Gilzean, Ralf Coates.

Campionatul mondial feminin de handbal

ASTĂ-SEARĂ LA ROTTERDAM, ROMÂNIA—DANEMARCA

Prima parte a campionatului mondial feminin de handbal s-a încheiat, şase dintre cele nouă echipe prezente la turneul final din Olanda urmînd să continue, de astăzi, cursa pentru titlul suprem. Echipa României face parte din grupa semifinală A, împreună cu selecţionatele R. D. Germane şi Danemarcei. În cealaltă grupă se află echipele R. F. a Germaniei, Iugoslaviei şi Ungariei.

Handbalistele noastre joacă astăzi, la Rotterdam, cu echipa Danemarcei. Un meci extrem de dificil, ţinînd cont că, în preliminarii, danezele au realizat o surprinzătoare victorie: 12—11 cu R.F.G. De altfel, şi cealaltă „colegă" de grupă a echipei române (R.D.G.) a produs în preliminarii o surpriză: 9—8 cu formaţia Ungariei, deţinătoarea titlului, după ce la pauză sportivele maghiare conduceau cu 6—4.

FOTBAL: *Noi antrenori emeriţi şi maeştri emeriţi ai sportului*

Aseară, la sediul F.R.F., în cadrul unei conferinţe de presă, au fost prezentate planurile de pregătire în timpul iernii a fotbaliştilor din loturile reprezentative şi de la cluburile aflate în competiţiile pentru cupele europene, bugetul federaţiei etc. Totodată, s-a comunicat că, la propunerea federaţiei de fotbal, conducerea C.N.E.F.S. a aprobat ca antrenorilor **Nicolae Dumitrescu** (U.T.A.) şi **Ilie Oană** (Petrolul) să li se acorde titlul de antrenor emerit. Următorilor fotbalişti li se acordă titlul de maestru emerit al sportului: **Lereter** (U.T.A.), **Dridea, Mocanu, M. Ionescu** (Petrolul), **Greavu, Lupescu** (Rapid), **Dembrovschi** (S.C. Bacău), **Lucescu, Radu Nunveiller, Dinu** (Dinamo), **Dobrin** (F.C. Argeş), **Sătmăreanu** (Steaua).

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

TENIS. — Între 18 şi 22 ianuarie 1972, se va desfăşura la „Royal Albert Hall" din Londra un mare turneu internaţional de tenis la care au fost invitaţi jucători de valoare din mai multe ţări ale lumii. Printre cei care şi-au anunţat participarea figurează românul Ilie Năstase, cîştigătorul „Turneului campionilor" disputat acum cîteva zile la Paris, americanii Clark Graebner, Cliff Richey, Tom Gorman, cehoslovacul Jan Kodes, sud-africanul Bob Hewitt, australianul Lew Hoad, englezul Gerald Battrick

TENIS DE MASĂ. — Continuîndu-şi turneul în Marea Britanie, reprezentativa de tenis de masă a R.P. Chineze a susţinut la Dublin o întîlnire cu selecţionata Irlandei, întărită cu cunoscutul jucător englez Chester Barnes. Victoria a revenit oaspeţilor cu scorul de 4—3. În cele mai echilibrate partide, Tiao Wen-iuan l-a învins cu 2—1 (17—21, 21—12, 21—15) pe Barnes, iar acesta din urmă a dispus cu 2—1 (21—6, 19—21, 23—21) de Li Cin-kuang. Dintre cele patru întîlniri disputate pînă în prezent, echipa R.P. Chineze a cîştigat două (la Cardiff şi Edimburg) şi a terminat la egalitate una (la Manchester).

BOX. — În vederea meciurilor pe care selecţionatele de box ale Poloniei le vor susţine la Opole şi Galaţi cu echipele României, federaţia poloneză de specialitate a alcătuit formaţiile definitive. În meciul de la Opole (între primele reprezentative), în ordinea celor 11 categorii, vor evolua următorii boxeri: Rojek, Blazinski, Sellin, Tomczik, Sczepanski, Peronecki, Sobczak, Rudkowski, Stachurski, Gortat şi Trelia. Pentru întîlnirea de la Galaţi (selecţionate de tineret) au fost desemnaţi următorii pugilişti: Orszt, Lechowski, Morus, Prohon, Jlezniak, Brylj, Zakszewski, Petriszin, Sitkowski, Dragan, Gerlecki.

viața internațională

O. N. U. Adunarea Generală și-a încheiat dezbaterile asupra situației din Orientul Apropiat

● REZOLUȚIA, ADOPTATĂ CU MARE MAJORITATE DE VOTURI, CERE RELUAREA ACTIVITĂȚII MISIUNII JARRING

NEW YORK 14 (Agerpres). — Marți dimineață, s-au încheiat dezbaterile Adunării Generale a O.N.U. asupra situației din Orientul Apropiat, desfășurate timp de aproape o săptămînă. Un număr de 18 state au prezentat un proiect de rezoluție care a fost adoptat cu 79 de voturi pentru — printre care și votul delegației române — 7 contra și 36 abțineri.

Rezoluția exprimă preocuparea profundă a Adunării Generale a O.N.U. generată de situația existentă în Orientul Apropiat și convingerea că rezoluția Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 trebuie aplicată imediat în toate elementele sale pentru a se ajunge la instaurarea, în această regiune, a unei păci juste și durabile, care să permită fiecărui stat să trăiască în securitate. Documentul salută eforturile întreprinse de comisia șefilor de stat africani.

Reafirmînd că obținerea de teritorii prin forță este inadmisibilă și că, în consecință, teritoriile ocupate în acest mod trebuie să fie restituite, rezoluția stabilește că, printre principiile unei reglementări, trebuie să figureze retragerea forțelor armate israeliene de pe teritoriile arabe ocupate în războiul din 1967, încetarea oricăror afirmații de amenințare și a oricărei stări de beligerență, respectarea și recunoașterea suveranității, a integrității teritoriale și independenței politice a fiecărui stat din regiune, precum și a dreptului său de a trăi în pace în interiorul unor frontiere sigure și recunoscute, la adăpost de amenințări sau acțiuni de forță.

Adunarea Generală solicită secretarului general al O.N.U. să adopte măsurile necesare pentru reluarea activității misiunii reprezentantului său special în Orientul Apropiat, în vederea facilitării unui acord, și să sprijine eforturile depuse în scopul realizării unui acord de pace, așa cum este preconizat în memorandumul reprezentantului special din 8 februarie 1971. Rezoluția ia notă cu satisfacție de răspunsul pozitiv dat de Egipt acestui memorandum și cere Israelului să dea un răspuns favorabil.

Rezoluția invită toate părțile în conflict să conlucreze cu mediatorul Gunnar Jarring la elaborarea unor măsuri practice în vederea garantării libertății de navigație pe căile internaționale din această regiune, a realizării unei reglementări juste a problemei refugiaților palestineni, a garantării inviolabilității teritoriale și a independenței fiecărui stat din regiune.

Secretarul general al O.N.U. este solicitat să prezinte un raport Consiliului de Securitate și Adunării Generale asupra progreselor realizate de către reprezentantul său special în ceea ce privește aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 și a celei prezente.

Prevederi ale convențiilor încheiate de guvernul R. D. Germane cu guvernul R.F. a Germaniei și cu Senatul Berlinului occidental

BERLIN 14 (Agerpres). — După cum am mai anunțat, împuterniciții guvernului R.D. Germane au încheiat, recent, cu împuterniciți ai guvernului R.F. a Germaniei și ai Senatului Berlinului occidental o serie de convenții.

Convenția între guvernele R.D.G. și R.F.G. privind „Tranzitul persoanelor civile și mărfurilor între R.F. a Germaniei și Berlinul occidental prin teritoriul R.D.G." stipulează că transportul de tranzit se va desfășura în conformitate cu prescripțiile în vigoare pe teritoriul R.D. Germane. Convenția stabilește, detaliat, formalitățile ce vor trebui îndeplinite, modalitățile de folosire a șoselelor și a altor căi de comunicație. R.F. a Germaniei va plăti Republicii Democrate Germane taxe pentru serviciile oferite în domeniul tranzitului persoanelor și mărfurilor în valoare de 234,9 milioane mărci anual, în perioada 1972—1975, urmînd ca ulterior, o dată cu dezvoltarea traficului de tranzit, să convină asupra unor plăți corespunzătoare. Cele două părți au decis să constituie o comisie pentru clarificarea dificultăților și deosebirilor de păreri care pot apărea în aplicarea în practică a prevederilor convenției.

Convenția dintre guvernul R.D.G. și Senatul Berlinului occidental privind „facilitarea și îmbunătățirea călătoriilor și vizitelor cetățenilor din Berlinul occidental în capitala și pe teritoriul R.D. Germane" oferă posibilitatea locuitorilor permanenți ai Berlinului occidental să efectueze una sau mai multe vizite pe an, însumînd 30 de zile, din motive familiale, culturale, turistice ; de asemenea, pot fi efectuate vizite și călătorii în scopuri științifice, economice, comerciale, sociale sau culturale. Cealaltă convenție intervenită între guvernul R.D.G. și Senatul Berlinului occidental stabilește teritoriile ce urmează să fie schimbate în vederea reglementării problemei enclavelor.

Toate cele trei convenții vor intra în vigoare concomitent cu acordul cvadripartit asupra Berlinului occidental.

★

BERLIN 14 (Agerpres). — Agenția A.D.N. anunță că Michael Kohl, secretar de stat la Consiliul de Miniștri al R. D. Germane, și Egon Bahr, secretar de stat al Cancelariei Federale a R. F. a Germaniei, au convenit să semneze, la 17 decembrie, la Bonn, convenția parafată la 11 decembrie între guvernul R.D.G. și guvernul R.F.G. cu privire la „Tranzitul persoanelor civile și mărfurilor între R. F. a Germaniei și Berlinul occidental prin teritoriul R.D.G.".

LA HANOI A ÎNCEPUT

Cel de-al treilea Congres al Frontului Patriei din R. D. Vietnam

HANOI 14 (Agerpres). — La Hanoi au început lucrările celui de-al treilea Congres al Frontului Patriei din R.D. Vietnam. Delegații la congres au fost salutați de președintele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Patriei din R. D. Vietnam, Ton Duc Thang, care a exprimat convingerea că poporul vietnamez va obține o victorie deplină asupra agresorilor americani și acoliților lor și va construi cu succes socialismul în nordul țării.

Hoang Quok Viet, membru al Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din R. D. Vietnam, a prezentat raportul intitulat „Să întărim solidaritatea, să luptăm cu hotărîre pentru victoria asupra agresorilor americani și să construim cu succes socialismul".

La lucrările congresului participă o delegație a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, condusă de Nguyen Van Hieu, membru al Prezidiului C.C. al F.N.E., și o delegație a Alianței forțelor naționale, democratice și iubitoare de pace din Vietnamul de sud, condusă de Lam Van Tet, vicepreședinte al comitetului central al acestei organizații.

CONFLICTUL INDO-PAKISTANEZ

DELHI 14 (Agerpres). — Purtători de cuvînt militari indieni, citați de agențiile United Press International și Associated Press, au afirmat că unitățile indiene de parașutiști lansate în împrejurimile orașului Dacca au primit întăriri și că forțele aeronavale indiene au bombardat din nou portul și aeroportul orașului pakistanez Chittagong.

Pe de altă parte, un purtător de cuvînt indian, citat de agenția France Presse, a declarat că aviația indiană a continuat să întreprindă raiduri asupra depozitelor de muniții și asupra concentrărilor de trupe din Pakistanul de vest.

RAWALPINDI 14 (Agerpres). — Purtători de cuvînt oficiali pakistanezi, citați de agenția France Presse, au declarat că „India a continuat să trimită trupe helioportate și unități de parașutiști în diverse regiuni din Pakistanul răsăritean și că unele dintre acestea au fost respinse de trupele pakistaneze" Lupte grele au avut loc lîngă Tangail la circa 60 kilometri nord-vest de Dacca.

Pe de altă parte, un purtător de cuvînt pakistanez, reluat de agenția France Presse, a declarat că avioane pakistaneze au bombardat concentrări de trupe indiene în mai multe zone de pe frontul occidental.

★

MOSCOVA 14 (Agerpres). — Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Alexei Kosighin, l-a primit, marți, la Kremlin, pe D. P. Dhar, președintele Comitetului de planificare politică al Ministerului Afacerilor Externe al Indiei, sosit la Moscova pentru consultări — transmite agenția T.A.S.S. În cursul convorbirii, au fost examinate probleme ale relațiilor sovieto-indiene, precum și situația în regiunea Asiei de sud și alte probleme care prezintă interes pentru ambele părți.

ÎN CONSILIUL DE SECURITATE

NAȚIUNILE UNITE 14 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. a continuat marți dezbaterea asupra conflictului indo-pakistanez. Consiliul nu a adoptat proiectul de rezoluție al S.U.A. care cere Indiei și Pakistanului să procedeze la o încetare a focului și să-și retragă trupele în interiorul granițelor naționale.

A FOST APROBATĂ ÎNFIINȚAREA ORGANIZAȚIEI

„Unitatea latino - americană"

LIMA 14 (Agerpres). — Agenția Prensa Latina informează că personalități din Argentina, Brazilia, Chile, Columbia, Mexic și Peru, reunite la Lima, au aprobat înființarea organizației „Unitatea latino-americană". Țările membre își propun, între altele, să lupte pentru dreptul de a dispune pentru propriile popoare de bogățiile lor naturale și să dezvolte colaborarea pe plan economic, tehnologic și cultural.

PREȘEDINTELE VENEZUELEI A PRIMIT DELEGAȚIA M. A. N.

CARACAS 14. — Trimisul special Agerpres, E. Pop, transmite : Președintele Republicii Venezuela, Rafael Caldera, a primit, la Palatul Miraflores, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Mihai Dalea, președintele Comisiei de politică externă a M.A.N.

Cu acest prilej, șeful delegației române a transmis președintelui Rafael Caldera un mesaj din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cu urări de fericire personală și de prosperitate pentru poporul venezuelean.

Mulțumind, președintele Rafael Caldera a transmis președintelui Nicolae Ceaușescu un mesaj de salut cu expresia celei mai înalte stime. Referindu-se la posibilitățile de lărgire a relațiilor dintre Venezuela și România președintele Venezuelei a spus : „Urmărim cu mult interes politica României în care se afirmă personalitatea proprie a țării dumneavoastră. Putem dezvolta colaborarea tehnică și schimburile comerciale, cărora le acordăm o importanță deosebită".

Întîlnirea, la care a participat și Octavian Bărbulescu, ambasadorul României la Caracas, s-a desfășurat într-o atmosferă călduroasă.

Consfătuire a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești

CONSACRATĂ ANALIZEI ACTIVITĂȚII REVISTEI „PROBLEME ALE PĂCII ȘI SOCIALISMULUI"

PRAGA 14. — Corespondentul Agerpres, C. Prisăcaru, transmite : La Praga au început lucrările consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, consacrată analizei activității revistei „Probleme ale Păcii și Socialismului". Sînt prezente delegații reprezentînd 62 de partide.

La lucrări participă și o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Român condusă de tovarășul Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., șeful secției de propagandă a C.C. al P.C.R. Din delegație fac parte tovarășii Ștefan Voicu, Barbu Zaharescu, membri ai C.C. al P.C.R., și Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Delegațiile au fost salutate de Jan Fojtik, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Redactorul șef al revistei, K. I. Zarodov, a rostit cuvîntul introductiv.

AU LUAT SFÎRȘIT CONVORBIRILE NIXON—POMPIDOU

ANGRA 14 (Agerpres). — Marți după-amiază au luat sfîrșit convorbirile, purtate timp de două zile, în insula Terceira, din Azore, de președintele S.U.A., Richard Nixon, și președintele Franței, Georges Pompidou. La încheierea celor trei întîlniri a fost dată publicității o declarație comună.

Declarația — după cum anunță agențiile A.F.P. și U.P.I. — precizează că „președintele Nixon și președintele Pompidou au realizat un acord asupra măsurilor necesare pentru a ajunge cît mai curînd posibil la reglementarea problemelor imediate ale sistemului monetar occidental. În colaborare cu celelalte state interesate, ei au convenit să acționeze pentru o realiniere rapidă a parităților, prin intermediul unei devalorizări a dolarului și al reevaluării altor monede. Această realiniere — continuă declarația — ar putea, după părerea celor doi președinți, să fie însoțită, în actualele împrejurări, de o lărgire a marjelor de fluctuație admise față de noile parități".

DAMASC

CONFERINȚA ECONOMICĂ PANARABĂ

DAMASC 14 (Agerpres). — În capitala Siriei s-au deschis lucrările celei de-a 3-a conferințe economice panarabe, la care participă reprezentanți din partea majorității statelor membre ale Ligii Arabe, precum și delegați din partea Consiliului unității economice arabe și a altor organisme economice. Pe ordinea de zi a conferinței figurează probleme privind cooperarea arabă în domeniul comercializării petrolului, dezvoltarea industrială și intensificarea cooperării economice interarabe.

PLENARA C. C. AL U. C. DIN CROAȚIA ȘI-A ÎNCHEIAT LUCRĂRILE

ZAGREB 14 (Agerpres). — La Zagreb și-a încheiat lucrările Plenara C.C. al U.C. din Croația, informează agenția Taniug. Au fost adoptate concluzii în care sînt expuse sarcinile ce revin C.C. în urma problemelor ridicate.

Comitetul Central a ales în funcția de președinte al C.C. al U.C. din Croația pe Milka Planinț, pînă în prezent membră a Comitetului Executiv al C.C. al U.C. din Croația, iar în funcția de secretar al Comitetului Executiv pe Iosip Vrhovț, membru al Comitetului Executiv al C.C. al U.C. din Croația.

Luînd cuvîntul în încheierea lucrărilor plenarei, Milka Planinț a subliniat : „O sarcină de primă importanță este aceea de a ne organiza, pentru a întări unitatea U.C. din Croația, de a activa într-un mod care să înlesnească aplicarea în viață a ceea ce au exprimat în cursul acestei plenare membrii Uniunii Comuniștilor, și anume — de a înfăptui indicațiile președintelui Iosip Broz Tito și concluziile celei de-a 21-a ședințe a Prezidiului U.C.I. Cred că sîntem datori, a spus Milka Planinț, față de tovarășul Tito, față de poporul nostru, de clasa muncitoare din Croația, față de tineret, intelectualitatea croată, să întărim unitatea noastră în construirea socialismului, să nu permitem acțiunile altor forțe din cauza lipsurilor noastre. Aceasta este cea mai mare răspundere a noastră, acesta este mesajul acestei ședințe adresat tuturor membrilor U.C. din Croația. Acest lucru este cerut de la noi de oamenii muncii din Croația. Dezbaterile, a spus în încheiere președintele C.C. al U.C. din Croația, au arătat că Comitetul Central dispune de forțe pentru a-și asuma această mare răspundere și a înfăptui sarcinile stabilite".

★

ZAGREB 14 (Agerpres). — Într-un comunicat al Secretariatului Securității Publice din Zagreb — transmis de agenția Taniug — se arată că, luni seara, în Piața Republicii din Zagreb un grup de circa 400 de persoane au încălcat în mod grav liniștea și ordinea publică. Organele de securitate au arestat 76 de persoane. Se află în curs cercetarea gradului lor de răspundere penală.

Liniștea și ordinea publică au fost restabilite, iar viața în oraș s-a normalizat — se arată în încheierea comunicatului.

agențiile de presă transmit:

La ambasada S.U.A. din Viena a avut loc marți cea de-a 10-a ședință de lucru din cadrul actualei runde a convorbirilor sovieto-americane asupra limitării cursei înarmărilor strategice (S.A.L.T.). Următoarea ședință S.A.L.T. va avea loc miercuri, 15 decembrie.

Întrevedere A. Kosîghin-R. Barzel. Agenția TASS anunță că Alexei Kosîghin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit, marți dimineață, la Kremlin, pe Rainer Barzel, președintele Uniunii Creștin-Democrate, președintele fracțiunii U.C.D.-U.C.S. din Bundestagul R.F. a Germaniei.

Printr-un decret al Guvernului Unității Populare, în Chile a fost creat Comitetul pentru conducerea economiei și planului. Noul organism, cel mai important for pentru coordonarea activității economice chiliene, este condus de președintele Salvador Allende.

Guvernul R.P. Chineze și guvernul Islandei au hotărît, în conformitate cu principiile respectului mutual, al suveranității și integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, egalității și avantajului reciproc, să se recunoască reciproc, să stabilească relații diplomatice, începînd de la 8 decembrie 1971, și să facă schimb de ambasadori — informează agenția China Nouă.

Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a primit, la 14 decembrie, delegația Ministerului Industriei Metalurgice, condusă de ministrul Nicolae Agachi, care face o vizită de prietenie în R. P. Chineză. La convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, au participat Cen Șao-kun, ministrul metalurgiei, Han Sun-gen, adjunct al ministrului pentru relații economice cu străinătatea, și alte persoane oficiale. A fost prezent, de asemenea, Aurel Duma, ambasadorul României în R. P. Chineză.

Delegația română a avut, în aceeași zi, o convorbire cu membri ai conducerii Ministerului Metalurgiei din R. P. Chineză, în cadrul căreia s-a stabilit programul de colaborare dintre cele două ministere. În ultimele zile, delegația a vizitat diferite obiective industriale, precum și expoziția din orașul Șanhai — frescă a realizărilor obținute de colectivele diferitelor fabrici din marele oraș industrial.

Marți seara, ambasadorul român a oferit o recepție. Nicolae Agachi și Cen Șao-kun au toastat pentru întărirea prieteniei între partidele, popoarele și țările noastre, în sănătatea conducătorilor de partid și de stat ai celor două țări.

La Budapesta au început, marți după-amiază, convorbirile între președintele guvernului R. P. Ungare, Jenő Fock, și președintele Consiliului Executiv Federal al R. S. F. Iugoslavia, Gemal Biedici — relatează agenția M.T.I.

Ambasadorul României în R.P. Mongolă, Sandu Ioan, a oferit un cocteil cu ocazia plecării sale definitive de la post. Au participat Bezarin Șirendib, președintele Academiei de Științe a R.P. Mongole, Deramin Jondon, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale mongole, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la Ulan Bator.

Președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Pal Losonczi, și-a încheiat vizita oficială de prietenie în Republica Algeriană Democratică și Populară, Republica Guineea și Republica Populară Congo, înapoindu-se, marți, la Budapesta — anunță agenția M.T.I.

Vizita regelui Afganistanului, Mohammed Zahir Khan Șah, în Uniunea Sovietică a luat sfîrșit — anunță agenția T.A.S.S. Suveranul afgan a părăsit Moscova, plecînd spre patrie.

La Moscova a fost semnat acordul privind schimbul de mărfuri între Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești din România (UCECOM) și Uniunea Centrală a Cooperativelor Sovietice („Țentrsoiuz"), pe anii 1972—1975. În baza acestui acord, din România vor fi livrate în Uniunea Sovietică tricotaje, încălțăminte, mobilă, fructe și legume proaspete sau conservate, iar din U.R.S.S. în România — produse metalo-chimice, alimentare, precum și alte mărfuri. Acordul a fost semnat de către Ilie Alexe, președintele UCECOM, și de Alexandr Limov, președintele „Țentrsoiuz".

O puternică ofensivă a forțelor patriotice laoțiene a fost declanșată, în ultima săptămînă, în sudul Laosului. Drept urmare, opt batalioane speciale inamice au trebuit să cedeze, după pierderi grele în morți și răniți, rînd pe rînd, localitățile, deosebit de importante din punct de vedere strategic, Saravane, Langam, Banphone și Thateng — informează agenția France Presse, adăugînd că singura localitate din această zonă care nu se află încă în mîinile patrioților — Paksong — este supusă zilnic atacurilor de hărțuire ale acestora.

CLUBUL MONETAR AL „LUMII A TREIA"

Pentru a combate încercările țărilor dezvoltate din punct de vedere economic de a arunca consecințele actualei crize monetare occidentale pe seama țărilor în curs de dezvoltare, acestea din urmă au hotărît crearea unui grup monetar interguvernamental. Constituit ca o contrapondere la „clubul celor zece" alcătuit din reprezentanții statelor cele mai bogate ale lumii capitaliste, grupul monetar al „lumii a treia" își propune să asigure apărarea intereselor statelor în curs de dezvoltare, în perspectiva unei reforme a sistemului valutar interoccidental.

Președintele „grupului celor 77", Enrique Lopez Herrate, care a anunțat, luni, crearea clubului monetar al „lumii a treia" în fața comisiei financiare a U.N.C.T.A.D., reunită la Geneva, a ținut să sublinieze că schimburile comerciale internaționale sînt virtual paralizate, că negocierile din cadrul „grupului celor zece" se desfășoară, practic, în secret și că țările în curs de dezvoltare — „simple spectatoare și victime" ale situației create de criza monetară — nu pot rămîne cu brațele încrucișate în fața diminuării cu fiecare zi ce trece a resurselor lor valutare, prin acțiunea tot mai nemiloasă a așa-numitei „foarfece a prețurilor".

Țările industrializate, relatează agenția „France Presse", au primit cu o răceală lesne de înțeles decizia statelor în curs de dezvoltare, mulțumindu-se să ia notă de „tupeul săracilor". O reacție tipică pentru situația de flagrantă inegalitate existentă azi în relațiile economice dintre „cei bogați" și „cei săraci", situație pe care aceștia din urmă sînt tot mai puțin dispuși s-o accepte.

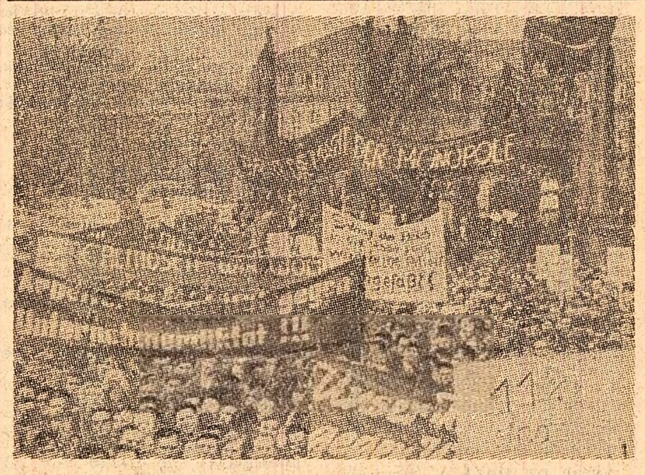

Amplă demonstrație de protest a metalurgiștilor din Stuttgart în sprijinul satisfacerii revendicărilor lor. Demonstrația a constituit un moment important al puternicelor acțiuni greviste ale celor 250 000 de muncitori din industria metalurgică a landului Baden-Württemberg, care s-au încheiat recent cu concesii masive din partea patronatului

R. F. A GERMANIEI

Examinarea și ratificarea tratatelor cu U. R. S. S. și Polonia în atenția cercurilor guvernamentale

BONN 14 (Agerpres). — Ministrul de externe vest-german, Walter Scheel, va discuta în zilele următoare cu președintele Comisiei de politică externă a Bundestagului, Gerhard Schroeder, și cu reprezentanții tuturor fracțiunilor din Parlament un plan calendaristic privind examinarea și ratificarea tratatelor încheiate de R.F. a Germaniei cu U.R.S.S și Polonia, a anunțat purtătorul de cuvînt al guvernului vest-german, Conrad Ahlers, citat de agenția D.P.A. Guvernul federal, a spus Ahlers, dorește o înțelegere cu opoziția din Bundestag și cu landurile în care guvernele sînt formate de U.C.D.—U.C.S. asupra discutării și ratificării acestor tratate de către Parlament. El intenționează să prezinte Parlamentului tratatele „fără a se expune presiunii timpului, dar, totodată, fără tergiversări".

În acest sens, agenția D.P.A. reamintește că la 13 decembrie cancelarul Willy Brandt opina, în fața Prezidiului P.S.D.G., că pînă la o ședință a Bundesratului, ce ar putea fi convocată pentru sfîrșitul lunii ianuarie 1972, există timp suficient ca să se pregătească o primă lectură. El a pus, în același timp, în gardă împotriva părerii că termenul de șase săptămîni pentru discutarea legilor de ratificare ar fi inacceptabil. În pofida vacanței de iarnă, trebuie să fie designur posibil să se studieze în amănunțime textele de mult cunoscute, a spus el.

Aceeași agenție anunță că fracțiunea U.C.D.—U.C.S. din Bundestag a fost convocată pentru 17 decembrie într-o ședință specială, la care președintele acesteia, Rainer Barzel, va prezenta o dare de seamă cu privire la vizita sa la Moscova.

DIN LUMEA CAPITALULUI

S. U. A.:

Fabrica pleacă ...șomerii rămîn

Un șir de companii americane își închid întreprinderile din Statele Unite și... deschid altele în străinătate. Cu ce scop ? Pentru ca în locul mîinii de lucru americane care este mai scumpă să se folosească munca, mai ieftină, a angajaților de pe alte meleaguri, îndeosebi din țările „lumii a treia".

Fenomenul, pe care presa de peste Atlantic îl numește eufemistic „exportul locurilor de muncă", nu este nou, dar el capătă, de la o vreme, o amploare tot mai mare. Potrivit datelor cuprinse într-un recent raport al centralei sindicale americane „A.F.L.—C.I.O.", aproape 700 000 de locuri de muncă au „emigrat", în ultimii ani, din S.U.A. în Taiwan, Hong Kong, Spania, Mexic etc. Menținerea acestor locuri de muncă în S.U.A. ar fi dat de lucru la 12 la sută din numărul actual al șomerilor americani (circa 5 500 000). Dar, monopolurile sînt preocupate doar de obținerea unor profituri cît mai mari. „Bendix Corp." a transplantat o parte din fabricile sale în Mexic pentru că aici forța de muncă este de 6 ori mai ieftină decît în S.U.A. Același mobil a determinat pe „General Instrument" să transfere în Taiwan uzinele sale din Noua Anglie, lăsînd pe drumuri 4 000 de muncitori.

Firmele americane vor investi, anul acesta, în filialele lor din străinătate 15 miliarde de dolari — de 4 ori mai mult față de 1960. Firește, noile plasamente de capitaluri vor aduce însemnate profituri monopolurilor — aceasta cu prețul creșterii șomajului în S.U.A., a înrăutățirii condițiilor de viață ale muncitorilor americani. Raportul centralei sindicale „A.F.L.—C.I.O." a constituit un semnal de alarmă în rîndul oamenilor muncii din S.U.A.

ITALIA:

Costul vieții se scumpește prin ricoșeu

„Criza a pus stăpînire pe industria italiană, indiferent dacă este vorba de întreprinderile mari sau mici, de sectorul public sau cel privat, scrie într-un număr recent cotidianul italian „Corriere della Sera". Producția industrială a scăzut, potrivit ultimelor date statistice, cu 3,5 la sută, în raport cu nivelul deja coborît din anul trecut.

Un efect negativ l-a avut ricoșeul recentelor măsuri luate de Statele Unite privind dolarul și instituirea suprataxei asupra importurilor. Într-un șir de ramuri industriale — textile, încălțăminte, bunuri alimentare — sute de întreprinderi aflate în dificultate au luat măsuri în vederea restrîngerii producției și reducerii personalului. Întrucît exportul italian de bunuri de consum și produse agroalimentare a suferit un recul vizibil ca urmare a suprataxei americane de 10 la sută, comercianții italieni au aplicat tactica acoperirii pierderilor suferite prin scumpiri substanțiale pe piața internă. Costul vieții a înregistrat brusc un salt, majorările de prețuri atingînd valori de 20—30 la sută. A crescut costul parmezanului, nelipsit adaos la faimoasele spaghetti, s-au scumpit șunca, untul, carnea, precum și majoritatea legumelor, fructelor, verdețurilor, încălțămintea, îmbrăcămintea. Se conturează perspectiva scumpirii tarifelor și la serviciile publice — telefon, poștă, electricitate, transportul pe căile ferate și orășenești.

P.C.I. a adresat interpelări primului ministru, cerînd garanții că vor fi blocate toate tarifele publice pe cel puțin un an. De asemenea, partidul a cerut adoptarea unor severe sancțiuni financiare împotriva întreprinderilor și firmelor care au majorat prețurile începînd din a doua jumătate a lunii august și luarea de măsuri speciale pentru a se bloca operațiunile speculative în sectorul produselor alimentare.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 360